

KONTRA

**Δάνεια αντί δανείων
και ξεδιάντροποι
πανηγυρισμοί**

ΣΕΛΙΔΑ 16

**Το ίδιο παραμύθι
με τις γερμανικές
επανορθώσεις**

ΣΕΛΙΔΑ 9

Πολυτεχνεία... με το κιλό

ΣΕΛΙΔΑ 10

**Μαζική νομιμοποίηση
αυθαιρέτων σε
αιγιαλούς και παραλίες**

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

ΣτΕ για το γήπεδο Μελισσανίδη

**Από το δίκαιο του
μονάρχη στο δίκαιο του
καπιταλιστή**

ΣΕΛΙΔΑ 13

Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - Αποκαλυπτικά
ντοκουμέντα

**Ασπίδα προστασίας
στους πρωταθλητές της
νοθείας στο γάλα!**

ΣΕΛΙΔΑ 8

**Το «φάντασμα» του
Στάλιν ακόμα ενοχλεί**

ΣΕΛΙΔΑ 4

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

23ος χρόνος - αρ. φύλλου 1004 - 20 Απρίλη 2019

www.eksegersi.gr

Θα μπορούσε να γίνει μια διαφορετική
συζήτηση για τον μεγάλο συνασπισμό;
Βεβαίως και θα μπορούσε να γίνει.
Ντόρα Μπακογιάννη

Δικομματική κοκορομαχία με κοινή πολιτική

Scripta... Verba...

Οι περισσότεροι εκ των προθύμων της σύγκλισης με τον Σύριζα, είναι επαγγελματίες της κεντροαριστεράς. Από την κεντροαριστερά βιοπορίζονται οι περισσότεροι (...) Αυτό που βλέπουν λοιπόν, είναι ότι το μέλλον της κεντροαριστεράς με όχημα το ΚΙΝΑΛ, δεν τους προσφέρει ούτε θέσεις εργασίας, ούτε πολιτική παρουσία. Το μέλλον τους είναι άδηλο και ανασφαλές. Επιλέγουν λοιπόν την demek αλλαγής του Σύριζα σε προοδευτική παράταξη (...), Κάνουν μια επιλογή καριέρας. Τόσο απλά.

Μανώλης Καψής

Χωρίς να το καταλάβει, περιέγραψε το ΚΙΝΑΛ σαν ένα κόμμα χωρίς μέλλον!

Επιθυμούμε ένα δημιουργικό και δίκαιο αύριο ή την επαναφορά στην νεοφιλελεύθερη κρατικοδίαιτη κλεπτοκρατία;

Αλέκος Φλαμπουράρης

Αυτά έπιασαν προ τετραετίας. Από το καλοκαίρι του 2015 έχετε γίνει «κώλος και βρακί» με την «νεοφιλελεύθερη κρατικοδίαιτη κλεπτοκρατία».

Δεν ξέρω, συντρόφισσες και σύντροφοι, αν πράγματι έχει τύχη η πρόταση που έχω δεχτεί εγώ με τον Ζόραν Ζάεφ να πάρουμε το Νόμπελ Ειρήνης για τις Πρέσπες, αλλά αν υπήρχε Νόμπελ άστοχων προβλέψεων και καταστροφολογίας για την οικονομία σίγουρα θα το έπαιρνε ο κ.Μητσοτάκης.

Αλέξης Τσίπρας

Από δω το φέρνει, από κει το πάει, στο όνειρο να πάρει το Νόμπελ καταλήγει.

Ο κόσμος, επειδή έχει περάσει όλα τα προηγούμενα, όταν υπάρχει έστω και η παραμικρή σκιά τέτοιων πρακτικών, θέλει να δοθούν απαντήσεις.

Πάνος Σκουρλέτης

Για τον Πετσίτη ο λόγος κι εκείνος που οφείλει να δώσει απαντήσεις είναι, φυσικά, ο Παππάς. Του την είχε φυλαγμένη ο Σκουρλέτης.

Ο κ. Τσίπρας προσφέρει τελικά κορυφαίες υπηρεσίες στο ανανεούμενο ΠΑΣΟΚ, απαλλάσσοντάς το από τους λαϊκιστές τυχοδιώκτες του και εκπροσωπώντας το παλιό κακό ΠΑΣΟΚ που αποστρέφονται οι πολίτες.

Αχιλλέας Γραβάνης

Δηλαδή, κύριε καθηγητά, ο κατιμάς είναι ο Τζουμάκας, η Μαριλίζα και ο Ραγκούσης, ενώ η Φώφη, ο Μανιάτης, ο Βενιζέλος, ο Λοβέρδος και ο Καρχιμάκης είναι ο αφρός;

Αποκρούουμε τα σχέδια που στόχο έχουν να παραδώσουν τις έννοιες της Πατρίδας, της πίστης και της παράδοσης σε ακραία μορφώματα. Απορρίπτουμε τις κραυγές και τις ύβρεις, αλλά χωρίς να κατακυλούμε στα επίπεδά τους.

Σταύρος Καλαφάτης

Για τις χρυσαυγίτικες ψήφους, ρε γαμώτο.

ΡΙΠΕΣ

♦ «Εμείς δεν υπάρχουμε για να κάνουμε πολιτική πίσω από κλειστές πόρτες, σε στούντιο, αλλά σε επαφή με τους πολίτες και με τον ελληνικό λαό» ♦ Είπε ο Τσίπρας στους «προοδευτικούς» ♦ Κάτι τύποι σαν τον Μουζέλη, τον Λιάκο, τον Βαλντέν και πολλούς άλλους ανάμεσα στο λαό ξημεροβραδιάζονται! ♦ Και ολοσέλιδο άρθρο Βενιζέλου στα «Νέα Σαββατοκύριακο» για τη Novartis ♦ Η λέξη «Λοβέρδος» πουθενά ♦ Και πάλι ♦ Ο Ρωμανιάς ανακοίνωσε ότι αποχωρεί από την «Ορθία Ελλάδα» που συνίδρυσε με τον Μητρόπουλο ♦ Από την τηλεοπτική εκπομπή του αγαπημένου τους Αυτιά, φυσικά ♦ Ο Μητρόπουλος παρενέβη τηλεφωνικά και αναγνώρισε το δίκιο του Ρωμανιά ♦ Αυτός όμως παρέμεινε αμετάπειστος ♦ Πληροφορίες τον φέρουν να «τα λέει» με τον Λαφάζανη ♦ Ομορφιές ♦ Ο Μπουτάρης περιέγραψε την αντίδρασή του όταν

πέθανε η γυναίκα του ♦ «Δεν πρέπει να το πω», είπε ♦ Αλλά το είπε! ♦ Και συμπλήρωσε ♦ «Αν αυτό λέει κάτι σε κανέναν έχει καλώς, αν δεν λέει δεν με νοιάζει και καθόλου» ♦ Το λαϊφτσαϊλίκι και το άγχος της δημοσιότητας σε ξεφτιλίζουν ♦ Η Μεγάλη του Λεβέντη Σχολή ♦ Λυγμοί και δάκρυα ♦ Εκλαψε η Δούρου ♦ Την ώρα που την αποθέωνε (και την αθώωνε) ο Τσίπρας ♦ Γάτος ο τηλεσκηνοθέτης, έδειξε αμέσως το πλάνο ♦ Αφού ο -ακόμα πιο- γάτος κάμεραμαν είχε εστιάσει πάνω της ♦ Ολως τυχαίως φυσικά ♦ Περιμένοντας το δάκρυ ♦ Σύμφωνα με τις οδηγίες ♦ Χολιγουντιανή μυθοπλασία ακόμα και σ' αυτό ♦ Απορούμε πώς δεν το είχε σκεφτεί η Δούρου όταν πήγαινε στη Μάνδρα ντυμένη σαν θεούσα ♦ Χρειάζονταν και λίγο δάκρυ η σκηνή ♦ Επιστροφή στο χολιγουντιανό σόου ♦ Η πρωταγωνίστρια έπρεπε να έχει ελεύ-

θερα τα χέρια για να σκουπίσει την κατάλληλη στιγμή τα δάκρυα ♦ Ετσι την τσάντα της κουβαλούσε ο μπόντιγκαρντ ♦ Ως υπομονετικός βαστάζος ♦ Αυτό θα πει... απελευθέρωση της γυναίκας ♦ Ο Τσίπρας διάβασε παραμύθια στα τσιγκανάκια ♦ Σου ερχόταν αηδία ♦ Οχι από τον τρόπο που διάβαζε, αλλά από το χολιγουντιανό στήσιμο ♦ Μια φορά το χρόνο θυμούνται τους Τσιγκάνους ♦ Για να τους χρησιμοποιήσουν ως γλάστρες ♦ Είναι να μην απορείς γιατί θέλουν να κόψουν τον Παϊτέρη από τις συριζολίστες; ♦ Σίγουρα όχι επειδή είναι γυρολόγος κομμάτων ♦ Λιγότερα κόμματα έχει γυρίσει από τον Μπίστη ♦ Μάλλον γιατί βρήκαν άλλους Ρομά να τον αντικαταστήσουν ως ψηφοθήρες ♦ Αυτή είναι διατεθειμένη να «τα χώσει χοντρά» στον Τσίπρα για τον Πετσίτη ♦ Κι αυτοί της προσφέρουν χρόνο στην τηλεόραση και χώρο στις εφημερίδες

τους ♦ Για τη Ζωή Κωνσταντοπούλου μιλάμε ♦ Που ξαναβγήκε στον αφρό μόνο γι' αυτό το θέμα ♦ Και όχι για τις... προγραμματικές της θέσεις ♦ Δε δίνει, λέει, λευκή επιταγή στον ΣΥΡΙΖΑ ο Κοτζιάς ♦ Κι είχαμε μια αγωνία ♦ Το ίδιο και οι Τσιπραίοι ♦ Που ξέρουν καλά ότι χωρίς αυτούς ο Κοτζιάς είναι «τελειωμένος» ♦ Οι «53+», λέει, δίνουν γραμμή για «μαύρισμα» Κουρουμπλή ♦ Χέστηκε ο Κουρουμπλής ♦ Αμα τον αβαντάρουν οι δεσποτάδες, με πρώτον τον Αμβρόσιο, τι να τους κάνει τους «53+»; ♦ Αλλωστε, η γραμμή μπορεί να πιάσει μόνο στον «ΣΥΡΙΖΑ του 4%» ♦ Που βγάζει μετά βίας έναν ευρωβουλευτή ♦ Πω, πω, τι είπε πάλι το άτομο ♦ Τι οραματίστρια είναι αυτή! ♦ Θα φτιάξω μουσείο-κέντρο διαλόγου ερωτικού προσανατολισμού και κοινωνικού φύλου ♦ Κατερίνα Νοτοπούλου, η μοναδική ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Δεν πρέπει να τα πηγαίνει και τόσο καλά ο Πατούλης. Δεν εξηγείται αλλιώς η «δημοσκοπήση» στο «Βήμα», που δίνει σ' αυτόν 30% και από 14% σε Δούρου και Σγουρό. Ευκρινές το μήνυμα: ο πρώτος είναι σίγουρος, οι άλλοι δύο θα «σκοτωθούν» για τη δεύτερη θέση. Οι «δημοσκοπήσεις», ως γνωστόν, δεν αποτυπώνουν το κλίμα. Φτιάχνουν κλίμα για λογαριασμό αυτού που τις πληρώνει.

Κ Μαζεύει κόσμο στο ψηφοδέλτιό του ο Βουλγαράκης. Στην πρώτη εβδομητάδα δεν είδαμε τίποτα «φίρμες», αλλά δεν ξέρουμε τι αντιπροσωπεύει ο καθένας και η καθεμία απ' αυτούς στο χώρο της Δεξιάς. Οπότε δεν μπορούμε να πούμε και τι ζημιά θα κάνει στο γιο της Ντόρας.

Κ «Στο πλαίσιο της περιοδείας που κάνω σε πόλεις όλης της Ελλάδας, επι-

σκεπτόμενος κάθε φορά και ιδρύματα πρόνοιας, πήγα στο Ίδρυμα Κλειστής Περιθαλψής Ηλικιωμένων στο Αίγιο - στη δημιουργία του οποίου είχα συντελέσει ως γενικός γραμματέας Πρόνοιας του υπουργείου Υγείας. Με λύπη μου διαπιστώνω ότι ορισμένοι προσπάθησαν να συσχετίσουν την εθιμοτυπική μου αυτή επίσκεψη με τον Μητροπολίτη Αμβρόσιο». Παναγιώτης Κουρουμπλής. Εμείς τον πιστεύουμε. Απόδειξη και η φωτογραφία.

Δεν πήγε για τον Αμβρόσιο, αλλά για τους κακομοιρηδες τους γέροντες. Ο Αμβρόσιος τυχαία βρέθηκε εκεί και τυχαία είχε μαζί του και μια πλακέτα με την οποία βράβευσε τον Κουρουμπλή.

Κ Τα πράγματα είναι εξαιρετικά απλά για όποιον ξέρει πώς παίζεται το παιχνίδι της ψηφοθηρίας και πώς το δουλεύει το ιερατείο. Δεν στοχεύει στις ψήφους των χρυσαυγιδών ο Κουρουμπλής. Στους

σταυρούς όσων θα ψηφίσουν ΣΥΡΙΖΑ στοχεύει. Και σ' αυτό θα βοηθήσει το ιερατείο με τη γνωστή παραίνεση: «Όσοι θα ψηφίσετε ΣΥΡΙΖΑ, να βάλετε σταυρό στον Κουρουμπλή, που είναι άνθρωπος της Εκκλησίας και όχι άθεος αφορεσμένος».

Κ Ξαν να έχουν χάσει τη μπάλα κάνουν οι νεοδημοκράτες. Δηλώνει η Λαγκάρντ ότι δεν έχει αντίρρηση να εξοφλήσει πρόωρα μέρος των δανείων του ΔΝΤ η Ελλάδα, στήνει ολόκληρη προπαγανδιστική εκστρατεία ο ΣΥΡΙΖΑ, και η ΝΔ ανακοινώνει ότι το καλό διεθνές κλίμα οφείλεται στην...

προεξόφληση της πολιτικής αλλαγής που έρχεται! Αντί να αποδομήσουν (δεν είναι και δύσκολο) την προπαγάνδα του ΣΥΡΙΖΑ, την επιβεβαιώνουν με το βλακώδες επιχείρημα ότι οι «ξένοι» βλέπουν ότι έρχεται ο Μητσοτάκης και γι' αυτό κάνουν τα χατίρια του Τσίπρα! Ούτε οι ίδιοι δεν το πιστεύουν.

Η «Κόντρα» δε θα κυκλοφορήσει τις δύο επόμενες εβδομάδες.

Θα μας ξαναβρείτε στα σημεία διανομής το Σάββατο 11 του Μάη.

Η επικαιρότητα θα καλύπτεται αυτό το διάστημα από την ιστοσελίδα μας (www.eksegersi.gr).

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Είπα ότι είναι ένας αγώνας όμορφος, γιατί εμείς που ανήκουμε, με τις διαφορετικές μας καταγωγές, σ' αυτό που ονομάζουμε μεγάλη παράταξη της δημοκρατίας και της προόδου, παρά τις διαφορές μας, αλλά και όλα όσα μας ενώνουν, ζούμε και αναπνέουμε για τους αγώνες, τις μάχες, τις αντιπαραθέσεις, την επαφή με τις πιο ζωντανές δυνάμεις του λαού μας.

Αλέξης Τσίπρας

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

20/4: Ημέρα κινέζικης γλώσσας, ημέρα δισκοπώ-
λειου, ημέρα Τύπου 20/4/1998: Ανακοίνωση δι-
αλυσης RAF μετά από 28 χρόνια δράσης 21/4: Ημέρα
δημιουργικότητας και καινοτομίας 21/4/1967:
Πραξι κόπημα 21/4/1994: Βόμβες σε αυτοκίνητα
οικονομικού συμβούλου και υπαλλήλου Γαλλι-
κής Ακαδημίας (ΕΛΑ-1η Μάη) 21/4/1994: Βόμβα
σε φορτηγό έξω από γραφεία εταιρίας «Miele»
(17N) 22/4: Ημέρα Γης. Βραζιλία: Ημέρα ανα-
κάλυψης (1500) 22/4/1870: Γέννηση Λένιν
22/4/1986: Επιδρομή ΕΠΕΝιτών με Μάκη Βορίδη
στη Νομική Αθήνας, εννιά τραυματίες 23/4: Ημέ-
ρα βιβλίου, ημέρα μνήμης εβραϊκού ολοκαυτώμα-
τος, ημέρα αγγλικής γλώσσας, Αγγλία: Εθνική
γιορτή, Γερμανία: Ημέρα μπίρας, Τουρκία: Ημέ-
ρα ανεξαρτησίας (1920), ημέρα παιδιού 24/4:

Ημέρα κατά πειραματόζων, ημέρα μνήμης γενο-
κτονίας Αρμενίων (1915), Γκάμπια: Ανακήρυξη
δημοκρατίας 24/4/1945: Επίθεση Χιτών
(Σίνδος Θεσσαλονίκης), ένας νεκρός,
εννιά τραυματίες 24/4/1975: Εισβολή έξι
κομάντος RAF στη δυτικογερμανική πρεσβεία
Στοκχόλμης, δώδεκα όμηροι με αίτημα απελευ-
θέρωση 26 κρατουμένων, εκτέλεση στρατιωτι-
κού και εμπορικού ακολούθων, σύλληψη κομάντος
24/4/1981: Βόμβες σε αντιπροσωπείες «Siemens»
και AEG (ΕΛΑ) 24/4/1987: Τηλεχειριζόμενη βόμ-
βα κατά λεωφορείου αμερικανών στρατιωτών, δε-
κατέσσερις τραυματίες (17N) 24/4/1999: Πυ-
ροβολισμός στα γραφεία ΟΗΕ (Κόκκινη Γραμμή)
25/4: Ημέρα DNA, ημέρα γονικής αποξένωσης,
ημέρα κατά ελονοσίας, Πορτογαλία: Ημέρα

επανάστασης (1974), Σουαζιλάνδη, φερόες:
Ημέρα σημαίας 25/4/1994: Βόμβα στα γραφεία Ελ-
ληνικού Συμβουλίου για Πρόσφυγες (ΕΛΑ-1η Μάη)
26/4: Ημέρα διανοητικής ιδιοκτησίας, ημέρα
εθελοντικής υπηρεσίας νέων, Τανζανία: Εθνική
γιορτή 26/4/1941: Εξόριστοι Αη-Στράτη
επιχειρούν απόδραση, τρεις νεκροί,
παράδοση υπόλοιπων στους Γερμανούς
26/4/1971: Βόμβα έξω από γραφεία ΓΣΕΕ και ΡΧ
Συγγρού («Μακρυγιάννης») 26/4/1978: Εκτέλεση
χριστιανοδημοκράτη Τζιρόλαμο Μιτσέλι (Ερυθρές
Ταξιαρχίες) 26/4/1982: Δύο βόμβες σε γραφεία
IBM (ΕΛΑ) 26/4/1991: Βόμβα σε ρυμουλκό πλοίο
εταιρίας Καραπιπέρη (17N) 26/4/2007: Επιθέ-
σεις σε ΑΤ Εξαρχείων και Ζωγράφου, έδρα ΜΑΤ-
ΕΚΑΜ και ΑΤ Συκεών Θεσσαλονίκης.

Παροχολογία κι όποιος αντέξει

Ο Τσίπρας εμφανίστηκε στον Χατζηνικολάου και -αντίθετα με τον Τσακαλώτο που επαναλαμβάνει μονότονα «κάθε πράγμα στην ώρα του»- διαβεβαίωσε ότι η μείωση του αφορολόγητου από 1.1.2020, που ο ίδιος έχει ψηφίσει, δεν πρόκειται να εφαρμοστεί, όπως δεν εφαρμόστηκε και η μείωση των συντάξεων. Ο Μητσοτάκης, για να μη μείνει πίσω, έσπευσε να βάλει τη Ζαχαράκη να δηλώσει ότι θα διαπραγματευθεί με τους εταίρους τη μη εφαρμογή ενός μέτρου που ψήφισε η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και καταψήφισε η ΝΔ.

Ο Τσίπρας, όμως, είχε και άλλα «βέλη» στην προεκλογική «φαρέτρα» του. Στην ίδια συνέντευξη στον ΑΝΤ1 μίλησε για «προοπτική νέου δημοσιονομικού χώρου ακόμα και για το 2019». Μπορεί ο Τζανακόπουλος να δήλωνε προ δεκαπενθήμερου ότι ο δημοσιονομικός χώρος για το 2019 έχει αξιοποιηθεί με τα μέτρα που ήδη εφαρμόζονται, αλλά τότε ήταν άλλες οι συνθήκες. Είχε βγει εκείνος ο ανεκδιήγητος υφυπουργός Πετρόπουλος και χωρίς να του πέφτει λόγος είχε δηλώσει ότι η κυβέρνηση μελετά τη χορήγηση επιδόματος Πάσχα. Και το έκανε τη στιγμή που δεν είχε κλείσει η διαπραγμάτευση με την τρόικα για τη δεύτερη αξιολόγηση του μετα-Μνημόνιου, χαλώντας το κλίμα που προσπαθούσε να φτιάξει ο Τσακαλώτος με τις Βρυξέλλες. Έτσι, πέρα από την ανοιχτή αποδοκιμασία του Πετρόπουλου από τον Τσακα-

λώτο, έπρεπε να κάνει μια δήλωση στο ίδιο μήκος κύματος και ο Τζανακόπουλος, για να πειστούν οι τρώικανοί πως δεν υπάρχει καμιά διάσταση ανάμεσα στον υπουργό Οικονομικών και το μέγαρο Μαξίμου.

Η αξιολόγηση έκλεισε (αφού χρειάστηκε ν' αλλάξουν λίγο πριν την ψήφισή του ακόμα και το νομοσχέδιο για την πρώτη κατοικία που είχαν καταθέσει), οπότε μπορεί ο ίδιος ο πρωθυπουργός (και όχι ο κάθε τυχάρπαστος Πετρόπουλος) ν' αρχίσει πάλι την παροχολογία. Όχι συγκεκριμένα, αλλά γενικόλογα: «προοπτική νέου δημοσιονομικού χώρου ακόμα και για το 2019». Που σε απλά ελληνικά μεταφράζεται ως εξής: «παιδιά, μελετάμε να σας δώσουμε κάποιο επιδοματάκι μέσα στο 2019». Για τις ευρωεκλογές μπορούν οι ψηφοφόροι να βολευτούν με την υπόσχεση (όποιος πιστέψει πιστέψει), όμως πριν από τις βουλευτικές εκλογές μπορεί να πέσει κάποιο επιδοματάκι. Ένα επίδομα αδειάς ύψους 250 ευρώ, για παράδειγμα, σε συνταξιούχους και δημόσιους υπάλληλους, μπορεί να στηρίξει το προεκλογικό παραμύθι με τίτλο «άρχισε η επάνοδος στην κανονικότητα, βαθμιαία θα επαναφέρουμε τη 13η και τη 14η σύνταξη».

Στον προϋπολογισμό έχει εγγραφεί κονδύλι ύψους 650 εκατ. ευρώ «υπό κατανομή», οπότε κάτι μπορεί να αποσπαστεί απ' αυτό για να χρηματοδοτήσει μια εφάπαξ προεκλογική παροχή. Αρκεί να δοθεί το «οκέι» από την τρόικα. Για την

ακρίβεια, από τα αφεντικά της τρόικας, που θα κληθούν να πάρουν μια απόφαση προεκλογικής στήριξης του Τσίπρα. Μέχρι τώρα τον αβαντάρουν όπως μπορούν. Συχνά αποκάλυπτα. Είναι το καλύτερο «ντελίβερι μπόι», ενώ από την άλλη το προφίλ του «αριστερού» τους βοηθάει στους δικούς τους εκλογικούς σχεδιασμούς. Αν όμως διαπιστώσουν (από το αποτέλεσμα των ευρωεκλογών κυρίως), ότι ο Μητσοτάκης θα κερδίσει οπωσδήποτε, είναι πολύ πιθανό να συμπεριφερθούν στον Τσίπρα όπως συμπεριφέρθηκαν στον Σαμαρά το 2014. Να τον παρατήσουν χωρίς την παραμικρή αβάντα, για να έχουν μετά να «δώσουν κάτι» στον Μητσοτάκη.

Ολ' αυτά είναι πολιτικάντικα παιχνίδια που δεν έχουν καμιά σημασία από άποψη πρακτικής πολιτικής, ενώ από την άλλη συνηθίζουν τον ελληνικό λαό, τους εργάτες, τους εργαζόμενους, σε μια λογική απαιτείας ψευδοεπιδομάτων, στο πλαίσιο της μνημονιακής πολιτικής. Δεν πρόκειται καν για την παροχολογία προηγούμενων δεκαετιών, η οποία «ακουμπούσε» (έστω και λίγο) στα αιτήματα που διατύπωναν με τις κινητοποιήσεις τους οι εργαζόμενες τάξεις της ελληνικής κοινωνίας, αλλά για παροχολογία με υπόσχεση προνοιακού τύπου επιδομάτων, τα οποία προβλέπονται από τη μνημονιακή πολιτική. Αυτή, άλλωστε, είναι η έννοια του «δημοσιονομικού χώρου», που εισήγαγαν στην πολιτική ορολογία οι συριζαίοι.

Τι σημαίνει «δημοσιονομικός χώρος»; Σημαίνει ότι υπάρχει ο υπέρτατος δημοσιονομικός στόχος, που είναι τα περιβόητα «πρωτογενή πλεονάσματα», τα «ματωμένα πλεονάσματα» όπως τα αποκαλούσε άλλοτε ο Τσίπρας. Αυτός ο στόχος πρέπει να πιάνεται κάθε χρόνο. Και, ως γνωστόν, είναι 3,5% του ΑΕΠ μέχρι και το 2022 και 2,2% του ΑΕΠ από το 2022 μέχρι το 2060. Όταν υπάρξει υπέρβαση στην επίτευξη αυτού του στόχου, δημιουργείται ο «δημοσιονομικός χώρος» για κάποιες επιπλέον προνοιακού τύπου επιδοματικές παροχές, όπως ήταν το «κοινωνικό μέρισμα» που μοίρασαν οι Σαμαροβενιζέλοι το 2014 και οι Τσιπροκαμμένοι το 2017 και το 2018. Αυτόν το χαρακτήρα θα έχει και το «επίδομα αδειάς» που ενδεχομένως (αν το επιτρέψουν οι ιμπεριαλιστές δανειστές) θα μοιράσουν οι Τσιπραίοι το προσεχές καλοκαίρι, ως «παροχή έναντι ψήφου».

Για να έχουμε μια εικόνα των πραγματικών δημοσιονομικών δεδομένων, θα πρέπει να θυμόμαστε ότι αν δεν εφαρμοστεί η προ-νομοθετημένη νέα μείωση του αφορολόγητου μισθωτών και συνταξιούχων από 1.1.2020, θα προκύψει μια «δημοσιονομική τρύπα» ύψους περίπου 1,9 δισ. ευρώ (τόσα λογάριασαν να πάρουν από το αφορολόγητο), η οποία πρέπει να καλυφθεί με άλλους τρόπους. Αρα, δε θα υπάρχουν περιθώρια για άλλα μερεμέτια στη μνημονιακή δημοσιονομική πολιτική. Αυτά, όμως, θα φανούν... μετά τις εκλογές.

Αχταρμάς για μπούγιο

Διακόσια εβδομήντα δύο άτομα περιλαμβάνει η «πλατιά εκλογική επιτροπή που συγκροτήθηκε στο πλαίσιο της ευρείας προοδευτικής συμμαχίας για τις ευρωεκλογές», όπως ανακοίνωσε ο ΣΥΡΙΖΑ. Οπως αντιλαμβάνεστε, αυτό το όργανο δεν πρόκειται να συνεδριάσει. Θα μαζεύεται καμιά φορά (όπως έγινε στην εναρκτήρια «συνεδρίαση», για να χειροκροτεί τον Τσίπρα καθώς θα εκφωνεί «βαρυσήμαντη πολιτική ομιλία». Ήταν ένας τρόπος για να μπουν όλα τα ονόματα σε ενιαία λίστα και να πληροφορηθούμε έτσι ποιοι συνασπίστηκαν στην «ευρεία προοδευτική συμμαχία».

Αυτό το συνονθύλευμα, λοιπόν, δεν το λες ούτε συμμαχία ούτε ευρεία. Οι μισοί (οι 157) είναι συριζαίοι (βλέπει κανείς όλους τους πρωτοκλασάτους υπουργούς και τα πρωτοκλασάτα κομματικά στελέχη). Πέντε εμφανίζονται ως «ακτιβιστική κίνηση ευρωπαίων σοσιαλιστών», η οποία δεν νομίζουμε ότι έχει έκτο μέλος. Τριάντα εφτά εμφανίζονται ως ανένταχτοι (συμπεριλαμβανόμενου του πρώην υπουργού και πάντα βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ Βαγγέλη Αποστόλου, που μπερδεύτηκαν και τον έβαλαν στους ανένταχτους). Στους ανένταχτους περιλαμβάνονται ο Ραγκούσης, ο Μωραϊτης, ο Τζουμάκας, ο Τόλκας. Δεκαπέντε καταγράφονται ως «Γέφυρα» (Μουζέλης, Λιάκος, Μπίστης, Παν-Παν, Φώτης Προβατάς, Ρεπούση, Σιάνου). Είκοσι τρεις έχει βάλει η ΔΗΜΑΡ (τι διάολο, να μη φαίνεται μεγάλο κόμμα;). Ένας εμφανίζεται ως Δίκτυο Αριστερών Δημοκρατών (:), ενώ πέντε έχει βάλει ο κυρ-Φώτης ο Κουβέλης (Ενωτική Κίνηση Ευρωπαϊκής Αριστεράς), άλλους πέντε η Κατσέλη (Κοινωνική Συμφωνία), τρεις οι Σοσιαλιστές για την Πρόοδο (:), έξι η Σοσιαλιστική Πρωτοβουλία (:), εφτά το Σοσιαλιστικό Πατριωτικό Κίνημα (το έφτιαξαν οι παλαίμαχοι αστογραφειοκράτες συνδικαλιστές Κοκκινοβασίλης, Πιπεργιάς, Παλαιοθόδωρος) και έξι η Χάρτα 19 (:). Υπάρχει και μια «οργάνωση» με μία μόνο εκπρόσωπο. Είναι ο ΚΟΣΜΟΣ του Πέτρου Κόκαλη. Μια ταμπέλα την οποία ανακοίνωσε ο καπιταλιστής όταν μπήκε στο ευρωψηφοδέλτιο του ΣΥΡΙΖΑ, για την οποία κανείς δεν είχε ακούσει τίποτα τα προηγούμενα χρόνια!

Οπως διαπιστώνουμε, η «ψαριά» από το ΠΑΣΟΚ δεν είναι ιδιαίτερα μεγάλη. Υπάρχουν βαρύγδουπα ονόματα τα οποία είναι παντελώς άγνωστα ως πολιτικές οντότητες (μικρές έστω), μπήκαν όμως για μπούγιο, ίσως και για να μπορούν αυτοί που έφτιαξαν τις ταμπέλες να μοστράρονται ως εκπρόσωποι οργανώσεων. Η ελπίδα πεθαίνει πάντα τελευταία, γι' αυτό και διάφοροι παραγοντίσκοι, μπάζα του παλιού ισχυρού ΠΑΣΟΚ που σωριάστηκαν όταν άρχισε η κρίση και ο χώρος άρχισε να καταρρέει, νομίζουν ότι μπορούν να κερδίσουν κάτι από τους συριζαίους. Οι περισσότεροι απ' αυτούς θα μείνουν με τη χαρά, καθώς αν ο ΣΥΡΙΖΑ βγει δεύτερο κόμμα θα χάσει καμιά εβδομήνταπενταριά βουλευτές και αυτοί θα είναι σίγουρα στους χαμένους, γιατί δεν τους θυμάται πια κανένας. Η ελπίδα τους είναι να επανέλθει κάποια στιγμή ο ΣΥΡΙΖΑ στην κυβέρνηση και να βολευτούν σε κάποιο κρατικό πόστο

Με βασικό όπλο τη σκανδαλολογία

Εντάξει, το εμπεδώσαμε όλοι. Ο Πετσίτης είναι κολλητός του Παππά, που μέχρι και το 2015 φυτοζωούσε κάνοντας μεροκάματα σε πιτσαρίες και ταβέρνες, όμως από το 2016 άρχισε μια λαμπρή καριέρα ως σύμβουλος επιχειρήσεων, μαζεύοντας ως (δηλωμένο) εισόδημα μερικές κατοσταριές χιλιάδικα κάθε χρόνο. Ο Πετσίτης συνδέεται με το κυπριακό δικηγορικό γραφείο του Αρτεμίου, που ειδικεύεται στην ίδρυση offshore εταιριών, ο οποίος Αρτεμίου συνταξίδεψε με τον Παππά στη Βενεζουέλα το 2014 και μπαϊνόβγαίνει στο Μαξίμου τα επόμενα χρόνια.

Πετσίτης, Παππάς, Αρτεμίου, Λαυρεντιάδης, Κοντομηνάς, Κιτσάκος (ΔΕΠΑ) είναι τα ονόματα που παίζουν καθημερινά στα αντιπολιτευτικά Μέσα που ανακυκλώνουν αυτή την ιστορία. Καινούργια στοιχεία δεν παρουσιάζουν (πλην ενός, για το οποίο θα μιλήσουμε παρακάτω). Τα ίδια και τα ίδια αναμασούν, όμως το σενάριο είναι πειστικό, όπως δείχνουν οι αντιδράσεις των συριζαίων. Ο Τζανακόπουλος «άδειασε» μεγαλοπρεπώς τον Παππά σε μπρίφιγγκ των πολιτικών συντακτών. Ακολούθησε ο Σκουρλέτης, με το δικό του «άδειασμα» να εί-

ναι μεγαλοπρεπέστατο. Το κερασάκι στην τούρτα το έβαλε ο συριζαίος βουλευτής Σάκης Παπαδόπουλος, που προχώρησε σε γενίκευση, δηλώνοντας ότι κανένα κόμμα και κανένας πολιτικός δε δικαιούται να επικαλείται ηθικό πλεονέκτημα.

Αν η Πετσιτιάδα δεν έπιανε στον κόσμο, τότε οι συριζαίοι θα απαντούσαν με κοροϊδευτικά γέλια. Ξέρουν, όμως, ότι πιάνει, γιατί ο κόσμος δεν έχει ανάγκη από απτά στοιχεία για να βγάλει τα συμπεράσματά του. Ο κόσμος δεν είναι ποινικό δικαστήριο, αλλά πολιτικό δικαστήριο που βγάζει τα συμπεράσματά του με βάση την εμπειρία που έχει για τους αστούς πολιτικούς. Το ποινικό δικαστήριο θέλει κάποιες αποδείξεις, μαρτυρικές καταθέσεις, λογαριασμούς, κίνηση χρήματος. Αντίθετα, στο λαό αρκεί το γεγονός ότι ένας κολλητός κορυφαίου υπουργού βρέθηκε ξαφνικά από «λιγούρης» ζάμπλουτος. Έτσι, η πολιτική ζημιά γίνεται, ακόμα κι αν δεν αναμειχτεί κανένα ποινικό δικαστήριο.

Όταν, λοιπόν, βγαίνει ο Παπαγγελόπουλος στη Βουλή και επικαλούμενος την πολύχρονη εισαγγελική του πείρα στην ποινική δίωξη, ζητά από τους ερωτώντες βουλευτές της

αντιπολίτευσης να του πουν ποιο ποινικό αδίκημα διέπραξε ο Πετσίτης, το παιχνίδι έχει χαθεί για τον ΣΥΡΙΖΑ. Το ίδιο σφάλμα διέπραξε -αναγκαστικά- και ο Τσίπρας, δηλώνοντας στην τελευταία τηλεοπτική του συνέντευξη ότι «δεν υπάρχει σκάνδαλο Πετσίτη, πρόκειται για σκανδαλολογία». Μπορεί να «ξέχασε» να καλύψει τον Παππά, όμως το γεγονός ότι υπήρξε επί σειρά ετών ο πιο στενός του συνεργάτης, τον οποίο έδωσε μεν από το Μαξίμου αλλά ακόμα τον έχει υπουργό, ήταν όμως υποχρεωμένους να μιλήσει για ανύπαρκτο σκάνδαλο (για πέτσιντο σκάνδαλο μίλησε ο Παπαγγελόπουλος), σε μια προσπάθεια να περιχαράκώσει την υπόθεση. Γιατί αν αποδεχτεί ανάμιξη του Παππά, τότε θα πρόκειται για πολιτικό σκάνδαλο, το οποίο θα ακουμπήσει τον ίδιο.

Βλέποντας αυτή την αδυναμία του Τσίπρα, η αντιπολίτευση ανακυκλώνει σε καθημερινή βάση το ίδιο υλικό και είναι σίγουρο ότι οι άνθρωποί της ψάχνουν παντού μπας και βρουν κάτι καινούργιο, έστω και μια πληροφορία η οποία δεν μετατρέπει την υπόθεση σε ποινικά κολάσιμη, μπορεί όμως να προσθέσει γαργαλιστικές λεπτομέρειες στο βασικό αφήγημα. Τέτοιο

στοιχείο είναι αυτό που αποκάλυψε ο «ειδικών αποστολών» δημοσιογράφος του «συστήματος Μαρινάκη», Γ. Παπαχρήστος, στα «Νέα». Οτι στις δύο πρώτες επισκέψεις του Τσίπρα -ως πρωθυπουργού- στην Κύπρο, το 2015 και το 2016, τον συνόδευε ο (πολιτικά πανίσχυρος τότε) Παππάς, ο οποίος και τις δύο φορές επισκέφτηκε στη φυλακή τον κρατούμενο Βενιζέλο Ζαννέτο, κορυφαίο στέλεχος του ΑΚΕΛ, υπεύθυνο για τα οικονομικά (και τις μπίζνες) του κόμματος, ο οποίος εξέτινε ποινη φυλάκισης για απάτη. Ο γιος του Ζαννέτου είχε ευχαριστήσει δημόσια τον Παππά (λέγοντας ότι ο τελευταίος είχε μεταφέρει στον κρατούμενο πατέρα του την αγάπη και τη φιλία του Τσίπρα), ενώ ο ίδιος ο Ζαννέτος, όταν αποφυλακίστηκε μετά από χάρη του Αναστασιάδη, ευχαρίστησε δημόσια τον Παππά για τις επισκέψεις που του έκανε στη φυλακή. Ο Παπαχρήστος αναμινύει και τον Νίκο Κωνσταντόπουλο, ως μέλος της υπερασπιστικής ομάδας του Ζαννέτου, για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η Ζωή ξέρει τα καθήκαστα από πρώτο χέρι, από τον πατέρα της, γι' αυτό και επιμένει να καταγγέλλει το δίδυμο Τσίπρα-Παππά

και να ζητάει ν' ανοίξουν οι λογαριασμοί τους.

Οπως αντιλαμβάνεστε, η Πετσιτιάδα, χωρίς να διαθέτει καινούργια στοιχεία (κυρίως στοιχεία που θα ήταν ποινικά αξιοποιήσιμα) αποκτά το χαρακτήρα ενός συναρπαστικού αφηγήματος, ικανού να τροφοδοτήσει τις συζητήσεις στους καφεενέδες της επικράτειας. Αυτές οι συζητήσεις μπορεί να περιέχουν άφθονη συνωμοσιολογία, πολιτικά όμως κανένα αστικό κόμμα δεν μπορεί να ξεπεράσει τις συνέπειές της. Ειδικά ένα αστικό κόμμα, όπως ο ΣΥΡΙΖΑ, που έχτισε μεγάλο μέρος του πολιτικού του «πρεστίτζ» στην έννοια του «ηθικού πλεονεκτήματος». Όταν βγαίνει ένας βουλευτής αυτού του κόμματος (ο Σ. Παπαδόπουλος) και δηλώνει ότι κανένας δε δικαιούται να επικαλείται το ηθικό πλεονέκτημα, σημαίνει πως στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ πνέουν μένεα κατά του Παππά και αντιλαμβάνονται ότι έχουν ήδη υποστεί μεγάλη ζημιά. Χρησιμοποίησαν τη σκανδαλολογία για τη Novartis για να «ισοπεδώσουν» ΝΔ και ΠΑΣΟΚ και βλέπουν τώρα την υπόθεση Πετσίτη να ξεπερνά σε πολιτικό αντίκτυπο το σκάνδαλο Novartis, χτυπώντας τους ως μπούμεραγκ.

Donald J. Trump
@realDonaldTrump

Following

Spoke to Bibi @Netanyahu to congratulate him on a great and hard-fought win. The United States is with him and the People of Israel all the way!

Benjamin Netanyahu @netanyahu

נשיא ארה"ב דונלד טראמפ התקשר לברך את ראש הממשלה בנימין נתניהו על ניצחונו בבחירות.
נשיא ארה"ב דונלד טראמפ בירך בחום את ראש הממשלה נתניהו ואת העם בישראל.

Show this thread

Ο Τραμπ πανηγυρίζει για τη νίκη του Νετανιάχου

Όσο χάρηκε ο Νετανιάχου για την οριακή εκλογική νίκη του, που θα τον φέρει ξανά στην πρωθυπουργία της σιωνιστικής οντότητας, άλλο τόσο χάρηκε ο Τραμπ. «Μίλησα στον Μπίμπι Νετανιάχου για να τον συγχαρώ για μια μεγάλη και δύσκολη νίκη. Οι ΗΠΑ είναι μαζί του και με το λαό του Ισραήλ με κάθε τρόπο!», έγραψε στο Twitter. «Όλοι λένε πως δεν μπορείς να έχεις ειρήνη στη Μέση Ανατολή... Εγώ νομίζω ότι έχουμε μια ευκαιρία. Νομίζω πως τώρα που νίκησε ο Μπίμπι έχουμε μια καλύτερη ευκαιρία», έγραψε σε άλλο μήνυμά του.

Φοβήθηκαν, άραγε, οι αμερικάνοι ιμπεριαλιστές τον Μπένι Γκαντζ και τους άλλους στρατηγούς (όλοι τους «γεράκια» της σιωνιστικής στρατιωτικής μηχανής); Οχι βέβαια. Όμως υπάρχει ένας δεσμός ανάμεσα στον Τραμπ και τον Νετανιάχου, καθώς ο τελευταίος είχε κινήσει (όσο μπορούσε) το αμερικάνικο σιωνιστικό λόμπι υπέρ του Τραμπ. Οπότε, η τόσο απροκάλυπτη στήριξη του Τραμπ στον Νετανιάχου κατά την προεκλογική περίοδο ήταν ένα είδος ανταπόδοσης στη στήριξη που είχε λάβει ο ίδιος, αλλά και μια ανεξόφλητη επιταγή που θα εξαργυρωθεί στις προεδρικές εκλογές του 2020 στις ΗΠΑ, με τον Νετανιάχου να κινείται και πάλι υπέρ του Τραμπ.

Πρέπει, όμως, να υπάρχει και κάτι άλλο, πέρα από τους προσωπικούς δεσμούς. Ο αμερικανός ΥΠΕΞ Μάικ Πομπέο δήλωσε πρόσφατα ότι ο Λευκός Οίκος επεξεργάζεται εδώ και δυο χρόνια ένα «νέο ειρηνευτικό σχέδιο» για τη Μέση Ανατολή, το οποίο θα αποκαλυφθεί «σύντομα». Παρά την πίεση που δέχτηκε από Δημοκρατικό γεροϋσιαστή να απαντήσει αν η διοίκηση Τραμπ εξακολουθεί να στηρίζει τη λύση των δύο κρατών και αν θα αντιταχθεί σε μια ενδεχόμενη προσάρτηση από το Ισραήλ των σιωνιστικών εποικισμών στη Δυτική Οχθη (όπως δήλωσε προεκλογικά ο Νετανιάχου), ο Πομπέο αρνήθηκε να γίνει συγκεκριμένος. «Θα δείτε την πρότασή μας», απαντούσε στο γεροϋσιαστή.

Μπορούμε, λοιπόν, να εικάσουμε βάσιμα πως οι Αμερικάνοι προετοίμασαν ένα σχέδιο σε συνεργασία με τον Νετανιάχου και γι' αυτό προτιμούσαν αυτόν στην πρωθυπουργία του Ισραήλ, μολοντί και ο Γκαντζ με τους στρατηγούς του είναι εξίσου επιθετικοί σιωνιστές. Παίρνοντας υπόψη μας κινήσεις όπως η μεταφορά της αμερικάνικης πρεσβείας στην Ιερουσαλήμ (κόντρα στα ψηφίσματα του ΟΗΕ) ή η αναγνώριση των συριακών υψίπεδων του Γκολάν ως ισραηλινό έδαφος (επίσης κόντρα στα ψηφίσματα του ΟΗΕ), μπορούμε επίσης να εικάσουμε ότι το νέο αμερικάνικο σχέδιο για το Παλαιστινιακό θα κινείται στην ίδια κατεύθυνση.

Καμπανάκι για τους Δημοκρατικούς

Η πρόβλεψη δεν προέρχεται από κάποια δημοσκοπική εταιρία ή από κάποιο μιντιακό συγκρότημα με σχέσεις με τους Ρεπουμπλικανούς, για να μην της δώσει κανείς σημασία. Προέρχεται από τη Goldman Sachs, την πανίσχυρη τράπεζα του αμερικάνικου χρηματιστικού κεφαλαίου, που διαδραματίζει και πολιτικό ρόλο, όχι μόνο στις ΗΠΑ αλλά διεθνώς. Η GS προβλέπει ότι οι Δημοκρατικοί δε θα καταφέρουν να νικήσουν τον Τραμπ το 2020 και να εγκαταστήσουν τον δικό τους εκλεκτό στο Λευκό Οίκο.

Η GS στηρίζει την εκτίμησή της σε δυο παράγοντες. Πρώτο, στην αντοχή που δείχνει ο Τραμπ στο ευρύ κοινωνικό ρεύμα που τον εξέλεξε το 2016. Δεύτερο, στην πολυδιάσπαση στο στρατόπεδο των Δημοκρατικών, που εμφανίζουν αυτή τη στιγμή σχεδόν είκοσι υποψήφιους, οι οποίοι καλύπτουν ένα ευρύτατο φάσμα (από τα δεξιά μέχρι τ' αριστερά του αμερικάνικου πολιτικού φάσματος), με αποτέλεσμα το κόμμα να εμφανίζεται στα μάτια των ψηφοφόρων χωρίς ενιαία γραμμή, χωρίς συγκεκριμένο πολιτικό στίγμα, εν αντιθέσει με τους Ρεπουμπλικανούς που έχουν μία γραμμή, τη «γραμμή Τραμπ».

Τέτοιες εκτιμήσεις λειτουργούν σαν καμπανάκι κινδύνου για τους Δημοκρατικούς. Η δημογεροντία του κόμματος καλείται να χειραγωγήσει τις εξελίξεις, να βάλει στη μπάντα την πλειοψηφία των υποψηφίων και να καταλήξει σε μια τριάδα από την οποία θα βγουν οι υποψήφιοι πρόεδρος και αντιπρόεδρος.

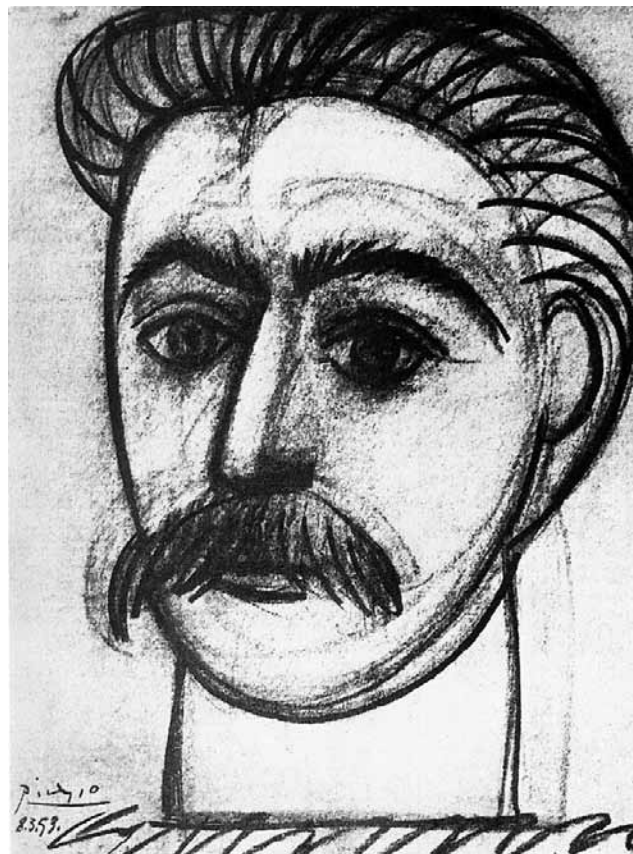
Κόλαφος για όσους θέλουν να ταυτίσουν το φασισμό με τον κομμουνισμό αποτέλεσε η δημοσκόπηση του ρωσικού ερευνητικού ινστιτούτου Levada-Centr τον περασμένο μήνα, τα αποτελέσματα της οποίας δημοσιεύτηκαν τη βδομάδα που μας πέρασε στην εφημερίδα RBK. Σύμφωνα με τη δημοσκόπηση, ο «τύραννος» Στάλιν χαίρει θετικής εκτίμησης από το 70% των Ρώσων! Σκύλιασαν τα δυτικά ΜΜΕ! Πώς είναι δυνατόν ένας «στυγνός δικτάτορας» να χαίρει της εμπιστοσύνης τόσο μεγάλου μέρους του ρωσικού λαού; Και μάλιστα ένα μεγάλο ποσοστό να δικαιολογεί ακόμα και τις «διώξεις» (σε ποσοστό 46%); Κάτι τέτοιο είναι πραγματικά πρωτόγνωρο!

Φυσικά και δεν υποστηρίζουμε ότι οι Ρώσοι έγιναν όλοι... σταλινικοί και θέλουν να επιστρέψουν στο σοσιαλιστικό παρελθόν. Ενα παρελθόν που δυστυχώς για πολλές δεκαετίες μετά το θάνατο του Στάλιν πλασαρόταν σαν σοσιαλιστικό αλλά ο καπιταλισμός είχε παλινρθωθεί με κρατικό προσωπείο (αυτό που έσκασε στα τέλη της δεκαετίας του '80, οδηγώντας στην κατάρρευση).

Φυσικά και πολλοί από τους ερωτηθέντες έχουν καθαρά εθνικιστικά κίνητρα (όπως αυτοί που δήλωσαν ψηφοφόροι του εθνικιστή Ζιρινόφσκι).

Όμως, είναι πραγματικά εντυπωσιακό το ότι ένας ηγέτης που για δεκαετίες δέχτηκε τόνους λάσπης από το ίδιο το ρωσικό κράτος και τα περισσότερα ΜΜΕ παγκόσμια, φτάνοντας κάποιον να τον ταυτίσουν με τον Χίτλερ, να χαίρει τέτοιων λαϊκής εμπιστοσύνης (το 52% αξιολογεί το έργο του μάλλον θετικό και το 18% εξολοκλήρου θετικό, ενώ μόνο το 19% το αξιολογεί από μάλλον αρνητικό έως αρνητικό).

Πέρα από τα εθνικιστικά κίνητρα που όντως υπάρχουν, υπάρχει και ένας παράγοντας που σημειώθηκε από την αναλύτρια του ινστιτούτου Levada, Καρίνα Πίπια, η οποία σχολίασε με αυτόν τον τρόπο τα αποτελέσματα της δημοσκόπησης: «Η νοσταλγία για την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης έφτασε στο αποκορύφωμά της αυτόν τον χρόνο. Επιπρόσθετα, τον Στάλιν τον βλέπουν σαν μία φιγούρα που εξασφάλισε την κοινωνική δικαιοσύνη». Η πρόσφατη άνοδος των ορίων συνταξιοδότησης στη Ρωσία, σε συνδυασμό με τον πέμπτο συνεχή χρόνο μείωσης των λαϊκών εισοδημάτων, κάνουν πολλούς Ρώσους να αναπολήσουν τις εποχές που το κράτος παρείχε πολλά πράγματα που

σήμερα είναι χαμένα, όπως δωρεάν υγειονομική περίθαλψη, ασφάλιση, κατοικία και δουλειά για όλους.

Όσο κι αν σκυλιάζουν οι αντικομμουνιστές, που προσπαθούν να ταυτίσουν τον σταλινισμό με τον χιτλερισμό, η περίοδος της «σταλινικής τυραννίας» συνοδεύεται με άνοδο του βιοτικού επιπέδου των λαών της Σοβιετικής Ένωσης, παρά το γεγονός ότι η χώρα αυτή βγήκε κατεστραμμένη από τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο και την ιμπεριαλιστική εισβολή, για να ξαναμπει σε ένα ακόμα πιο ματοβαμμένο πόλεμο δυο δεκαετίες μετά, με τη ναζιστική εισβολή το 1941.

Η κομμουνιστική ηγεσία, με επικεφαλής τον Στάλιν, ήταν που συνέχισε τη λενινιστική κληρονομιά, ενάντια στις ηττοπαθείς αντιλήψεις του Τρότσκι για το «αδύνατο του σοσιαλισμού σε μία χώρα», και επιχείρησε την κολεκτιβοποίηση

(συνένωση των αγροτικών νοικοκυριών σε εθελοντική βάση σε συνεταιρισμούς) και την εκβιομηχάνιση, χωρίς τις οποίες η χώρα δε θα μπορούσε να νικήσει τους ναζιστές εισβολείς.

Οποία άποψη κι αν έχει κανείς για τον Στάλιν, είναι δύσκολο να αρνηθεί με σοβαρά επιχειρήματα το γεγονός ότι συνέισέφερε ως κομμουνιστής ηγέτης σ' αυτή την κατεύθυνση, πιστεύοντας ακράδαντα ότι ο σοσιαλισμός δεν είναι μία «ουτοπία» αλλά ένα κοινωνικο-οικονομικό σύστημα στο οποίο δεν είναι όλα ρόδινα, στο οποίο η ταξική πάλη συνεχίζεται ενάντια στα υπολείμματα των πρώην κυρίαρχων τάξεων και τις εξωτερικές επεμβάσεις, και στο οποίο κύριος στόχος είναι η άνοδος του υλικού και πολιτιστικού επιπέδου των πλατιών λαϊκών μαζών στη βάση της πιο υψηλής τεχνικής. Ο Στάλιν μπορεί από πολλούς να θεωρείται ως «πατέρας της γραφειοκρατίας», αν διαβάσει

όμως κανείς τα κείμενά του θα διαπιστώσει ότι ήταν πολέμιος της, θέτοντας ως κύριο στόχο το τράβηγμα των πλατιών λαϊκών μαζών στη διοίκηση του κράτους.

Η κατάρρευση του σοσιαλισμού και η καπιταλιστική παλινόρθωση που ξεκίνησε στο 20ό συνέδριο του ΚΚΣΕ, η λάσπη που εκτόξευσε η ηγεσία του Χρουστσόφ και των επιγόνων του, σε συνδυασμό με τη σοσιαλιμπεριαλιστική πολιτική της Σοβιετικής Ένωσης για πάνω από τρεις δεκαετίες, έχουν κρύψει όποια επιτεύγματα έγιναν στη Σοβιετική Ένωση τα χρόνια της σταλινικής ηγεσίας.

Είναι αυτά τα επιτεύγματα που σήμερα όλο και περισσότεροι Ρώσοι αναπολούν, ακόμα κι αν οι ίδιοι δεν τα έζησαν αλλά τα έμαθαν από τις προηγούμενες γενιές.

Θα θέλαμε να κλείσουμε αυτό το σχόλιο με τα λόγια ενός δηλωμένου αντισταλινικού. Ο Λουί Αραγκόν, στο έργο του «Παράλληλη ιστορία» σημειώνει πράγματα που σήμερα φαντάζουν απόλυτα ξένα στο καπιταλιστικό καθεστώς: «Το 1946, οι εργάτες και οι τεχνικοί έκαναν πέντε εκατομμύρια προτάσεις, βρίσκοντας παραγωγικότερες μεθόδους εργασίας. Η εξάπλωση του κινήματος της σοσιαλιστικής άμιλλας, που ξαναμπήκε σε εφαρμογή από το Μάιο, ύστερα από πρωτοβουλία των μεταλλουργών του εργοστασίου Κύροβ της Μακέγιεβκα και στην οποία πήραν σε λίγο μέρος τα ανθρακωρυχεία, τα υφαντουργεία, οι μεταφορές, η ελαφρά βιομηχανία, η βιομηχανία αυτοκινήτων, η βιομηχανία πετρελαίου και τροφίμων, οι οικοδόμοι κλπ., δείχνει ότι η σοβιετική δημοκρατία λειτουργούσε σωστά την εποχή εκείνη, παρ' όλο που είχε δεχτεί καίρια χτυπήματα στον κυβερνητικό μηχανισμό. Το 1946, το 80% των εργατών πήραν μέρος στο κίνημα της σοσιαλιστικής άμιλλας».

Ο Φάρατζ ιδρύει νέο κόμμα

Ο Νάιτζελ Φάρατζ, άλλοτε στέλεχος του Συντηρητικού Κόμματος, ίδρυσε το 2010 το Κόμμα Ανεξαρτησίας του Ηνωμένου Βασιλείου (UKIP). Το 2016, αμέσως μετά το δημοψήφισμα για το Brexit, παραιτήθηκε από την ηγεσία του UKIP δηλώνοντας ότι μόλις ολοκληρωθεί η θητεία του στην Ευρωβουλή θα εγκαταλείψει την πολιτική.

Παράξενη στάση για κάποιον που έβγαине νικητής, αφού ο Φάρατζ μαζί με τον Μπόρις Τζόνσον των Τόρις ήταν οι πρωταγωνιστές της καμπάνιας υπέρ του Brexit. Όταν, όμως, αντιμετώπιζεις την οργή του μεγαλύτερου μέρους της βρετανικής κεφαλαιοκρατίας, η οποία αντιλήφθηκε από την αρχή σε τι περιπέτειες θα έμπαινε με την υλοποίηση του Brexit, δεν έχεις άλλη λύση από την παραίτηση. Το ίδιο έκανε και ο

τότε πρωθυπουργός Ντέιβιντ Κάμερον, που κρίθηκε πολιτικά ένοχος επειδή πραγματοποίησε το δημοψήφισμα, με τη σιγουριά ότι θα νικήσει το Bremain (και διαψεύστηκε οικτρά).

Τρία χρόνια μετά την παραίτησή του, βλέποντας την κρίση και τη ρευστότητα του πολιτικού σκηνικού, που δεν μπορεί να βρει λύση υλοποίησης του Brexit, ο Φάρατζ επανέρχεται από την αποστρατεία και ανακοινώνει την ίδρυση νέου κόμματος με αποκλειστικό στόχο την υλοποίηση του Brexit. Είναι κι αυτό ένα σύμπτωμα της πολιτικής κρίσης που προκάλεσε το Brexit. Αφού τα κυρίαρχα κόμματα, Συντηρητικοί και Εργατικοί, δεν έχουν καταφέρει να βρουν μια βιώσιμη λύση, γιατί να μην επανέλθει και ο Φάρατζ με νέες φιλοδοξίες;

Λιβύη

Οξύνεται η ενδοϊμπεριαλιστική διαμάχη

Την Πέμπτη, οι στρατιωτικές δυνάμεις του Λιβυκού Εθνικού Στρατού (ΛΕΣ), που διοικείται από τον στρατηγό Χαφτάρ, ξεκίνησαν την επίθεση εναντίον των δυνάμεων του Γενικού Εθνικού Συμβουλίου, που σταθμεύουν στην πρωτεύουσα της Λιβύης Τρίπολη, με στόχο την ολοκληρωτική κατάληψη της εξουσίας στη χώρα. Η απόπειρα κατάληψης της Τρίπολης από τον Χαφτάρ ήταν θέμα χρόνου, μετά την κατάληψη της Βεγγάζης στα ανατολικά της χώρας το 2017. Οι δυνάμεις του Χαφτάρ διέδρυναν σταδιακά τον έλεγχό τους στο μεγαλύτερο κομμάτι της χώρας και την ίδια στιγμή διαπραγματεύονταν με το Γενικό Εθνικό Συμβούλιο (ΓΕΣ) για το μοίρασμα της εξουσίας.

Τον περασμένο Γενάρη ο ΛΕΣ ξεκίνησε μια σειρά επιχειρήσεων προκειμένου να καταλάβει τις μεγαλύτερες πετρελαιοπηγές του νοτίου τμήματος της Λιβύης ενώ μέχρι το τέλος του μήνα κατέλαβε πλήρως τη Σαμπχά, τη μεγαλύτερη πόλη της νότιας Λιβύης.

Εχοντας καταλάβει περίπου τα δύο τρίτα της χώρας, οι δυνάμεις του Χαφτάρ έστρεψαν τα βλέμματά τους προς τη δυτική Λιβύη και την Τρίπολη. Με προγραμματισμένο για τα μέσα Απρίλη ένα εθνικό συμβούλιο για το μέλλον της χώρας, υπό τη σκέπη του ΟΗΕ, ο Χαφτάρ βιάστηκε να θέσει όσο το δυνατόν περισσότερες περιοχές της χώρας υπό τον έλεγχό του, γιατί ως γνωστόν, ό,τι κερδίζεται στο πεδίο της μάχης δύσκολα χάνεται στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων. Όμως, οι εξελίξεις στον εμφύλιο πόλεμο της Λιβύης δε χαροποιούν το σύνολο των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων που έχουν εμπλακεί στην περιοχή.

Η Βρετανία κάλεσε έκτακτο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ την Παρασκευή 12 Απρίλη, στοχεύοντας να πιέσει τον Χαφτάρ να σταματήσει την επίθεση, κάτι που δεν έγινε δεκτό από τη Γαλλία και τη Ρωσία, που επέμεναν στην έκδοση μια χλιαρής ανακοίνωσης που καλεί τον Χαφτάρ σε αυτοσυγκράτηση. Παράλληλα, οι Αμερικάνοι απέσυραν ένα σημαντικό τμήμα των στρατιωτικών δυνάμεών τους

που σταθμεύουν στην Λιβύη.

Την Κυριακή 14 Απρίλη, το ΓΕΣ ανακοίνωσε ότι ξεκινάει αντεπίθεση ενάντια στις δυνάμεις του Χαφτάρ με τις μάχες στα περίχωρα της Τρίπολης να σκληραίνουν, προκαλώντας δεκάδες νεκρούς και στις δυο πλευρές. Ο στρατός του Χαφτάρ φέρεται να έχει ήδη καταλάβει τμήματα της πρωτεύουσας, αν και οι πληροφορίες που βγαίνουν προς τα έξω είναι εξαιρετικά συγκεχυμένες. Το μόνο σίγουρο είναι ότι ο Χαφτάρ δε θα επιχειρούσε να κινηθεί ενάντια στο ΓΕΣ και να καταλάβει την Τρίπολη, αν δεν έχει την στήριξη και τις διαβεβαιώσεις από διάφορες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις και από κράτη με περιφερειακό ρόλο.

Η κίνηση του Χαφτάρ να καταλάβει την Τρίπολη δε συμπίπτει τυχαία με την πολιτική αστάθεια στη γειτονική Αλγερία. Μέχρι πρότινος, ο Χαφτάρ απέφευγε να πλησιάσει τα σύνορα μεταξύ Λιβύης και Αλγερίας, ενώ παράλληλα διατηρούσε ανοιχτό δίαυλο επικοινωνίας με το αλγερινό καθεστώς, θέλοντας να αποφύγει οποιαδήποτε προστριβή με απρόβλεπτες συνέπειες. Οι εκκαθαρίσεις στο αλγερινό στρατιωτικό σύμπλεγμα στα μέσα του 2018 και η λαϊκή εξέγερση ενάντια στον Μπουτεφλίκα έδωσαν στον Χαφτάρ τη δυνατότητα να ξεκινήσει την επιχείρηση για την κατάληψη της Τρίπολης χωρίς ιδιαίτερες αντιδράσεις από το αλγερινό καθεστώς.

Ταυτόχρονα, πήρε το πράσινο φως από τους υποστηρικτές του σε διεθνές επίπεδο. Δεν είναι κρυφό ότι η αιγυπτιακή χούντα, η Σαουδική Αραβία, τα Ενωμένα Αραβικά Εμιράτα, η Ιορδανία και πρόσφατα η Ρωσία και η Γαλλία στηρίζουν στρατιωτικά και πολιτικά τον Χαφτάρ, βλέποντας στο πρόσωπό του τον παράγοντα εξουσίας που μπορεί να τους εξασφαλίσει απρόσκοπτη πρόσβαση στα τεράστια αποθέματα πετρελαίου της Λιβύης. Τον περασμένο Μάρτη, ο Χαφτάρ ταξίδεψε στο Ριάντ της Σαουδικής Αραβίας, όπου συναντήθηκε με τον βασιλιά Σαλμάν, ενώ στη συνέχεια κατευθύνθηκε στα ΕΑΕ και την Αίγυπτο. Είναι απίθανο σε αυτές τις συναντήσεις να μη συζητήσε με τις διά-

φορες πολιτικές και στρατιωτικές ηγεσίες για την επερχόμενη επίθεσή του εναντίον της Τρίπολης.

Η σύγκρουση μεταξύ των δυο πλευρών έχει πάρει διαστάσεις ανοιχτής ενδοϊμπεριαλιστικής σύγκρουσης, που χρησιμοποιεί ως όργανά της ντόπιους πολέμαρχους που ο καθένας έχει υπό τον έλεγχό του δεκάδες πολιτοφυλακές. Από τη μια πλευρά βρίσκονται οι ΗΠΑ, η Ιταλία και δευτερευόντως το Κατάρ και από την άλλη η Γαλλία, η Ρωσία και διάφορες άλλες δυνάμεις με περιφερειακό ρόλο. Φυσικά, στο επίκεντρο της σύγκρουσης βρίσκεται το πετρέλαιο, με τα ιταλικά και γαλλικά ενεργειακά μονοπώλια να βρίσκονται σε πλήρη ρήξη. Χαρακτηριστική της κατάστασης είναι η δήλωση του Ματέο Σαλβίνι που κατηγορήσε τη Γαλλία ότι εκμεταλλεύεται την αστάθεια στη Λιβύη προκειμένου να ενισχύσει την παρουσία της γαλλικής Total σε βάρος της ιταλικής ENI. Την περασμένη χρονιά, η Total προχώρησε στην αγορά του 16,33% των δικαιωμάτων εκμετάλλευσης των πετρελαιοπηγών της Γουάχα της Σύρτης από την αμερικάνικη Marathon Oil, σύμφωνα με ρεπορτάζ του Reuters.

Οι πρόσφατες εξελίξεις στο μέτωπο της Τρίπολης και η μεταφορά των στρατιωτικών δυνάμεων του Λιβυκού Εθνικού Στρατού από τη νότια Λιβύη στην Τρίπολη άφησαν ένα κενό ασφαλείας, που έσπευσε να εκμεταλλευτεί το Ισλαμικό Κράτος, ενισχύοντας την παρουσία του στην περιοχή και απειλώντας να ανακαταλάβει τη Σύρτη.

Δεν αποκλείεται τελικά η επιχείρηση του Χαφτάρ στην Τρίπολη να δημιουργήσει περισσότερα προβλήματα από αυτά που προσδοκούσε να λύσει, αποδυναμώνοντας στρατιωτικά τους υφιστάμενους πόλους εξουσίας και αφήνοντας χώρο στο ΙΚ να επανακάμψει. Το μόνο σίγουρο είναι ότι η ιμπεριαλιστική επέμβαση του 2011 στη χώρα οδήγησε στο φούντωμα των αποσχιστικών τάσεων, στο χάος και τη διάλυση, και τον λαό της Λιβύης ανάμεσα στη Σκύλλα των ντόπιων πολέμαρχων και την Χάρυβδη των ιμπεριαλιστών.

Σουδάν: Καθεστωτικές αλλαγές με στόχο την καθυπόταξη του λαού

Η ανατροπή, την Πέμπτη 11 Απρίλη, του επί τρεις δεκαετίες δικτάτορα του Σουδάν, Ομάρ Αλ Μπασίρ, εξαιτίας των διαδηλώσεων που συνεχίζονται από τα τέλη του περασμένου χρόνου, δεν ικανοποίησε το λαό. Κι αυτό γιατί αυτός που τον ανέτρεψε ήταν ο ίδιος ο στρατός, ο οποίος ουσιαστικά έκανε πραξικόπημα επιβάλλοντας απαγόρευση κυκλοφορίας και κατάσταση «έκτακτης ανάγκης» στη χώρα για το επόμενο τρίμηνο, με τη μετάβαση της εξουσίας σε στρατιωτικό συμβούλιο για δύο χρόνια μέχρι να «σταθεροποιηθεί» η κατάσταση.

Το πραξικόπημα χαιρετίστηκε από Σαουδική Αραβία και Ενωμένα Αραβικά Εμιράτα, με τις ιμπεριαλιστικές χώρες όμως να κρατούν αποστάσεις και τη Μέρκελ να συντάσσεται με τα αιτήματα της αντιπολιτευτικής οργάνωσης που φέρεται να έχει κυρίαρχο πολιτικό ρόλο («Σύνδεσμος Σουδανών Επαγγελματιών»), για μετάβαση σε πολιτική μεταβατική κυβέρνηση. Καθώς οι διαδηλώσεις δεν κόπασαν, το στρατιωτικό συμβούλιο αντικατέστησε τον επικεφαλής του και κατέργησε την απαγόρευση κυκλοφορίας, ενώ μέλη του φαίνονται πρόθυμα να δώσουν την εξουσία σε κάποιους πολιτικούς παράγοντες, οι οποίοι ακόμα αναζητούνται. Στόχος, να μη διασαλευτεί η καθεστωτική ομαλότητα και να σταματήσουν το συντομότερο οι διαδηλώσεις για να σωθεί το σύστημα.

Το κατά πόσο θα το καταφέρουν μένει να το δούμε. Το σίγουρο είναι ότι ο λαός δεν ξεσηκώθηκε επειδή δεν του άρεσε η φάτσα του Μπασίρ, γι' αυτό θα χρειαστεί το σύστημα να κάνει κάποιες υποχωρήσεις προκειμένου να κρατήσει την κυριαρχία του. Ήδη, το στρατιωτικό συμβούλιο υποσχέθηκε ριζικές μεταρρυθμίσεις των υπηρεσιών ασφαλείας επί το «δημοκρατικότερο», όμως ακόμα τηρεί σιγήν ιχθύος στα οικονομικά ζητήματα που είναι και τα σημαντικότερα.

Φτηνά τη γλίτωσε ο «Μπίμπι»!

«Ο πιο ακροδεξιός θα νικήσει», σχολιάζαμε σε προηγούμενο φύλλο για τις ισραηλινές εκλογές. Τελικά αυτό έγινε. Ο «Μπίμπι» (Νετανιάχου κατά το επισήμο), κέρδισε στον πόντο τον επίσης ακροδεξιό πρώην αρχηγό του ισραηλινού στρατού Μπένι Γκαντζ. Το κόμμα του πρώτου, το Λικούντ, κέρδισε 36 έδρες, έναντι του κόμματος του δεύτερου, του «Μπλε και Λευκού», που κέρδισε 35 έδρες. Τα ακροδεξιά κόμματα των φανατικών «ορθόδοξων» Εβραίων κέρδισαν συνολικά άλλες 15 έδρες. Έτσι στις 120 έδρες του ισραηλινού κοινοβουλίου (Κνεσέτ), η ακροδεξιά κέρδισε 86 έδρες!

Η μόνη ακροδεξιά που βρέθηκε να μένει στον... πάγκο, ήταν η «Νέα Δεξιά» της πρώην υπουργού Αγγελίτ Σακέντ (αυτής που σε προεκλογικό σποτ φορούσε το άρωμα «φασισμός»), που δεν ξεπέρασε το πλαφόν του 3.25%. Παραήταν χοντρό για να πιάσει, όσο κι αν η ισραηλινή κοινωνία έχει φασιστικοποιηθεί. Οι μνήμες του ναζιφασισμού δεν μπορούν να σβηστούν.

Έτσι, φτηνά τη γλίτωσε ο «Μπίμπι»! Από κει που ήταν στριμωγμένος με την εισαγγελική έρευνα σε βάρος του για διαφθορά, τώρα βαίνει προς μία πέμπτη θητεία για να συνεχίσει το... θεάρεστο έργο του! Με την αμέριστη συμπαράσταση του Τραμπ, φυσικά, που «έγραψε ιστορία» (κατά τον «Μπίμπι») με την αναγνώριση των συριακών υψιπέδων του Γκολάν ως ισραηλινό έδαφος.

κινέζικων εισαγωγών. Από την άλλη, η ΕΕ δεν έχει ενιαία στρατηγική, γιατί αποτελεί άθροισμα διαφορετικών ιμπεριαλιστικών συμφερόντων. Αυτό φάνηκε περίτρανα από την υπογραφή οικονομικών συμφωνιών μεταξύ Ιταλίας και Κίνας τον περασμένο μήνα, στο πλαίσιο του σχεδίου “Belt and Road” που προωθεί

από το 2013 η Κίνα. Ήταν μια απόφαση που εξόργισε το γαλλογερμανικό άξονα. Στο έργο αυτό έχουν ενταχθεί 16 χώρες της ΕΕ, αλλά οι 11 από αυτές δεν έχουν επωφεληθεί τίποτε μέχρι σήμερα, όπως μας πληροφορούν οι «Τάιμς της Ασίας», από τους οποίους προέρχονται οι παραπάνω πληροφορίες.

Ευρωπαϊκές ντρίπλες με τον κινέζικο δράκο

Στην κοινή ανακοίνωση που υπογράφηκε μεταξύ ΕΕ και Κίνας στις 9 Απρίλη, στο τέλος της 21ης συνόδου κορυφής των δύο μερών που έγινε στις Βρυξέλλες, οι δυο πλευρές εμφανίστηκαν πρόθυμες να συνεργαστούν για την παγκόσμια ειρήνη, τη σταθερότητα, την ανάπτυξη και τα ανθρώπινα δικαιώματα με πυρήνα τον ΟΗΕ. Η ανακοίνωση δεν έλεγε τίποτε το σπουδαίο, πέρα από ευχολόγια για την οικονομική συνεργασία των δύο μερών, δίκαιο εμπόριο και βελτίωση του επενδυτικού κλίματος. Το μόνο που αξίζει ίσως να επισημάνει κανείς είναι η υποχώρηση του Πεκίνου στο θέμα της υποχρεωτικής μεταφοράς της τεχνολογικής γνώσης από τους ξένους επενδυτές.

Εκεί, συμφώνησε ότι δεν είναι υποχρεωτική αυτή η μεταφορά, δηλαδή οι ξένοι επενδυτές δεν είναι πλέον υποχρεωμένοι να μεταδίδουν τις τεχνολογικές τους γνώσεις και επιτεύγματα στην κινέζικη πλευρά, πράγμα που ζητούσε η ΕΕ, η οποία βλέπει με ανησυχία την οικονομική ανάπτυξη της Κίνας.

Η κοινή ανακοίνωση αποτελεί μια προσπάθεια της ΕΕ να μπει σφήνα στην αμερικάνικη πολιτική των δασμών, που μέχρι σήμερα έχουν φτάσει στα 250 δισ. δολάρια στα κινέζικα εμπορεύματα, γνωρίζοντας ότι έρχεται η σειρά της. Έτσι, προσπάθησε να κινηθεί στην κατεύθυνση της διευθέτησης των διαφορών με την Κίνα (στο βαθμό που αυτό μπορεί να γίνει δυνατό) με στό-

χο την επίτευξη μιας επενδυτικής συμφωνίας μέχρι το τέλος του 2020, πράγμα το οποίο μνημονεύτηκε στην ανακοίνωση. Στόχος της ΕΕ παραμένει το παραπέρα «άνοιγμα» της κινέζικης αγοράς στα ευρωπαϊκά προϊόντα και η άρση όλων των περιορισμών στις ευρωπαϊκές επενδύσεις σε κινέζικο έδαφος.

Μπορεί η ΕΕ να κόπτεται για «ανοιχτό» εμπόριο, όμως στα τέλη του 2018 το 68% των προϊόντων στα οποία επέβαλε δασμούς με τη δικαιολογία της προστασίας από αθέμιτο ανταγωνισμό (anti-dumping) ή επιδοτήσεις, ήταν κινέζικα. Ποιος όμως καθορίζει ποιος ανταγωνισμός είναι θεμιτός και ποιος όχι; Η κάθε πλευρά έχει διαφορετική άποψη γι' αυτό.

Αποψη που καθορίζεται από τα ξεχωριστά της συμφέροντα για μέγιστο κέρδος.

Από την άλλη, η επιβράδυνση των ρυθμών ανάπτυξης της κινέζικης οικονομίας έχει επιφέρει μία μεγάλη μείωση στις κινέζικες εισαγωγές από ΗΠΑ και ΕΕ, οι οποίες μειώθηκαν κατά 20% σε σχέση με πέρσι. Στο τέλος του 2018, το εμπορικό έλλειμμα της ΕΕ σε σχέση με την Κίνα ήταν περίπου 126 δισ. δολάρια, ενώ το εμπορικό έλλειμμα των ΗΠΑ (που είναι πλεόνασμα για την Κίνα) το πρώτο τρίμηνο του 2019 έφτασε στα 63 δισ. δολάρια περίπου. Αυτό σημαίνει ότι η πολιτική των δασμών που επέβαλε η κυβέρνηση Τραμπ μέχρι στιγμής δεν έχει καρποφορήσει, λόγω της μεγάλης μείωσης των

στο ψαχνό

Κολιός και κολιός από το ίδιο βαρέλι

Τι την έπιασε ξαφνικά τη Ντόρα και θυμήθηκε το καλοκαίρι του 2015 και την κοροϊδία του Τσίπρα προς τον Μειμαράκη, που του πρόσφερε στήριξη; Το καινούργιο που είπε η αδερφή του Κούλη δεν είναι ότι ο Τσίπρας διαβεβαίωνε ότι δε θα πάει σε εκλογές και πήγε (αυτό είναι γνωστό), αλλά ότι ο Μειμαράκης είχε προτείνει συγκυβέρνηση. «Θα μπορούσε να γίνει μια διαφορετική συζήτηση για τον μεγάλο συνασπισμό; Βεβαίως και θα μπορούσε να γίνει. Η συζήτηση ήταν ένα συνολικό πακέτο», είπε η Μπακογιάννη.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι επαναφέροντας μια συζήτηση περί «μεγάλου συνασπισμού» η Ντόρα πλήττει τον αδελφό της, που έχει τη στρατηγική της «αυτοδυναμίας». Ομως, οι διαγκωνισμοί ανάμεσα στα κορυφαία στελέχη στο εσωτερικό των κομμάτων εξουσίας (ακόμα κι αν είναι αδέλφια) είναι το τελευταίο που μας ενδιαφέρει. Εκείνο που αξίζει να κρατήσουμε απ' αυτή την ιστορία είναι η δυνατότητα συγκρότησης «μεγάλου συνασπισμού» ανάμεσα στη ΝΔ και το ΣΥΡΙΖΑ.

Αν αυτό μπορούσε να γίνει το 2015, γιατί να μη μπορεί να γίνει το 2019, αν κανένα κόμμα δεν έχει αυτοδυναμία, ακόμα και μετά από επαναληπτικές εκλογές; Κανένας δεν μπορεί να βρει αντεπιχείρημα, καθώς από το 2015 μέχρι το 2019 ο ΣΥΡΙΖΑ έχει «προσαρμοστεί» πλήρως στη μνημονιακή πολιτική, την οποία πλέον δεν παρουσιάζει ως αποτέλεσμα εκβιασμού που του ασκήθηκε, αλλά ως... αναπτυξιακή επιλογή.

Μπορεί να το έκανε για τους δικούς της λόγους, αλλά με τις δηλώσεις της η Μπακογιάννη ήρθε να προσθέσει ένα επιχείρημα σ' αυτό που λέμε εμείς: ότι δεν υπάρχουν πλέον οι παλιές οριακές διαφορές πολιτικής που χώριζαν συντηρητικούς και σοσιαλδημοκράτες. Οτι η αστική πολιτική είναι ένας πολτός, ανεξάρτητα από το χωρισμό της σε κόμματα. Γι' αυτό έχουμε τόσες μετακινήσεις πολιτικών, τόσους «γυρολόγους», τόσες φαινομενικά ετερόκλητες κυβερνητικές συμμαχίες. Όταν έχουν συγκυβερνήσει το ΠΑΣΟΚ με τη ΝΔ και το ΛΑΟΣ, το ΠΑΣΟΚ με τη ΝΔ και τη ΔΗΜΑΡ και ο ΣΥΡΙΖΑ με τους ΑΝΕΛ του Καμμένου, γιατί να μη μπορούν να συγκυβερνήσουν ο ΣΥΡΙΖΑ με τη ΝΔ (άντε και με το ΚΙΝΑΛ);

Παρά ταύτα, ενόψει ευρωεκλογών και εθνικών εκλογών το πολύ σε έξι μήνες, ζούμε και πάλι το γνωστό θέατρο της δικομματικής κοκορομαχίας «μέχρι εξοντώσεως του αντιπάλου». Δεν είναι μόνο η σκανδαλολογία, με κατηγορίες για μίζες και λαμογιές. Επειδή βλέπουν ότι δεν μπορούν να πάνε μόνο με κατηγορίες κατά του αντιπάλου, αλλά χρειάζονται και «θετική ατζέντα», έχουν βάλει μπροστά την υποσχέσιολογία και την παροχολογία.

«Διώχνουμε το ΔΝΤ και βγαίνουμε στις αγορές», φωνάζει ο Τσίπρας. «Το διεθνές κλίμα βελτιώνεται επειδή προεξοφλούν ότι εγώ θα είμαι ο επόμενος πρωθυπουργός», απαντά ο Μητσοτάκης. «Εχουμε προοπτική δημοσιονομικού χώρου και μέσα στο 2019», λέει ο Τσίπρας, κλείνοντας το μάτι για κάποιο επιδοματάκι. «Θα μειώσουμε τις ασφαλιστικές εισφορές», υπόσχεται ο Μητσοτάκης. «Δε θα μειωθεί το αφορολόγητο», δεσμεύεται ο Τσίπρας. «Και αυτό θα γίνει και θα μειώσουμε παραπέρα τους φόρους», υπερθεματίζει ο Μητσοτάκης.

Τίποτα δε θ' αλλάξει μετά τις εκλογές. Η μνημονιακή πολιτική θα συνεχιστεί όπως μέχρι τώρα. Οσο για πολιτικούς διαχειριστές, θα βρεθούν κι αυτοί. Εστω και στο πλαίσιο «μεγάλου συνασπισμού».

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΕΣ. Οι πολιτικές εκδηλώσεις των αστικών κομμάτων δεν οργανώνονται πλέον ως πολιτικές εκδηλώσεις με στοιχεία λαϊκής συμμετοχής, όπως στο παρελθόν. Ούτε ο όρος «τηλεοπτική αισθητική» μπορεί να τις περιγράψει με ακρίβεια. Τηλεοπτική αισθητική είχαν και οι καλύψεις των προεκλογικών συγκεντρώσεων του Ανδρέα Παπανδρέου, που σκηνοθετούσε ο «μάγος» Τάσος Μπιρσίμ, αλλά εκείνη η αισθητική παρέπεμπε στο λαϊκό πανηγύρι, με τον αυθορμητισμό, τα συνθήματα, τις σφυρίχτρες, τα πλαστικά σημαδάκια κτλ. Η τηλεοπτική αισθητική των σημερινών εκδηλώσεων παραπέμπει στα σόου με τα στρας, τα λαμπερά ρούχα, τους στημένους φωτισμούς, τις σκηνοθετημένες πόζες, τη διδαγμένη κινησιολογία, τα καρφίτσωμένα χαμόγελα κτλ. Σαν τα σόου που καθιέρωσε στην ιταλική τηλεόραση η Ραφαέλα Καρα, για ν' ακολουθήσουν στα καθ' ημάς η Κορομηλά, το «Τσάο Αντένα» και τα σημερινά σόου των λεγόμενων «ριάλιτι». Πρωτίστως πρόκειται για ζήτημα πολιτικής και δευτερευόντως για ζήτημα αισθητικής. Η αστική πολιτική γνωρίζει την απόσταση που τη χωρίζει σήμερα από τις λαϊκές μάζες. Προσπαθεί, λοιπόν, να γεφυρώσει αυτή την απόσταση μέσα από καλά στημένα και απόλυτα ελεγχόμενα σόου, με τη συμμετοχή μόνο του στενού κομματικού μηχανισμού, με το τηλεοπτικό Μέσο ως ενδιάμεσο, να χωρίζει πομπούς και δέκτες. Όπως ακριβώς κάποιες τηλεοπτικές εκπομπές βάζουν κάθε Σαββατόβραδο τη χασαποταβέρνα ή την «πίστα» ή το σκυλάδικο στα σπίτια εκείνων που δεν έχουν τα λεφτά για να τα επισκεφτούν.

KONTREX

Χοντρά καρφιά

Κάθε άλλο παρά άπειρος στην πολιτική είναι ο συριζαίος βουλευτής Τρικάλων Σάκης Παπαδόπουλος. Χρόνια στέλεχος του Περισού, συνδικαλιστής στους γιατρούς και στην τοπική αυτοδιοίκηση, ξέρει πότε, πού και γιατί μιλάει. Όταν, λοιπόν, επιλέγει τα «Νέα» του Μαρινάκη για να γράψει άρθρο περί του «ηθικού πλεονεκτήματος» σε μια περίοδο που η συγκεκριμένη φυλλάδα προσπαθεί να κρατήσει στον αφρό την υπόθεση Πετσίτη, το κάνει συνειδητά και όχι κατά λάθος.

Από τις πρώτες κιόλας λέξεις του άρθρου, ο Παπαδόπουλος βάζει τον Πετσίτη μαζί με τη Siemens και τη Novartis, ενώ θυμάται το Σκάνδαλο Κοσκωτά, την καταδίκη του Κουτσόγιωργα, την παραπομπή του Παπανδρέου. «Τότε είχε αποδειχθεί ότι σκάνδαλο υπήρχε, αλλά όχι και "Αρχάγγελος της Καθάρσης"», γράφει με έντονη... αυτοκριτική διάθεση για τον τότε Συνασπισμό, του οποίου ήταν στέλεχος. Και συνεχίζει με αναφορά στη συζήτηση περί ηθικού πλεονεκτήματος, περί ηθικών και διεφθαρμένων στελεχών, σημειώνοντας: «Στη συζήτηση αυτή οφείλουμε να πάρουμε ξεκάθαρη θέση: κανένα κόμμα δεν μπορεί να ισχυρίζεται ότι κατέχει το ηθικό πλεονέκτημα. (...) Ειδικά για τα στελέχη των κομμάτων, κανείς δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι διαθέτει το ηθικό πλεονέκτημα εάν δεν το αποδεικνύει η συμπεριφορά του, οι πράξεις του, η στάση ζωής του. Κανείς δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι είναι "υπεράνω πάσης υποψίας" για δωροδοκία (...) Πολύ περισσότερο κανείς δεν μπορεί να βγάζει πορίσματα περί ενόχων και αθώων» κτλ.

Ακολουθούν καρφιά κατά Λοβέρδου, Βενιζέλου, Μητσοτάκη κτλ. Εκείνα που κυριαρχούν όμως είναι τα καρφιά κατά Τσίπρα (για το ηθικό πλεονέκτημα), κατά του Παππά (για τις πράξεις του), κατά του Τζανακόπουλου (για τις αναφορές σε αθώους και ενόχους).

Δεν έχει σημασία τι επιδιώκει ο Παπαδόπουλος (γιατί δεν τον έπιασε ξαφνικά... κρίση μετριοπάθειας και εντιμότητας). Σημασία έχει πως χτυπά εκ των ένδον και δημόσια την ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ.

Ξεσπάθωσε

Ξεσπάθωσε ο Αυτιάς και τα χώνει στον Κούλη που δεν τον έκανε υποψήφιο ευρωβουλευτή της ΝΔ. Ο ίδιος είπε από την εκπομπή του ότι έγινε κάποιο γκάλοπ και έβγαλε ότι θα έπαιρνε πεντακόσιες χιλιάδες σταυρούς, γι' αυτό δεν τον έβαλαν. Σε φίλους του διαρρέει ότι τον έκοψαν η Άννα-Μισέλ, η Σπυράκη και ο Μειμαράκης (ο μόνος που το διέψευ-

Αναπάντητα

Ο καθηγητής της Νομικής του ΑΠΘ Γρηγόρης Καλφέλης, τακτικός αρθρογράφος στα «Νέα» του Μαρινάκη, είναι φανατικός εχθρός του ΣΥΡΙΖΑ και δεν το κρύβει. Άλλο αυτό, όμως, και άλλο οι επισημάνσεις του, ειδικά όταν έχουν να κάνουν με νομικά ζητήματα. Αυτές πρέπει να κρίνονται καθεαυτές και όχι με βάση τις πολιτικές εμμονές του αρθρογράφου.

Ο Καλφέλης, λοιπόν, υποστηρίζει ότι το αδίκημα της δωροληψίας, για το οποίο ελέγχεται (προς το παρόν μόνο) ο Λοβέρδος έχει παραγραφεί «βάσει της κακής διάταξης του άρθρου 86», η οποία «οριοθετεί, δυστυχώς, μια σύντομη αποσβεστική προθεσμία για την κίνηση της ποινικής δίωξης εκ μέρους της Βουλής», όταν πρόκειται για υπουργούς. Σε ό,τι αφορά το ζήτημα «κατά την άσκηση των καθηκόντων» ή «επ' ευκαιρία της άσκησης των καθηκόντων», το οποίο έχει εγείρει ο ΣΥΡΙΖΑ, ο Καλφέλης δεν παραθέτει νομική ερμηνεία (όπως έκανε ο δεξιός βουλευτής και πρώην δικαστής Χ. Αθανασίου), αλλά **νομολογία** του Αρείου Πάγου, παραθέτοντας απόσπασμα από την απόφαση 2367/2007, που λέει: «η δωροδοκία υπουργού **αναγκάτως** συνάπτεται με την εκτέλεση των καθηκόντων του. Και τούτο γιατί όταν ο υπουργός... απαιτεί το δώρο για μια μελλοντική του ενέργεια, η πράξη της δωροδοκίας έχει τελεστεί, αδιάφορα και ανεξάρτητα από τον χρόνο της λήψης του δώρου».

Και ρωτάει την Τουλουπάκη ο Καλφέλης: «δεν γνωρίζε τη νομολογία του Αρείου Πάγου για τη δωροδοκία; Γιατί την παραβίασε τόσο προκλητικά;». Η απάντηση είναι προφανής: φυσικά και τα γνωρίζει αυτά η Τουλουπάκη. Ομως οι κινήσεις της υπαγορεύονται από πολιτικά κίνητρα. Η υπόθεση Λοβέρδου (και όποιου άλλου πρώην υπουργού) δε θα φτάσει ποτέ σε δικαστήριο. Αν προχωρήσει δικαστικά, θα κριθεί παραγεγραμμένη από κάποιο συμβούλιο. Κι αυτό, όμως, δεν ενδιαφέρει τον ΣΥΡΙΖΑ. Δε θέλει να δικάσει (πόσω μάλλον να καταδικάσει) τον όποιο Λοβέρδο, αλλά να βγάλει πολιτική υπεραξία από το θόρυβο, μέχρι να φτάσει η υπόθεση στα χέρια δικαστών.

Με το μπαμπάκι

Έχειλη ειρωνεία και σφάξιμο με το βαμβάκι από το Bloomberg, που σχολίασε ως εξής την τοποθέτηση του Τσίπρα για το Brexit στην τελευταία σύνοδο κορυφής της ΕΕ: «Το Brexit θα μπορούσε να αναστραφεί, σύμφωνα με τον έλληνα πρωθυπουργό Αλέξη Τσίπρα, ο οποίος κάποτε ενήργησε αντίθετα από το αποτέλεσμα ενός δημοψηφίσματος».

Ούτε ο Μπαρουφάκης να έγραφε το σχόλιο. Ο οποίος Μπαρουφάκης -ειρήσθω εν παρόδω- έχει μια κάποια προβολή τύπου «ροκ σταρ» από τα ελληνικά μίντια, στα οποία εμφανίζεται διηγούμενος γαργαλιστικές λεπτομέρειες (αληθινές ή κατασκευασμένες αδιάφορο) από τη θητεία του ως υπουργός Οικονομικών και στέλεχος παρά τω Τσίπρα.

σε), επειδή θα τους έπαιρνε την πρωτιά. Διαρρέει, ακόμα, ότι συναντήθηκε στις αρχές Φλεβάρη κατ' ιδίαν με τον Μητσοτάκη, ο οποίος του πρότεινε να είναι υποψήφιος ή στη Β' Πειραιά ή στη Σάμο, όμως ο Αυτιάς ήθελε μόνο Ευρωβουλή. Γι' αυτό και προτίμησε να ανανεώσει το συμβόλαιό του με τον ΣΚΑΙ, από τη συχνότητα του οποίου λέει πως αν ο Κούλης δεν πάρει 35% στις ευρωεκλογές, θα έχει αποτύχει!

Τρεις το λάδι, τρεις το ξύδι...

Ο Πρετεντέρης δίνει γραμμή στους πασόκους για την επαύριο των επόμενων εκλογών, αναγορεύοντας σε κεντρικό πολιτικό ζήτημα την ποινική διερεύνηση και την άσκηση δίωξεων κατά στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ για τη «σκευωρία» με το σκάνδαλο Novartis: «Αν η ΝΔ έχει αυτοδυναμία, κανένα πρόβλημα. Ο έλεγχος θα προχωρήσει κανονικά και προφανώς το ΚΙΝΑΛ θα συμπράξει από τη θέση της αντιπολίτευσης σε προανακριτικές και εξεταστικές επιτροπές. Αν η ΝΔ δεν έχει αυτοδυναμία, τότε η σύμπραξη ΝΔ και ΚΙΝΑΛ καθίσταται μονόδρομος. Ποιος από τους δυο θα πάρει την ευθύνη να οδηγήσει τη χώρα σε νέες εκλογές και να δώσει ταυτοχρόνως συγχωροχάρτι στον ΣΥΡΙΖΑ για όσα έχει διαπράξει; Η γνώμη μου είναι ότι κανένα από τα δύο κόμματα, ούτε η ΝΔ, ούτε το ΚΙΝΑΛ μπορεί να σηκώσει τέτοια ευθύνη» (εννοεί ότι, αν γίνουν νέες εκλογές, τα αδικήματα θα παραγραφούν).

Τετράγωνη λογική, πραγματικά. Θυμίζει τον μπακάλη που έκα-νε τον υπολογισμό «τρεις το λάδι, τρεις το ξύδι, έξι το λαδόξυδο».

Απελπισία

Μετά τη «Χριστιανική Δημοκρατία», η οποία κατόπιν συζητή-σεως οδεύει προς εκλογική συνεργασία με τη ΛΑΕ, ένα ακόμα σχήμα, το «Πολιτικό Κίνημα Αλ. Ανυ.Α», ανακοίνωσε ότι «έπειτα από μια μακρόχρονη πορεία κινηματικής συνεργασίας», κατέ-ληξε σε «συμφωνία πολιτικής και εκλογικής σύμπλευσης με την Λαϊκή Ενότητα».

Οι νεότεροι θα αναρωτιούνται σίγουρα «τι εστί Χριστιανική Δη-μοκρατία», ενώ οι παλιότεροι θα αναρωτιούνται «υπάρχει ακόμα αυτό το σχήμα;». Εντάξει, μια γκρούπα που χρόνια τώρα γυρο-φέρνει μέσα κι έξω από το ΠΑΣΟΚ είναι. Ενώ το «Πολιτικό Κίνη-μα Αλ. Ανυ.Α» είναι η κ. Αυγή Βουτσινά, γνωστή από διάφορες πράξεις διαμαρτυρίας μετά την απογοήτευση που της προκάλεσε ο ΣΥΡΙΖΑ (διέκοψε μια συνεδρίαση της Βουλής από τα θεωρία, πέταξε μια κότα στο Μαξίμου κ.ά.). Όπως αντιλαμβάνεστε, ο Λαφαζάνης και η παρέα του βρίσκονται σε μεγάλη απελπισία.

Ξεκατινιάσματα και απειλές

Κοτζιάς και Καμμένος εξακολουθούν να ξεκατινιάζονται δη-μόσια, όμως την ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ και ιδιαίτερα τον Βούτση, υπό την ιδιότητα του προέδρου της Βουλής, τους απα-σχολούν οι προειδοποιήσεις του Κοτζιά να σταματήσουν να προ-στατεύουν τον Καμμένο από τη μήνυση που του έχει υποβάλει. Ο Κοτζιάς φρόντισε να διαρρεύσει ότι ο ίδιος έχει προειδοποιήσει το Μαξίμου ότι δε θα ανεχθεί να μη λυθεί το θέμα της άρσης της ασυλίας του Καμμένου σ' αυτή τη Βουλή και κάποιοι να προσπα-θήσουν να το πάνε μετά τις εκλογές του Οκτώβρη. Επίσης, ότι δε διανοείται πως ο ΣΥΡΙΖΑ δε θα ψηφίσει υπέρ της άρσης της ασυλίας του «εθνικού συκοφάντη», όπως αποκαλεί τον Καμμένο.

Η εντολή που έχει ο Βούτσης είναι να μην ανοίξει στη Βουλή η συζήτηση για την άρση της ασυλίας του Καμμένου, μετά τη μήνυση που κατέθεσε εναντίον του ο Κοτζιάς, τουλάχιστον μέχρι να διεξαχθούν οι ευρωεκλογές. Αντιλαμβάνεστε τι θέλουν ν' απο-φύγουν οι συριζαίοι. Οι δύο θα ξεκατινιάζονται, για τον Τσίπρα θα μιλούν. Αυτό μπορεί να το πετύχει ο πρόεδρος της Βουλής, πόσο εύκολο όμως είναι να κρατήσει και μέχρι τις βουλευτικές εκλογές; Θα δείξει.

Μια ματιά στο πρωτοσέλι-δο της συριζαϊκής «Επο-χής» την περασμένη Κυριακή δεν αφήνει καμιά αμφιβολία για τις επιδιώξεις της κυβέρ-νησης Τσίπρα, οι οποίες υπα-γορεύουν τους χειρισμούς της (και τους χειρισμούς εκεί-νου του κομματιού του δικα-στικού μηχανισμού που ελέγ-χει) στο σκάνδαλο Novartis. Για τον ΣΥΡΙΖΑ, το σκάνδαλο Novartis προσωποποιείται στα πολιτικά πρόσωπα (δύο πρώην πρωθυπουργούς και οχτώ πρώην υπουργούς) που ελέγχονται ποινικά.

Σκάνδαλο Novartis

Η εργαλειοποίηση έφερε το φιάσκο

Αν σκεφτούμε ότι από τα δέκα αυτά πολιτικά πρόσωπα τα τέσσερα έχουν ήδη αθωω-θεί και ελεγχόμενος (σε επί-πεδο «υπόπτο») είναι μόνο ο Λοβέρδος, ενώ από τους υπόλοιπους πέντε θα αθωω-θούν οι τέσσερις (μπορεί και όλοι), όπως διαρρέει η ίδια η Εισαγγελία κατά της Διαφθο-ράς, τότε το σκάνδαλο αφορά μόνο τον Λοβέρδο (για μια δωροδοκία ύψους 200.000 ευρώ). Ο Λοβέρδος, όμως, δε ζητάει παραγραφή. Ζητάει την άρση της ασυλίας του (η σχετική συζήτηση έγινε χτες στη Βουλή κι εσείς έχετε ήδη πάρει μια μικρή ή μεγάλη γεύ-ση του σόου). Πώς, λοιπόν, ο ΣΥΡΙΖΑ κατηγορεί τη ΝΔ και το ΚΙΝΑΛ ότι ζητούν την πα-ραγραφή, όταν ο μοναδικός «ύποπτος» ζητά να αρθεί η ασυλία του ώστε να πάει να δώσει «εξηγήσεις» στην Του-λουπάκη;

Επισήμως, ούτε η ΝΔ ούτε το ΚΙΝΑΛ έχουν μιλήσει για παραγραφή. Στελέχη τους ναι, όχι τα κόμματα. Δεν το έκαναν για συγκεκριμένους λόγους. Πρώτο, επειδή δια-πίστωσαν ότι δεν υπάρχουν στοιχεία που να «δένουν» τα πολιτικά τους στελέχη (οι καταθέσεις των προστατευ-

όμενων μαρτύρων δεν έχουν καμιά ποινική αξία). Δεύτε-ρο (και σε συνδυασμό με το πρώτο), επειδή κατάλαβαν από την αρχή ότι επιδίωξη του ΣΥΡΙΖΑ ήταν να τους οδηγήσει στην επίκληση της παραγραφής, για να τους ξεμπροστιάσει στη συνέχεια πολιτικά. Τρίτο, επειδή ξέρουν ότι νομικά η παραγραφή έχει επέλθει κι αν ποτέ η υπόθεση (για οποιονδήποτε από τους εμπλεκόμενους) φτάσει ενώ-πιον δικαστικού συμβουλίου, αυτό θα διαπιστώσει παρα-γραφή και θα αρνηθεί να μπει στην ουσία.

ΝΔ και ΚΙΝΑΛ, λοιπόν, δε ζήτησαν παραγραφή (πλην κάποιων στελεχών τους, όπως ο εμπλεκόμενος Μπουμπού-κος και ο πρώην δικαστής Αθανασίου), όμως ο ΣΥΡΙΖΑ τους χρεώνει κουτοπόνηρα (και εν πολλοίς προβοκατό-ρικα) ότι ζητούν παραγραφή, για να τους εκθέσει πολιτικά. Αντίθετα, ΝΔ και ΚΙΝΑΛ εξα-κολουθούν να κατηγορούν την κυβέρνηση για στήσιμο σκευωρίας, επικαλούμενα επιπροσθέτως και τις απο-φάσεις του δικαστικού μη-χανισμού, που αναγκάστη-κε να θέσει στο αρχείο τις υποθέσεις για τέσσερις από τους δέκα που παρέπεμψε ο

ΣΥΡΙΖΑ και μέχρι τα τέλη του μήνα, όπως έχει διαρρεύσει η Τουλουπάκη, θα θέσει και για άλλους την υπόθεση στο αρ-χείο (εκτός αν επικρατήσουν άλλες σκέψεις και της πουν ν' αφήσει τις εκκρεμότητες για Σαμαρά, Στουρνάρα και σία να σέρνονται τουλάχιστον μέχρι τις ευρωεκλογές).

Αν αξίζει να συμπληρωθεί κάτι για το σκέλος που αφο-ρά τα εμπλεκόμενα πολιτικά πρόσωπα είναι πως η πολυ-θρύλητη βοήθεια του FBI, που θα παρέδιδε με το καρότσι τα στοιχεία στις ελληνικές δικα-στικές αρχές, δεν ήρθε ποτέ. Στη δικογραφία δεν υπάρχει κανένα καινούργιο στοιχείο, πέρα από έναν ακόμα προ-στατευόμενο μάρτυρα που «θυμήθηκε» με καθυστέρηση τριών χρόνων ότι έχει «κάτι» να καταθέσει.

Οποιος ξέρει πώς δουλεύει το αμερικάνικο δικωτικό σύ-στημα δεν έτρεφε αυταπάτες. Στις ΗΠΑ, όταν ένα μονοπά-λιο (κατά κανόνα ξένο) πιάνε-ται να παρανομεί, αρχίζει ένα παζάρι με τους ελεγκτικούς και διωκτικούς μηχανισμούς, το οποίο καταλήγει σε κάποιο «ντιλ». Το μονοπάλιο παραδέ-χεται ότι παρανόμησε (νοθεύ-οντας τον ανταγωνισμό με μί-ζες κτλ.), του επιβάλλεται ένα

πρόστιμο, το πληρώνει και η υπόθεση μπαίνει στο αρχείο. Τα στοιχεία σφραγίζονται και απαγορεύεται να δοθούν σε άλλο κράτος για να τα χρη-σιμοποιήσει σε δικές του δι-ώξεις κατά του μονοπωλίου. Αυτό είναι μέρος του «ντιλ» και τα ιμπεριαλιστικά κράτη τηρούν τις δεσμεύσεις τους όταν πρόκειται για υποθέσεις που αφορούν τον ανταγωνι-σμό μεταξύ μονοπωλίων.

Εννοείται πως στο τέλος δε θα μείνει τίποτα από το «μεγαλύτερο σκάνδαλο από ιδρύσεως ελληνικού κρά-

τους». Μέχρι στιγμής, ακόμα και κάποιοι γιατροί που δι-κάστηκαν για υποθέσεις που σχετίζονται με το σκάνδαλο Novartis, αθωώθηκαν (στη Θεσσαλονίκη). Η διαδικασία θα τραβήξει σε μακρός, η όποια οργή στη λεγόμενη κοι-νή γνώμη θα καταλαγιάσει, το ενδιαφέρον θα εξαφανιστεί (όπως ακριβώς συνέβη με το σκάνδαλο Siemens, που ολοκληρώνεται σε κάποιο δικαστήριο, απασχολώντας μετά βίας κάποια μονόστηλα στις πίσω σελίδες του αστικού Τύπου) κι αν βρεθούν κάποιοι κατηγορούμενοι, θα είναι μερικοί γιατροί και ελάχιστοι υπηρεσιακοί παράγοντες.

Το πραγματικό σκάνδαλο, τα πανάκριβα φάρμακα και η ασυδοσία των φαρμακευ-τικών μονοπωλίων, έμεινε και θα μείνει στο απυρόβλητο. Αλλωστε, η Novartis εξα-κολουθεί να αλωνίζει στην ελληνική αγορά και τα αντι-καρκινικά της φάρμακα εξα-κολουθούν να πωλούνται σε εξωφρενικές τιμές (πολύ πιο ακριβά από χώρες της ΕΕ). Επ' αυτού, όμως, σχεδιάζουμε να επανέλθουμε, αφού προη-γουμένως ολοκληρώσουμε μια μελέτη που σχεδιάζουμε να ξεκινήσουμε.

Ξεκατινιάσματος συνέχεια

Η «Κόντρα» βρισκόταν στο τυπογρα-φείο την ώρα που ο Καμμένος είχε υποσχεθεί ότι θα συντρίψει τον Κοτζιά στη Βουλή, καταθέτοντας στοιχεία για τον «στημένο διαγωνισμό με τις βίζες», που είναι «μαϊμού» και «τον έστησε ο Κο-τζιάς», με αποτέλεσμα να γίνουν «εγκλή-ματα, και οικονομικά».

Υποθέτουμε πως όσοι βρέθηκαν στη Βουλή και όσοι συντονίστηκαν από περι-έργεια με το κανάλι της Βουλής θα είχαν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν ένα ακόμα σόου συνωμοσιολογίας, είδος στο οποίο ειδικεύεται εδώ και δεκαετίες ο Καμμένος. Εμείς ακούσαμε μόνο τη δήλωση Καμμένου (στο πρωινάδικο του Παπαδάκη), ότι όλα αυτά τα είπε στο υπουργικό συμβούλιο και γι' αυτό το λόγο ο πρωθυπουργός «τον ξήλωσε τον Νίκο Κοτζιά» (όλοι, βέβαια, θυμόμαστε ότι ο

Κοτζιάς παραιτήθηκε και πως το μέγαρο Μαξίμου χαρακτήριζε ακατανόητη την παραίτησή του).

Ο Κοτζιάς, από την άλλη, δήλωσε σε δική του συνέντευξη ότι το καλοκαίρι του 2018 ισηγήθηκε στον Τσίπρα ανασχημα-τισμό με παράλληλη απομάκρυνση του Καμμένου, όπως και εθνική καμπάνια υπέρ της Συμφωνίας των Πρεσπών που όμως δεν έγινε γιατί «το Μαξίμου σκέ-φτηκε ότι καλύτερα είναι να μην τσακω-θεί με τον εθνικό συκοφάντη και αφού δεν θα τσακωθώ μαζί του να μην κάνω και μεγάλες και πολλές καμπάνιες».

Εκείνο που καταλαβαίνει ο καθένας είναι πως στην κυβέρνηση είχαν γίνει κ...ος και πως ο Τσίπρας τότε πήγαινε με τον Κοτζιά και τότε με τον Καμμένο, περιμένοντας να περάσει ο χρόνος και να κάνει στο μεταξύ τις απαραίτητες «με-

ταγραφές» από το κόμμα του Καμμένου. Μιλάμε για... πολιτική αρχών!

Ο Καμμένος πήρε «μεταγραφή» τον Μπαλτάκο (η προσπάθεια του τελευταί-ου για συνένωση όλης της Ακροδεξιός δεν πέτυχε - όσο για τη «μεταγραφή» του δεξιού χειριού του Σαμαρά και συνομιλη-τή του Κασιδιάρη και των νεοναζιστών, τα σχόλια περιττεύουν) και ξεκίνησε την προεκλογική του εκστρατεία με τον... Thanassis το κανίς, που ακούει γερμανικά παραγγέλματα, κάνει καλοτούμπες, κου-βαλάει λεφτά και παίρνει για ανταμοιβή ψίχουλα (μιλάμε για μεγάλη τηλεοπτική επιτυχία!). Κι όταν τον ρωτούν «ποιος εί-ναι ο Thanassis», απαντάει... σιβυλλικά ότι είναι «αυτός που τρώει από τα χέρια της Μέρκελ και παίρνει εντολές και κάνει καλοτούμπες». Μπορεί ο Τσίπρας, μπορεί ο Μητσοτάκης ή και οι δύο.

Χαράς ευαγγέλια για τους κολλεγιάρχες

Οι διατάξεις του πολυνομοσχεδίου Γαβρόγλου για τα κολλέγια, τα οποία γίνονται επί της ουσίας πανεπιστήμια, χαροποίησαν ιδιαίτερω τους εμπόρους της γνώσης.

Σχολιάζοντας την εξέλιξη, ο πρόεδρος του Συνδέσμου Κολλεγίων Β. Δασκαλάκης είπε:

«Είναι προς τη σωστή κατεύθυνση οι διατάξεις που περιλαμβάνονται στο πολυνομοσχέδιο του υπουργείου Παιδείας, διότι κάνει ταχύτερη τη διαδικασία επαγγελματικής ισοτίμησης των πτυχίων των αποφοίτων Κολλεγίων, δίνοντας τη δυνατότητα στους αποφοίτους αυτούς για την πλήρη εξίσωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων τους με αυτή των πτυχιούχων των ελληνικών ΑΕΙ».

Εφαρμογή της Μπολόνια

Κάποτε η συντριπτική πλειοψηφία των πανεπιστημιακών καθηγητών είχαν ζωστεί τ' άρματα για να πολεμήσουν την κακόφημη Διακήρυξη της Μπολόνια.

Σήμερα, αρκετοί εξ αυτών (ακόμη και ολόκληρα πανεπιστημιακά ιδρύματα), λόγω γενικά και της υποχώρησης διεκδικητικού κινήματος, έγιναν ακραιφνείς υπερασπιστές της Μπολόνια, χάριν της προώθησης του επιχειρηματικού πανεπιστημίου, που θα αποφέρει πόρους στα φυτοζωούντα, λόγω έλλειψης κρατικής χρηματοδότησης, ιδρύματα. Ταυτόχρονα, όλοι αυτοί οι επίορκοι πανεπιστημιακοί θεωρούν ότι πετυχαίνουν μ' ένα συμπάρο δυο τρυγόνια και ότι η ενασχόληση με ανάλογες δραστηριότητες, στο πνεύμα της Μπολόνια, θα λουστράρει το πρεστίτζ τους στα διεθνή φόρα και τους μηχανισμούς αξιολόγησης.

Με «χαρά», λοιπόν, μας ανακοινώνει με δελτίο Τύπου η κ. Αρτεμης Γιώτσα, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Κοινωνικής Ψυχολογίας του Π.Τ.Ν. του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και Επιστημονικά Υπεύθυνη για το 1ο Θερινό Σχολείο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, «τη διοργάνωση του **1ου Θερινού Σχολείου για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα** στις 2 με 6 Ιουλίου 2019 στα Ιωάννινα, το οποίο υλοποιείται από το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, το Παιδαγωγικό Τμήμα Νηπιαγωγών και το υπό ίδρυση Εργαστήριο του Τμήματος για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων».

Σύμφωνα με το δελτίο Τύπου «το Θερινό Σχολείο απευθύνεται τόσο σε προπτυχιακούς και μεταπτυχιακούς φοιτητές όσο και σε όσους σχετίζονται άμεσα ή έμμεσα με διάφορους τομείς των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων» και «στους συμμετέχοντες στο Θερινό Σχολείο θα δοθούν τα αντίστοιχα ECTS – Πιστωτικές Μονάδες, σε εφαρμογή του συστήματος Πιστωτικών μονάδων που καθιερώθηκε με τη διακήρυξη της Bologna (1999)»(!).

Κοντολογίς, εφαρμόζεται η γνωστή φάμπρικα συλλογής πιστωτικών μονάδων από λογίων λογίων «πιστοποιήσεις» «σεμινάρια», συστήματα εκτός τυπικής εκπαίδευσης και τα ρέστα, που οδηγούν σε άπειρες κατηγορίες αποφοίτων και «πτυχίων».

Ωμή επέμβαση Αμερικανών στην ελληνική εκπαίδευση

Είναι γνωστός ο τρόπος με τον οποίο οι αμερικάνοι ιμπεριαλιστές επεμβαίνουν διαχρονικά στην Ελλάδα και στον τρόπο άσκησης της εξουσίας από τις ντόπιες αστικές κυβερνήσεις. Το αμερικανικό «ενδιαφέρον» συγκεντρώνουν ιδιαίτερα τα θέματα «ασφάλειας» αλλά και η εκπαίδευση. Όσον αφορά στην εκπαίδευση, έντονες είναι οι επεμβάσεις και πιέσεις που ασκούνται για την αναγνώριση των αμερικανικών κολλεγίων και ουσιαστικά την ανωτατοποίησή τους (απαγορεύεται από το Σύνταγμα) που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα.

Από τα αμέτρητα τηλεγραφήματα του πρεσβευτή των ΗΠΑ στην Ελλάδα Σπέκχαρντ, που διέρρευσαν με τα γνωστά Wikileaks, μαθαίνουμε:

Τον Δεκέμβριο του 2009, ο αμερικανός πρέσβης Σπέκχαρντ άσκησε πιέσεις στην τότε υπουργό Παιδείας Άννα Διαμαντοπούλου για τα αμερικανικά εκπαιδευτικά ιδρύματα που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα, ιδίως όσον αφορά την έκδοση αδειών, την αναγνώριση πτυχίων και τα επαγγελματικά δικαιώματα των πτυ-

χιούχων. Το ενδιαφέρον του πρέσβη εστιάστηκε ιδιαίτερα στο κολλέγιο Anatolia και στο Deree College.

Την «πρόταση» του αμερικανού πρέσβη η φράου Άννα αντέκρουσε με το γνωστό επιχείρημα ότι το Σύνταγμα επιτρέπει την ίδρυση μόνο κρατικών πανεπιστημίων και σημείωσε ότι η κατάργηση του άρθρου 16 του Συντάγματος σε αυτήν τη συγκυρία θα μπορούσε να δημιουργήσει μια τέτοια κοινωνική αναταραχή που θα υποχρέωνε το κυβερνών ΠΑΣΟΚ να διασπαστεί σε δύο κομμάτια. Πλην, όμως, τον διαβεβαίωσε ότι η ελληνική κυβέρνηση είναι πρόθυμη να αναγνωρίσει τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων των αμερικανικών κολλεγίων, με την προϋπόθεση αυτά να έχουν συνδεθεί με κάποιο πανεπιστήμιο της ΕΕ.

Επ' αυτού «τσίνισε» ο πρέσβης, επειδή, λέει, είναι «ατυχές ένα ποιοτικό ίδρυμα όπως το Deree College να αναγκαστεί να συμβιβάσει την αμερικανική του ταυτότητα για να διευρύνει τις επιλογές πρόσληψης των αποφοίτων του» (π.χ. από το δημόσιο).

Στο προηγούμενο φύλλο της Κόντρας σημειώναμε: Το απόλυτο μπάχαλο, με ό,τι αυτό συνεπάγεται στα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων, στις κατηγορίες πτυχίων πολλών ταχυτήτων, στις αντιδράσεις ισχυρών επαγγελματικών ενώσεων, που αποτελούν και κορμό των μηχανισμών και θεσμών του αστικού κράτους, στην ακαδημαϊκότητα των τίτλων σπουδών και κυρίως στην ποιότητα των παρεχόμενων σπουδών, των οποίων αναπόφευκτα θα σηματοδοτήσει την υποβάθμιση, θα επιφέρουν οι ρυθμίσεις του πολυνομοσχεδίου Γαβρόγλου για την ουσιαστική μετατροπή των Τμημάτων Μηχανικών των πρώην ΤΕΙ σε Πολυτεχνεία.

Τα νέα «βαφτίσια» των Τμημάτων αυτών απαιτούν απλά μια τυπική διαδικασία: Με Υπουργική Απόφαση τα Τμήματα Σχολών Μηχανικών Πανεπιστημίων (τα Τμήματα των πρώην ΤΕΙ δηλαδή) ορίζουν τη διάρκεια του πρώτου κύκλου σπουδών σε δέκα (10) ακαδημαϊκά εξάμηνα (5 έτη), κατόπιν πρότασης της οικείας Συγκλήτου. Επίσης, με ΥΑ καθορίζεται η αντιστοιχία αυτών των Τμημάτων Σχολών Μηχανικών Πανεπιστημίου με Τμήματα Πολυτεχνικών Σχολών Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων ύστερα από πρόταση επταμελούς επιτροπής! Για το λόγο αυτό, επίσης με ΥΑ ιδρύεται στο οικείο ΑΕΙ Πολυτεχνική Σχολή και εντάσσονται σε αυτήν τα Τμήματα της Σχολής Μηχανικών που έχουν οριστεί αντίστοιχα με Τμήματα Πολυτεχνικής Σχολής.

Το μπουρλότο που άναψαν οι αδίστακτοι συριζαίοι και ο Γαβρόγλου, πουλώντας ελπίδες σε χιλιάδες νέους να φοιτήσουν σε Πολυτεχνικές Σχολές που είχαν κοινωνική προβολή, επαγγελματική αποκατάσταση και απορρόφηση από την αγορά εργασίας (όλα αυτά προ κρίσης γιατί τώρα οι απόφοιτοι Πολυτεχνείων μαστίζονται πλέον από την ανεργία) και έχει αποκλειστικό στόχο την άγρα ψήφων, ανέβασε στα κάγκελα τα Πολυτεχνεία.

Θέλοντας να δώσουν ηχηρό μήνυμα στην κυβέρνηση και τον υπουργό Παιδείας να μην προχωρήσει στους σχεδια-

Πολυτεχνεία... με το κιλό

σμούς του, οι πρυτάνεις των Πολυτεχνείων και οι κοσμήτορες των Πολυτεχνικών Σχολών έδωσαν κοινή συνέντευξη Τύπου.

Κατήγγειλαν ότι πρόκειται για αντιγραφή τίτλων από καθιερωμένα τμήματα που οδηγεί σε εξαπάτηση των μαθητών και ότι προωθείται η μαζική παραγωγή νέων πανεπιστημιακών τμημάτων μηχανικών χωρίς προγράμματα σπουδών με το απαραίτητο εύρος και βάθος, χωρίς εργαστηριακές υποδομές και το απαραίτητο (σε αριθμό και επιστημονικά προσόντα) διδακτικό προσωπικό. «Πρόκειται για μια τεχνητή πανεπιστημοποίηση που παραβιάζει τις βασικές ακαδημαϊκές αρχές και που οδηγεί αναπόφευκτα σε υποβάθμιση του συνόλου των πανεπιστημιακών τίτλων σπουδών του μηχανικού» σημειώνει ο πρύτανης του ΕΜΠ Γ. Γκόλιας.

Για να αντιληφθεί κανείς το μέγεθος της απάτης που στήνεται σε βάρος των νέων και των οικογενειών τους, αρκεί να γνωρίζεται ότι η υποδομή ενός Πολυτεχνείου κοστολογείται στα 2 δις. ευρώ (τα στοιχεία δίνει ο πρύτανης του ΕΜΠ).

Η τεχνητή πανεπιστημοποίηση των Τμημάτων Μηχανικών των ΤΕΙ θα οδηγήσει στο διπλάσιασμό των πολυτεχνικών τμημάτων. Στα 44 πολυτεχνικά τμήματα που είναι ήδη στο μηχανογραφικό δελτίο προστίθενται επιπλέον 36, ανεβάζοντας το συνολικό αριθμό σε 80, ενώ 1 στους 5 εισακτέους θα είναι σε πολυτεχνική σχολή.

Ο πρύτανης του ΕΜΠ θεωρεί ότι «σε μια εποχή που τα ποσοστά ανεργίας στους μηχανικούς έχουν φθάσει σε δυσθεώρητα ύψη και 35.000 περίπου μηχανικοί έχουν μεταναστεύσει για αναζήτηση εργασίας, ο υπερδιπλασιασμός των πανεπιστημιακών τμημάτων μηχανικών θα οδηγήσει σε ακόμα μεγαλύτερα ποσοστά ανεργίας και ετεροαπασχόλησης καθιστώντας το πανεπιστημιακό δίπλωμα μηχανικού χωρίς αντίκρισμα».

Είναι γνωστό ότι οι πρυτάνεις, εκφράζουν πάντα αντιδράσεις στην αύξηση του αριθμού των εισακτέων, καθώς θεωρούν ότι οι σπουδές πρέπει να συνδέονται στενά με τις ανάγκες της καπιταλιστικής

αγοράς εργασίας, που σήμερα είναι δυσοίωνες καθότι το επάγγελμα του μηχανικού έχει υποστεί τεράστιο πλήγμα και δεκάδες χιλιάδες νέοι μηχανικοί έχουν μεταναστεύσει, αναζητώντας επιβίωση και καλύτερες συνθήκες ζωής και εργασίας.

Οι απόψεις αυτές εδράζονται στην πεποίθηση ότι κανείς δεν πρέπει να βγαίνει έξω από τα όρια της σημερινής πραγματικότητας, δηλαδή του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής και ως εκ τούτου οι διεκδικήσεις του οφείλουν να έχουν κόκκινες γραμμές. Αντίθετα εμείς πιστεύουμε ότι η νεολαία της εργαζόμενης κοινωνίας έχει δικαίωμα να φοιτήσει σε όλες τις εκπαιδευτικές βαθμίδες, έως και την ανώτατη, χωρίς ταξικούς φραγμούς στην πραγματοποίηση των ονείρων της και γι' αυτό οφείλει να συγκρουστεί με το σύστημα. Η επαγγελματική αποκατάσταση πρέπει να διαχωρίζεται από το δικαίωμα στη μόρφωση. Η ανεργία είναι σύμφυτη με τον καπιταλισμό και στην περίπτωση μας με τη θέση της Ελλάδας στον διεθνή καπιταλιστικό καταμερισμό της εργασίας, με το στραγγαλισμό της από τα ξένα ιμπεριαλιστικά συμφέροντα, που έχουν αφανίσει τη βιομηχανία και την αγροτική παραγωγή και έχουν μετατρέψει τη χώρα σε χώρα γκαρσονιών και φτηνών υπηρεσιών.

Η άποψή μας, που έχει να κάνει με τη φύση του καπιταλισμού και τα συμπαρομαρτούντα του (π.χ. ανεργία) δε δικαιολογεί σε καμία περίπτωση τη δημιουργία πανεπιστημιακών σχολών με το κιλό, χωρίς επιστημονική βάση, ποιότητα σπουδών και απαιτούμενη χρηματοδότηση.

Απόφαση Συγκλήτου ΕΜΠ (12.4.2019)

Ζητώντας την απόσυρση όλων των σχετικών διατάξεων του πολυνομοσχεδίου, η απόφαση της Συγκλήτου του ΕΜΠ, μεταξύ άλλων, αναφέρει:

Η Σύγκλητος του ΕΜΠ εκφράζει την ριζική αντίθεσή της με τις προωθούμενες αλλαγές στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Παιδείας, που κατατέθηκε στη Βουλή. Με την διαδικασία και πάλι του επείγου-

ποίησης]

Η Διαμαντοπούλου συζήτησε επίσης τη μεταρρύθμιση της ανώτατης εκπαίδευσης και το ρόλο που θα μπορούσαν να διαδραματίσουν οι ΗΠΑ «για τη διευκόλυνση αυτών των προσπαθειών».

Οι αμερικανοί ανησυχούν σφόδρα (ιδιαίτερα μετά τη δολοφονία του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου και τη νεολαϊστική εξέγερση) για την πολιτικοποίηση των ελληνικών πανεπιστημίων, όπως επίσης και για το γεγονός ότι υπάρχει δισταγμός να παρθούν μέτρα ενάντια στο άσυλο.

Από ένα άλλο τηλεγράφημα του Σπέκχαρντ τον Μάρτιο του 2009 μαθαίνουμε ότι ο «Ειδικός της Ελληνικής Εκπαιδευτικής Μεταρρύθμισης» Μπαμπινιώτης, γλωσσολόγος, ακαδημαϊκός, πρώην πρύτανης του πανεπιστημίου της Αθήνας και υπεύθυνος για τη μεταρρύθμιση, σε συνάντηση που είχε με τους ακόλουθους Μορφωτικών και Δημοσίων Υποθέσεων της πρεσβείας αποδέχτηκε με ενθουσιασμό και εξέφρασε την ικανοποίησή του για την παροχή βοήθειας

από τις ΗΠΑ για την εφαρμογή ενός εθνικού εξεταστικού συστήματος για την εισαγωγή στα ΑΕΙ, παρόμοιο με εκείνο των ΗΠΑ.

Ο Μπαμπινιώτης δήλωσε ότι παρόλο που φοιτητές στρέφονται στην ιδιωτική εκπαίδευση, τα πτυχία τους δεν αναγνωρίζονται ακόμη και εξέφρασε επίσης τη γνώμη ότι αν υπάρξει ευρεία πολιτική συμφωνία (ΠΑΣΟΚ και ΝΔ συνεργάζονται καλά) για την τροποποίηση του ελληνικού Συντάγματος, μπορεί να υπάρξει και ιδιωτική ανώτατη εκπαίδευση στην Ελλάδα.

Τη σκυτάλη από τον Σπέκχαρντ πήρε ο «πολυπράγμων», Πάιατ που συμπεριφέρεται ως σύγχρονος Πιουριφόι. Στις 30/11/2018 επισκέφθηκε τον Γαβρόγλου στο υπουργείο Παιδείας. Με μια φειδωλή ανακρίνωση το υπουργείο γνωστοποίησε ότι η συνάντηση, «έγινε σε εξαιρετικό κλίμα και συζητήθηκαν ζητήματα που αφορούν στην εκπαίδευση και στην έρευνα, στο πλαίσιο του στρατηγικού διαλόγου ανάμεσα στις δύο χώρες».

Τη συνέχεια, (τουλάχιστον όσον αφορά στα κολλέγια) τη γνωρίζουμε.

ντος προωθούνται σημαντικές αλλαγές στον χάρτη της Ανώτατης Εκπαίδευσης, με συνοπτικές διαδικασίες, χωρίς τεκμηριωμένες στρατηγικές και στόχους και χωρίς τη απαιτούμενη συναίνεση της ακαδημαϊκής και επαγγελματικής κοινότητας για τη σκοπιμότητα των προωθούμενων αλλαγών.

Ειδικότερα στον τομέα των σπουδών μηχανικού προωθείται η μαζική “παραγωγή” πανεπιστημιακών Τμημάτων μηχανικών. Σε μια εποχή που ο κλάδος των μηχανικών πλήττεται από δυσθεώρητα ποσοστά ανεργίας και οι νέοι απόφοιτοι μεταναστεύουν για να αναζητήσουν εργασία, το Υπουργείο Παιδείας διπλασιάζει τα Τμήματα μηχανικών της χώρας οδηγώντας με απόλυτη βεβαιότητα το σύνολο των αποφοίτων τους σε συνθήκες ακόμα μεγαλύτερης ανεργίας και ετεροαπασχόλησης.

Με το νομοσχέδιο παραβιάζονται βασικές ακαδημαϊκές αρχές με την συστηματική οικειοποίηση ονομασιών σημερινών πανεπιστημιακών γνωστικών αντικειμένων, χωρίς τις αντίστοιχες προϋποθέσεις. Τα νέα ιδρυόμενα πανεπιστημιακά Τμήματα μηχανικών δεν διαθέτουν προγράμματα σπουδών που καλύπτουν το εύρος και το βάθος των αντίστοιχων πανεπιστημιακών ειδικοτήτων, ούτε τις απαιτούμενες εργαστηριακές υποδομές αλλά ούτε και το απαιτούμενο διδακτικό προσωπικό. Η Σύγκλητος του ΕΜΠ επαναλαμβάνει τη θέση της, ότι σε κάθε συγκεκριμένο γνωστικό αντικείμενο ειδικότητας μηχανικού πρέπει να αντιστοιχεί ένας τίτλος σπουδών και όχι περισσότεροι, που οδηγούν σε κατατμήσεις και διασπάσεις αντικειμένων. Αυτό όμως πρέπει να επιτυγχάνεται με την εξασφάλιση των απαραίτητων ακαδημαϊκών προϋποθέσεων. Με την προωθούμενη τεχνητή πανεπιστημιοποίηση δεν εξασφαλίζεται καμιά τέτοια προϋπόθεση, ούτε και οι απαιτούμενοι προϋπολογισμοί στα νέα αλλά και στα υφιστάμενα Τμήματα, γεγονός που οδηγεί αναπόφευκτα σε υποβάθμιση του συνόλου των πανεπιστημιακών τίτλων σπουδών μηχανικού».

Η Σύγκλητος αναφέρεται και στην πρωτόκουστη και προκλητική απόφαση των συ-

ριζαίων να καταργήσουν ουσιαστικά το άρθρο 16 του Συντάγματος, προωθώντας την ανωτατοποίηση των κολλεγίων, κάτι που δεν τόλμησαν να κάνουν όλες οι προηγούμενες αστικές κυβερνήσεις, μολονότι έστρωναν το δρόμο γι’ αυτό (αρχής γενομένης από τη Γιαννάκου), καταργώντας το ΔΟΑΤΑΠ και διαχωρίζοντας την ακαδημαϊκή ισοτιμία από τα επαγγελματικά προσόντα.

Ιδού το χαρακτηριστικό απόσπασμα: «Σε σχέση με τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου, που αφορούν την αναγνώριση επαγγελματικών προσόντων, η Σύγκλητος του ΕΜΠ καλεί την Πολιτεία να αναστείλει την διαδικασία αναγνώρισης επαγγελματικής ισοδυναμίας των πτυχίων Πανεπιστημίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που περιλαμβάνουν και τίτλους σπουδών κολλεγίων που λειτουργούν στην Ελλάδα, καθώς και των πτυχίων Ελληνικών Κολλεγίων με προγράμματα πιστοποιημένα από διεθνείς οργανισμούς πιστοποίησης. Η διαδικασία αυτή βρίσκεται σε ευθεία αντίθεση με το άρθρο 16 του Συντάγματος, ενώ παράλληλα οδηγεί στον παραλογισμό πτυχία που δεν εξασφαλίζουν αναγνώριση ακαδημαϊκής ισοδυναμίας να δίνουν δυνατότητα αναγνώρισης επαγγελματικής ισοδυναμίας, συρρικνώνοντας ακόμα περισσότερο τις επαγγελματικές προοπτικές των αποφοίτων των Πολυτεχνείων».

Αντίδραση και από ΤΕΕ

Με πρόεδρο δεξιό και με παρασκηνιακές συμφωνίες, των οποίων το περιεχόμενο δε γνωρίζουμε, που οδήγησαν και στη δημιουργία μητρώου μηχανικών των ΤΕΙ, είναι φυσικό η ανακοίνωση του ΤΕΕ να κινείται σε πολύ ηπιότερους τόνους.

«...Το ΤΕΕ, με βάση αποφάσεις της Διοικούσας Επιτροπής και της Αντιπροσωπείας έχει επανειλημμένα εκφράσει το αίτημά του, η λειτουργία νέων Πανεπιστημιακών Τμημάτων, πόσο μάλλον Πανεπιστημίων όπως το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής ή οι συγχωνεύσεις Πανεπιστημίων - Τ.Ε.Ι., να στηρίζονται σε μία τεκμηριωμένη ανάλυση των αναγκών άσκησης του επαγγέλματος και σε αυτή τη βάση να λαμβάνεται υπό-

ψη η γνώμη του, η οποία εν προκειμένω δε ζητήθηκε. Ειδικότερα, για την απαραίτητη διάρθρωση της πυραμίδας των τεχνικών επαγγελμάτων, η Αντιπροσωπεία του Τ.Ε.Ε. έχει και πρόσφατα ρητά διατυπώσει την αναγκαιότητα της διαβάθμισης των εκπαιδευτικών επιπέδων, ώστε να διαβαθμίζεται ανάλογα και η τεχνική ευθύνη.

Οι διπλωματούχοι Μηχανικοί στην ανώτατη βαθμίδα τεχνικής ευθύνης εκπονούν μελέτες, κάνουν επιβλέψεις και διαχειρίζονται ολοκληρωμένα έργα και εφαρμογές, ενώ οι πτυχιούχοι Τ.Ε.Ι., μπορούν να μετέχουν σε ομάδες μελέτης, επίβλεψης και έχουν το δικαίωμα εφαρμογών.

Με το σκεπτικό ότι σε κάθε γνωστικό αντικείμενο ειδικότητας μηχανικών πρέπει να αντιστοιχεί ένας τίτλος σπουδών, θεωρούμε απαραίτητο να διακρίνονται οι τίτλοι των νέων Τμημάτων ή Σχολών 4ετών σπουδών στα Πανεπιστήμια και σε κάθε περίπτωση να φέρουν επεξηγηματικό τίτλο, σε επίρρωση της ως άνω τοποθέτησης για τη διαβάθμιση της τεχνικής ευθύνης κατά την άσκηση του επαγγέλματος...».

Από την πλευρά της, η Τόνια Μοροπούλου καθηγήτρια του ΕΜΠ και πρόεδρος αντιπροσωπείας του ΤΕΕ σημειώνει: «Η αναβάθμιση που επαγγέλλεται το ν/σ του υπουργείου Παιδείας με την αναγόρευση σε 5ετείς των 4ετών σπουδών των τμημάτων ΤΕΙ που ενσωματώνονται σε πανεπιστήμια δεν μπορεί αυτόματα να διασφαλίσει την απαραίτητη για το επάγγελμα του μηχανικού ποιότητα. Οι προϋποθέσεις της ποιότητας των σπουδών δεν είναι δεδομένες. Αφορούν σοβαρές υποδομές, διδακτικό προσωπικό, κουλτούρας μηχανικών και προγράμματα σπουδών που πρέπει να θεμελιώνονται στις βασικές επιστήμες, να αναπτύσσονται στον κορμό των βασικών ειδικοτήτων των μηχανικών και να υλοποιούνται με εκπαιδευτικές διαδικασίες αυτενέργειας και κριτικής γνώσης για την επίλυση σύνθετων προβλημάτων σε μεταβαλλόμενα περιβάλλοντα σε συνθήκες ρίσκου».

Γιούλα Γκεσούλη

Διόρισε διοίκηση στη ΓΣΕΕ το Πρωτοδικείο

Η ξεφτίλα συνεχίζεται

Μετά την αποτυχία τους να κάνουν συνέδριο στα πολυτελή θέρετρα πρώτα της Καλαμάτας και μετά της Ρόδου, λόγω της παρεμπόδισής τους από τις δυνάμεις του ΠΑΜΕ, οι αστογραφειοκράτες συνδικαλιστές της ΓΣΕΕ προσέφυγαν στο Πρωτοδικείο από το οποίο ζήτησαν το διορισμό διοίκησης, επειδή η θητεία του Πρωτοδικείου είχε λήξει. Στην αίτησή τους πρόέβαλαν ως κύριο αίτημα το διορισμό της προηγούμενης διοίκησης χωρίς τα εκλεγμένα μέλη της ΔΑΣ (ΠΑΜΕ). Επικουρικά, πρόέβαλαν και το αίτημα διορισμού της προηγούμενης διοίκησης.

Το Πρωτοδικείο δεν τους έκανε τη χάρη να εξαιρέσει τα μέλη του ΠΑΜΕ και την περασμένη Τετάρτη εξέδωσε προσωρινή διαταγή με την οποία διόρισε την προηγούμενη διοίκηση ως προσωρινή, προκειμένου να προχωρήσει στη διεξαγωγή συνεδρίου. Ετσι, η κατάσταση συνεχίζεται ως εί-

χε, με τη διαφορά ότι η διοίκηση της ΓΣΕΕ δε διαθέτει πλέον την τυπική νομιμοποίηση ότι εκλέχτηκε από ένα συνέδριο, αλλά είναι διορισμένη από δικαστήριο.

«Αθλιο κείμενο» χαρακτήρισε το ΠΑΜΕ το δικόγραφο που κατέθεσε η πλειοψηφία της ηγεσίας της ΓΣΕΕ στο δικαστήριο για διορισμό διοίκησης. Δεν ξέρουμε σε τι συνίσταται η αθλιότητα, σ' αυτή καθεαυτή την προσφυγή στα αστικά δικαστήρια ή στην πρόταση να αποκλειστούν τα μέλη τους από τη διορισμένη διοίκηση; Και τα δύο, πάντως, τα έχει χρησιμοποιήσει το ΠΑΜΕ. Πρόσφατα, μάλιστα, μετά από τη διάλυση του συνεδρίου της Ομοσπονδίας Ιδιωτικών Υπαλλήλων (ΟΙΥΕ). Το ίδιο το ΠΑΜΕ (για την ακρίβεια τα δύο μεγάλα σωματεία της Αθήνας, που ελέγχει, Εμποροϋπαλλήλων και Ιδιωτικών Υπαλλήλων) έκανε προσφυγή στο Πρωτοδικείο για το διορισμό διοίκησης, ενώ η λίστα

με τα μέλη που πρότεινε προς διορισμό περιλάμβανε μόνο δικούς του συνδικαλιστές. Οι αστογραφειοκράτες της ΓΣΕΕ απάντησαν με το ίδιο νόμισμα.

Αξίζει ακόμα να σημειωθεί πως πριν προχωρήσουν στο αίτημα για διορισμό, οι αστογραφειοκράτες των Παναγόπουλου-Κουτσιούκη κατήγγειλαν την κυβέρνηση για συμπαγνία με το ΠΑΜΕ, επειδή δεν έστειλε την αστυνομία να μαντρώσει τους παμίτες! Στη συνέχεια, τη μέρα που ολοκληρώθηκε η θητεία της απερχόμενης διοίκησης, σφράγισαν τα γραφεία της ΓΣΕΕ και κάλεσαν (με επίσημο έγγραφο) την αστυνομία να τα προστατεύσει. Αφού είναι τόσο μάγκες κι αφού εκφράζουν, όπως λένε, την εργατική τάξη, γιατί δεν την κάλεσαν να προστατεύσει αυτή το συνέδριο και τα γραφεία; Γιατί πήγαν να κάνουν το συνέδριο σε τουριστικά θέρετρα και δεν το έκαναν στην Αθήνα, όπου χιλιάδες εργάτες (αυτοί που ισχυρίζονται ότι εκ-

προσωπούν) θα μπορούσαν να τους προστατέψουν από κάθε σαμποταριστή;

Εμείς δεν αηδιάζουμε μπροστά σ' αυτή την ξεφτίλα. Έχουμε αηδιάσει εδώ και δεκαετίες. Για την ακρίβεια, έχουμε οργιστεί και έχουμε καταγγείλει όλους αυτούς ως μια δράκα πουλημένων στο κεφάλαιο συνδικαλιστών. Η σημερινή ξεφτίλα είναι η φυσική συνέπεια της πλήρους αστικοποίησης του γραφειοκρατικού συνδικαλισμού. Γι' αυτό και αφήνει αδιάφορη την εργατική τάξη. Όσο για το ΠΑΜΕ, δεν το έπιασε ο πόνος για τις νοθείες (τέτοιες γίνονταν όλο τον καιρό), αλλά για το γεγονός ότι το ίδιο έχει χάσει δυνάμεις (αρκεί να σκεφτούμε μόνο την τεράστια αποδυνάμωση του οικοδομικού συνδικαλισμού), ενώ οι άλλοι ενεργούν ως μοναχοφάηδες. Μια καλύτερη μοιρασιά των πόστων αυτού του πουλημένου στο κεφάλαιο συνδικαλισμού επιδίδει το ΠΑΜΕ και τίποτα περισσότερο.

«Ετοιμο φαΐ» και σπέκουλα

Ελάχιστες μέρες μετά το αποκαλυπτικό δημοσίευμα της «Κόντρας» για την κυκλοφορία «ελληνικού γιαουρτιού» που παράγεται στη Ρουμανία με ρουμάνικο γάλα, όπως προκύπτει από επίσημο έγγραφο της ελληνικής πρεσβείας στο Βουκουρέστι, ο βουλευτής της ΝΔ Στύλιος και ο ευρωβουλευτής Κεφαλογιάννης κατέθεσαν Ερωτήσεις στην ελληνική Βουλή ο πρώτος και στην Κομισιόν ο δεύτερος.

Οι δεξιοί απέδειξαν καλά αντανakλαστικά γεγονόσ που θα τους επιτρέψει να κερδίσουν «πόντους» ανάμεσα στους κτηνοτρόφους που στενάζουν από τις εξευτελιστικές τιμές του γάλακτος. Εν αντιθέσει με τον Περισσό, οι βουλευτές και τα στελέχη του οποίου «κοιμούνται τον ύπνο του δικαίου». Ας διαβάσουν τουλάχιστον την «Κόντρα», συστηματικά, για να εκμεταλλεύονται αποκαλύψεις που αποτελούν «έτοιμο φαΐ» για όποιον θέλει να κάνει αντιπολίτευση. Μάλλον δεν τους πολυενδιαφέρει, όμως, γι' αυτό και αρκούνται στη γενικόλογη αντικαπιταλιστική ρητορική.

Δεν περιμέναμε, βέβαια, από τα στελέχη της ΝΔ να μνημονεύσουν την πηγή της ενημέρωσής τους (την «Κόντρα»). Εννοίες όπως η δεοντολογία τούς είναι εντελώς ξένες. Και περιμέναμε ότι θα κάνουν τη σχετική λαθροχειρία. Από το έγγραφο της ελληνικής πρεσβείας στο Βουκουρέστι, που εμείς αποκαλύψαμε και δημοσιεύσαμε, και από την παραπέρα έρευνα που έκανε η εφημερίδα μας αναφέρονται μόνο στα στοιχεία που αφορούν μια ρουμάνικη εταιρία που παράγει «ελληνικό γιαούρτι» με βουβαλίσιο γάλα και σε αλυσίδα σούπερ μάρκετ που εισάγει από την Πολωνία και πουλάει στη Ρουμανία γιαούρτι «ελληνικού στυλ» (δεν αναφέρουν ότι πρόκειται για τη γερμανική Lidl, μη τυχόν και κακοκαρδίσουν τους γερμανούς φίλους τους).

Ομως, κύριο αντικείμενο του εγγράφου της πρεσβείας είναι η παραγωγή «ελληνικού γιαουρτιού» από την εταιρία «Ολυμπος» των αδελφών Σαράντη στο εργοστάσιό της στη Ρουμανία και η πώλησή του ως τέτοιου στη ρουμάνικη αγορά. Η πρεσβεία στο έγγραφό της γράφει ευθέως ότι αυτό πρέπει να απαγορευτεί. Ο βουλευτής και ο ευρωβουλευτής της ΝΔ, όμως, κάνουν το παπί. Μούγκα γι' αυτό το ζήτημα. Μη τυχόν και στενοχωρήσουν τους γαλακτοβιομήχανους φίλους τους.

Στόχος της ΝΔ δεν είναι ν' ανοίξει μέτωπο με τους γαλακτοβιομήχανους, ούτε να σταθεί στο πλευρό των φτωχών κτηνοτρόφων που ασφυκτιούν και αναγκάζονται να εγκαταλείψουν την παραγωγή, αλλά να κερδίσει πόντους σε βάρος της κυβέρνησης, σπεκουλάροντας με τα αισθήματα των κτηνοτρόφων.

Εδώ οι καλές φρεγάτες

Σύμφωνα με δημοσιεύματα του αστικού Τύπου, που επικαλούνται πηγές του Πενταγώνου (άρα δεν πρόκειται για... fake news), βρίσκεται σε εξέλιξη ένας ανταγωνισμός ανάμεσα σε Γαλλία και ΗΠΑ για την πώληση φρεγατών στο ελληνικό κράτος. Σίγουρα, η σχεδόν ταυτόχρονη άφιξη μιας γαλλικής φρεγάτας και ενός αμερικάνικου αντιτορπιλικού στο λιμάνι του Πειραιά, χωρίς να συμμετέχουν σε κάποια στρατιωτική αποστολή, δεν είναι άσχετη από τον γαλλοαμερικάνικο ανταγωνισμό. Πάντοτε οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις συνηθίζουν να επιδεικνύουν την πολεμική πραγματεία τους στους «ιθαγενείς».

Η ιστορία με τις γαλλικές φρεγάτες είναι παλιά. Ο Ολάντ τις πασάριζε ήδη από την εποχή των Σαμαροβενιζέλων. Συνέχισε επί Τσιπροκαμμένων και μετά η σκυτάλη πέρασε στον Μακρόν. Όλοι θυμόμαστε και το περιστατικό με τον Κουβέλη, ως αναπληρωτή υπουργό Αμυνας, να προεξοφλεί ότι το ζήτημα της προμήθειας γαλλικών φρεγατών (αρχικά δύο με «λίζινγκ» και μετά άλλων δύο με κανονική αγορά) είναι περίπου τελειωμένο. Ο Κουβέλης αναγκάστηκε στη συνέχεια να κάνει γαργάρα όσα είχε πει, προς μεγάλη ικανοποίηση του Καμμένου, που δεν ήταν στο «κόλπο» με τις γαλλικές φρεγάτες, το οποίο χειριζόταν προσωπικά ο Τσίπρας.

«Γερμανική торпильη στις γαλλικές φρεγάτες», έσκουζε τότε από το πρωτοσέλιδό της η κυβερνητική ΕφΣυν. Και εξηγούσε: «Μετά από παρέμβαση του Βερολίνου, το Παρίσι ανέκρουσε πρύμναν για τη συμφωνία - Στο ίδιο έργο θεατές: Για τρίτη φορά η Γερμανία εμποδίζει τη συμφωνία για τις φρεγάτες - Αναβάθμιση των γερμανικών ΜΕΚΟ ανακοίνωσε η Αθήνα». Φαίνεται πως στο μεταξύ προέκυψαν και οι Αμερικανοί, που δεν αρκούνται στο τεράστιο συμβόλαιο για την αναβάθμιση των F-16 σε Viper (συν την αγορά 70 μεταχειρισμένων ελικοπτέρων), αλλά θέλουν και τις φρεγάτες, μπαίνοντας σφήνα στον ανταγωνισμό των δυο ισχυρότερων ιμπεριαλιστικών κυβερνήσεων της Ευρώπης, η καθεμιά από τις οποίες ενδιαφέρεται για τη δική της πολεμική βιομηχανία.

Όπως γράφαμε πριν από ένα χρόνο, το ελληνικό κράτος ανέλαβε και πάλι να «κινήσει» τις πολεμικές βιομηχανίες των ιμπεριαλιστικών κρατών, όπως κάνει δεκαετίες τώρα, ανεξαρτήτως κυβερνήσεων. Περιττεύει να τονίσουμε ότι μέσα απ' αυτή τη διαδικασία, γεμίζουν πολλές τσέπες (όχι μόνο στις ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες - εκτός αν είναι κανείς τόσο αφελής που να πιστέψει ότι μόνον ο Τσοχατζόπουλος έβαλε το χέρι του στο «μέλι»).

Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι όλες οι «διεθνείς επαφές» έχουν από πίσω εξοπλιστικά προγράμματα. Πήγε ο Τσίπρας στις ΗΠΑ και ο Τραμπ ανακοίνωσε την αναβάθμιση των F-16. Πήγε ο Τσίπρας στη Ρώμη και αμέσως μετά εγκρίθηκε από τη Βουλή η αναβάθμιση των ιταλικών πολεμικών συστημάτων. Ηρθε ο σιωνιστής πρόεδρος στην Αθήνα και «επί τη ευκαιρία» πετάχτηκε και μέχρι τον Ναύσταθμο της Σαλαμίνας, παρέα με τον Καμμένο. Μετά μάθαμε για τα drones και για τα ελικόπτερα του Πολεμικού Ναυτικού.

Εγινε περδίκι...

Σας έχουμε καλά νέα. Ο Νικόλαος Φλαούνας, ο πρώην δημοσιογράφος της «Αυριανής», πρώην καναλάρχης της Μεσσηνίας και κυρίως καταχραστής του Δημοσίου (από το οποίο επί εικοσαετία -και βάλε- εισέπραττε μισθό υπάλληλου, χωρίς ποτέ να εμφανιστεί στην υπηρεσία του), έγινε περδίκι. Την Τετάρτη 10 του Απρίλη, εισήχθη επείγοντως στο «Ερρίκος Ντυνάν». Ήταν... εντελώς συμπτωματικό το γεγονός ότι την επομένη άρχιζε η δίκη του στο Πενταμελές Εφετείο Κακουρηγμάτων, μετά από ανάκριση της αθωωτικής απόφασης, που έκανε δεκτή ο Αρειος Πάγος. Όπως θα θυμόσαστε, ο απατεώνας Φλαούνας αθωώθηκε με επίκληση της κατάθεσης Τζουμάκα, ότι τάχα τον είχε αποσπάσει στο γραφείο του με... προφορική εντολή. Ναι, για τον γνωστό Τζουμάκα πρόκειται, τον συνδαιτημόνα του Τσίπρα πλέον και εξέχον στέλεχος της «προοδευτικής συμμαχίας».

Εν πάση περιπτώσει, εδώ μας ενδιαφέρει ο φίλος του Τζουμάκα, ο Φλαούνας. Ο οποίος υποχρεώθηκε να εμφανιστεί στο Πενταμελές Κακουρηγμάτων με πυτζάμες και ορό (χωρίς να πείσει την πρόεδρο να του δώσει την πολυπόθητη αναβολή - νέα διακοπή του έδωσε), όμως τη Δευτέρα 15 του Απρίλη εμφανίστηκε υγιέστατος στο Θ' Μονομελές Πλημμελειοδικείο Αθήνας, όπου δικάστηκε για συκοφαντική δυσφήμιση καλαματιανού επιχειρηματία, κρίθηκε ένοχος και καταδικάστηκε σε φυλάκιση δέκα μηνών. Με τον ίδιο επιχειρηματία βρίσκεται σε δικαστική διαμάχη και για τη διαχείριση του καναλιού (το οποίο διηύθυνε ο Φλαούνας, ενώ ταυτόχρονα πληρωνόταν σαν υπάλληλος του υπουργείου Γεωργίας στην Αθήνα!) και από τα αστικά δικαστήρια της Καλαμάτας έχει κριθεί τελεσίδικα ένοχος και υποχρεούται να καταβάλει στην τηλεοπτική εταιρία ποσό περίπου 650.000 ευρώ (με το νόμιμο τόκο υπερημερίας).

Αντιλαμβάνεστε για τι «μπουμπούκι» μιλάμε. Αυτό το «μπουμπούκι» ανέλαβε να υπερασπιστεί ψευδομαρτυρώντας ο Τζουμάκας. Ειλικρινά, θα χαρούμε πολύ να δούμε τον Τζουμάκα ως μάρτυρα υπεράσπισης του Φλαούντα και στην εκ διακοπής δίκη που θα γίνει στις 25 του ερχόμενου Ιούνη.

Ελεεινοί (1)

Η είδηση «φώναζε» από μακριά ότι ήταν κατασκευασμένη. Η ΝΔ ανακοίνωσε ότι ο Μητσοτάκης σε μια περιοδεία του αγόρασε ένα περιοδικό «Σχεδία» και ο πωλητής του είπε: «Το ξέρω πρόεδρε ότι μας στηρίζετε. Δεν είναι η πρώτη φορά που αγοράζετε τη Σχεδία και μάλιστα από μένα». Σιγά μην κυκλοφοράει ο Κούλης στους δρόμους κι αγοράζει τη «Σχεδία» από τον ίδιο πωλητή!

Την άλλη κιόλας μέρα, ο πωλητής, ονόματι Λεωνίδας Γεωργίου, εμφανίστηκε σε ραδιοφωνική εκπομπή και διέψευσε τον κατασκευασμένο διάλογο. «Είναι fake news πως του είπα ότι έχει ξαναπάρει από μένα», είπε. «Μου άφησε ένα ευρώ πουρμπουάρ, τον ευχαρίστησα για την κίνηση. Μιλήσαμε για τις δραστηριότητες του περιοδικού και μου είπε ότι κάθε μήνα παίρνει το περιοδικό».

Δεν είναι η πρώτη φορά που οι ελεεινοί των αστικών κομματικών επιτελείων διαπράττουν τέτοιες βρομιές. Και μη ρωτήσετε πώς γίνεται και δε φοβούνται. Το δόγμα Γκέμπελς καθοδηγεί τις κινήσεις τους. Κάποιοι θα πληροφορηθούν την απάτη, κάποιοι άλλοι όμως θα μείνουν στην αρχική κατασκευή και θα νομίζουν ότι ο Κούλης είναι ένας άνθρωπος ευαίσθητος μπροστά στα πάθη των αστέγων.

Ελεεινοί (2)

Η συνάντηση του Μητσοτάκη, πάντως, με συνθέτες δεν ήταν fake news. Για γεύμα επρόκειτο, το οποίο έκλεισε η Ολγα Κεφαλογιάννη για να δώσει την ευκαιρία στον Μητσοτάκη να πει πόσο ενδιαφέρεται για την ελληνική μουσική και τα δικαιώματα των δημιουργών (λες και το κόμμα του δεν κυβερνούσε τόσα χρόνια, λες και ο ίδιος απουσίαζε τα προηγούμενα χρόνια από την Ελλάδα, λες και το κόμμα του δεν ήταν αυτό που έριξε «μαύρο» στην ΕΡΤ, ενέργεια που ήταν από τα μεγαλύτερα πλήγματα που δέχτηκε ο χώρος της ελληνικής μουσικής κατά τα χρόνια της κρίσης και των Μνημονίων).

Ο Μητσοτάκης βέβαια κάνει τη δουλειά του. Ψάχνει γλάστρες για να διακοσμήσουν την προεκλογική του εκστρατεία. Τι γύρευαν, όμως, σ' αυτό το γεύμα κάποιοι

από τους δημιουργούς που στα χρόνια του «μαύρου» έδιναν συναυλίες στο προαύλιο της κατελημμένης ΕΡΤ και κατήγγειλαν τον Σαμαρά και τον Μητσοτάκη; Τι γύρευες εκεί, Φοίβο Δεληβοριά; Τι γύρευες εκεί, Στάθη Δρογώση, που έχεις παρατήρει τον ΣΥΡΙΖΑ και κατεβαίνεις υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος με τον Σοφιανό; Μη μας πείτε ότι πήγατε ως συνδικαλιστές. Οι συνδικαλιστικές συναντήσεις δε γίνονται σε χαρούμενα γεύματα, ούτε συνοδεύονται με χαμογελαστές φωτογραφίες με τον νεοφιλελεύθερο Μητσοτάκη. Γίνονται στη Βουλή ή έστω στα κομματικά γραφεία, τα οποία επισκέπτονται οι συνδικαλιστές, για να υποβάλουν αιτήματα και να πάρουν απαντήσεις.

Γλάστρες του Κούλη γίνετε, αγαπητοί, εν πλήρει συνειδήσει ότι κληθήκατε για να παίξετε αυτόν τον ρόλο. Δεν έχετε καν το άλλοθι της καλλιτεχνικής αφέλειας. Αν το επικαλεστείτε, θα κάνετε χειρότερα τα πράγματα για την πάρτη σας. Ξέρετε τι νομίζουμε εμείς; Ότι είστε σίγουροι πως ο Κούλης θα είναι ο επόμενος πρωθυπουργός και θέλετε να τα έχετε καλά μαζί του, για προσωπικούς ή για συντεχνιακούς λόγους. Δε χρειάζεται να πούμε πώς ονομάζεται αυτή η συμπεριφορά, είτε πρόκειται για καλλιτέχνες είτε για πολιτικούς.

Ελεεινοί (3)

Και τι να πεις για τον Τσακαλώτο που είχε το θράσος να συγκρίνει τον Πέτρο Κόκκαλη με εξέχουσες προσωπικότητες του παρελθόντος, που εγκατέλειψαν την τάξη τους και στρατεύθηκαν στο επαναστατικό κίνημα! Με ποιους συγκρίνει τον καπιταλιστή; Με τον Εγγελες, με τη Λούξεμπουργκ, με την Ηλέκτρα, με τον Γληνό, με το γιατρό Πέτρο Κόκκαλη και τόσους άλλους σε όλο τον κόσμο! Και δε ντρέπεται το καθαρμάτιδιο. Εκείνοι που εγκατέλειψαν πλούτη, καριέρες, άνετη ζωή, τα εγκατέλειψαν πραγματικά. Εν πλήρει συνειδήσει ότι θα περάσουν στερήσεις, διώξεις, φυλακίσεις, βασανιστήρια, ακόμα και θάνατο, όπως συνέβη με πολλούς.

Ο Κόκκαλης όχι μόνο δεν εγκατέλειψε την τρυφή ζωή του αστού, όχι μόνο εξακολουθεί να παίρνει το «παντεσπάνι» του από τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις της φαμίλιας του, αλλά και υπερασπίζεται την «οικογένειά του» και τις επιχειρήσεις της. Το ξεκαθάρισε στην πρώτη κιόλας συνέντευξη που έδωσε ως υποψήφιος ευρωβουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ (στο ΑΠΕ-ΜΠΕ), στην οποία υπερασπίστηκε τον καπιταλιστικό όμιλο της οικογένειάς του, ισχυριζόμενους -ούτε λίγο ούτε πολύ- ότι αυτός ο όμιλος επιτελεί κοινωνικό έργο!

Ο Κόκκαλης δεν είναι ο πρώτος καπιταλιστής που πολιτεύεται μ' ένα αστικό κόμμα, όπως είναι ο ΣΥΡΙΖΑ. Για μια ακό-

μα φορά έχουμε να κάνουμε με μπίζνες μεταξύ καπιταλιστών και αστών πολιτικών. Το γιατρό Πέτρο Κόκκαλη, έτσι κι αλλιώς, δεν μπορούν να τον «ακουμπήσουν». Ανήκει σε άλλον κόσμο από το δικό τους. Όχι όμως και να βγαίνει ο Τσακαλώτος, με το γνωστό κωλοπαιδίστικο ύφος του, και να μας λέει ότι ο Κόκκαλης είναι σαν τους αγωνιστές αστικής καταγωγής που στρατεύτηκαν στο παρελθόν στο επαναστατικό κίνημα.

Κι η κοπριά στα λάχανα

Οποιος έχει παρακολουθήσει τον Γιώργο Κούδα να παίζει μπάλα ξέρει ότι υπήρξε ένας από τους μεγαλύτερους ποδοσφαιριστές που πάτησαν σε ελληνικό γήπεδο. Στη δημόσια παρουσία του ήταν πάντοτε χαμηλών τόνων, λιγομίλητος για αρκετά χρόνια, μετά την πτώση της χούντας, έκανε πάντοτε δηλώσεις στήριξης του Περισσού, έπαιρνε μέρος σε εκδηλώσεις του, τιμούσε την οικογενειακή παράδοση (μεγάλωσε σε μια φτωχή οικογένεια, με πατέρα κομμουνιστή, κυνηγημένο, φυλακισμένο, εξόριστο). Δε τον θυμόμαστε ποτέ να έχει διεκδικήσει πολιτικό ρόλο.

Τώρα, τον βλέπουμε να κατεβαίνει υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος Θεσσαλονίκης με τον Ορφανό! Τον δεξιό Ορφανό, με τους γνωστούς δεσμούς με τον ΠΑΟΚ. Δεν έχουμε καμιά αμφιβολία ότι έχει βάλει το χεράκι του ο Ιβάν Σαββίδης. Μένει να μάθουμε αν ο Κούδας, που για τους οπαδούς του ΠΑΟΚ είναι τοτέμ, θα σπάσει την παράδοση που θέλει τους επαγγελματίες ποδοσφαιριστές και γενικά την επιρροή των καπιταλιστών ιδιοκτητών ποδοσφαιρικών ομάδων να μην μπορούν ν' αλλάξουν τη φορά των πολιτικών προτιμήσεων των οπαδών (το πολύ-πολύ να εξασφαλίσουν σταυρούς για τον εαυτό τους, όχι ψήφους για το κόμμα ή το συνδυασμό που συμμετέχουν). Ο Ταχιάος, πάντως, ο επίσημος υποψήφιος της ΝΔ, θα πρέπει να αισθάνεται ήδη ρίγη στη σπονδυλική στήλη. Ο ΠΑΟΚ παίρνει το πρωτάθλημα (μπορεί και το Κύπελλο), ο Σαββίδης «ταΐζει» κόσμο στη Θεσσαλονίκη, πήγε και ο Κούδας με τον Ορφανό...

Το «σύστημα Σαββίδη», πάντως, δουλεύει για να περάσουν στο δεύτερο γύρο Ταχιάος και Ορφανός, με τη συριζαία Νοτοπούλου τρίτη (συνέχεια βγαίνουν γκάλοπ που δίνουν τον Ορφανό δεύτερο με μεγάλη διαφορά από τη Νοτοπούλου). Σε μια τέτοια περίπτωση, ακόμα κι αν στο δεύτερο γύρο βγει δήμαρχος ο Ταχιάος, δε θα μπορεί να σχηματίσει πλειοψηφία χωρίς τον Ορφανό, οπότε ο Σαββίδης θ' αποκτήσει... διαιτητικά δικαιώματα.

Σκάνδαλο Siemens: Αυτό θα πει κάθαρση!

Πόσα χρόνια έχουν περάσει από τότε που ξέσπασε το σκάνδαλο Siemens; Περισσότερα από δέκα. Τώρα τελειώνει η δίκη για τα λεγόμενα «μαύρα ταμεία» της Siemens. Εννοείται πως κανένα πολιτικό πρόσωπο δεν κάθεται στο εδώλιο του Εφετείου Κακουρηγμάτων, καθώς το αδίκημα της δωροδοκίας κρίθηκε παραγεγραμμένο (με βάση το νόμο περί ευθύνης υπουργών). Δικάζονται μόνο 58 πρόσωπα, κυρίως στελέχη της Siemens και του ΟΤΕ.

Οχι βέβαια ο αρχιμάντζερ της Siemens στην Ελλάδα, Μιχάλης Χριστοφοράκος, ο άνθρωπος που κανόνιζε τις δου-

λειές και διοχέτευε τις μίζες μέσα από διάφορα κανάλια. Το γερμανικό κράτος φρόντισε να του παράσχει ασυλία, δικάζοντάς τον σε μια τυπική ποινή. Η εισαγγελέας της έδρας πρότεινε να κηρυχτεί ο Χριστοφοράκος ένοχος για δωροδοκία κατ' εξακολούθηση και νομιμοποίηση εσόδων από παράνομη δραστηριότητα, αρνούμενη ότι υφίσταται δεδικασμένο από τις αποφάσεις της γερμανικής Δικαιοσύνης. Ακόμα κι αν γίνει δεκτή από το δικαστήριο η πρότασή της, σκασίλα του του Χριστοφοράκου. Θα το παλέψει νομικά μέχρι το τέλος, φτάνοντας μέ-

χρι το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρώπων Δικαιωμάτων. Κι αν δε δικαιωθεί (με αναγνώριση του δεδικασμένου), πάλι σκασίλα του. Θα μείνει στη Γερμανία, όπου δεν μπορεί να τον πειράξει κανένας.

Σημασία έχει να δούμε τη σημερινή εικόνα. Δικάζονται κάποιοι τεχνοκράτες, κανένας πολιτικός και η Siemens έχει «καθαρίσει» με τις εκκρεμότητές της με το ελληνικό κράτος, με το γνωστό κατάπτυστο εξωδικαστικό συμβιβασμό. Και βέβαια, εξακολουθεί να παίρνει μεγάλα έργα στην Ελλάδα (από το μετρό μέχρι τους φωτεινούς σηματοδότες των οδι-

κών αξόνων των πόλεων). Οι αδελφοί Μητσοτάκη, με τις αποδεδειγμένες σχέσεις με τον Χριστοφοράκο (ο οποίος φρόντιζε ακόμα και για τον ηλεκτρονικό εξοπλισμό του γραφείου του Κυριάκου), ζουν και βασιλεύουν στην αστική πολιτική και ο τελευταίος μπορεί να γίνει και ο επόμενος πρωθυπουργός.

Ετσι λειτουργεί ο καπιταλισμός. Οι μίζες είναι απλά ένα απαραίτητο στοιχείο προκειμένου να αποκτήσει μια εταιρία πλεονέκτημα έναντι των ανταγωνιστών της. Μ' αυτόν τον τρόπο συντηρείται το πολιτικό σύστημα.

Απόφαση ΣτΕ για το γήπεδο Μελισσανίδη

Από το δίκαιο του μονάρχη στο δίκαιο του καπιταλιστή

Η απόφαση ήταν γνωστή από καιρό. Για την ακρίβεια, τη γνωρίζαμε από τότε που (υποτίθεται ότι) δεν υπήρχε. Ο πρόεδρος του Ε' Τμήματος του ΣτΕ Α. Ράντος είχε φροντίσει να κάνει επ' ακροατηρίω γνωστή τη συμπάθειά του για την ΑΕΚ, τη μέρα που εκδικαζόταν η προσφυγή των 56 πολιτών. Μαζί δε με τον εισηγητή της υπόθεσης Χ. Ντουχάνη είχαν φροντίσει να απορρίψουν την αίτηση αναστολής, επιτρέποντας στον Μελισσανίδη να συνεχίζει να σηκώνει το γήπεδο, ενόσω (υποτίθεται ότι) εκκρεμούσε η εκδίκαση της υπόθεσης από το ΣτΕ και η έκδοση της απόφασης.

Είχαν λανσάρει τότε την εκπληκτική θεωρία του «τοπόσημου». «Στην ίδια περίπου θέση υπήρξε και λειτούργησε από πολλών δεκαετιών γήπεδο της ομάδας αυτής το οποίο αποτέλεσε τον αυτό χρόνο τοπόσημο της περιοχής αυτής και στοιχείο της μητροπολιτικής αθλητικής υποδομής στην Αθήνα με αποτέλεσμα η φυσιογνωμία της περιοχής πολεοδομική και οικιστική να έχει διαμορφωθεί από μακρού με δεδομένη την ύπαρξη και τις επιπτώσεις της λειτουργίας του», έγραφαν στην απόφαση με την οποία απέρριψαν την αίτηση αναστολής. Ελεγαν εμμέσως πλην σαφώς σε όσους αντιδρούσαν σ' αυτό το περιβαλλοντικό (και όχι μόνο έγκλημα), ότι άδικα κουράζονται και μπαίνουν σε έξοδα κάνοντας προσφυγές. Διότι το γήπεδο είναι κάτι ισάξιο του... Παρθενώνα, που τον γκρέμισαν και πρέπει να κατασκευαστεί υποχρεωτικά στην ίδια θέση. Σύμφωνα μ' αυτή την καινοφανή θεωρία, και το γήπεδο του ΠΑΟ στη Λ. Αλεξάνδρας είναι τοπόσημο (είναι και παλαιότερο απ' αυτό της ΑΕΚ), όμως έχει αποφασιστεί η μεταφορά του σε άλλο χώρο και η μετατροπή του οικοπέδου σε πάρκο.

Είχαμε, όμως, την περιέργεια να δούμε τι νομικά σοφίσματα θα σκαρφίζονταν για να δικαιολογήσουν την απόρριψη της προσφυγής των πολιτών, η οποία ήταν ντοκουμενταρισμένη και

«δεμένη» με ακλόνητα νομικά επιχειρήματα.

Η απόφαση δημοσιεύτηκε πριν από μερικές μέρες. Χρειάστηκε ένας χρόνος και μερικές μέρες για να εκδοθεί. Στη διάρκεια αυτού του χρόνου, ο Μελισσανίδης έχτισε ανενόχλητος όλο τον μεπτονένιο σκελετό του κτιρίου, σήκωσε τους τεράστιους πυλώνες από μπετόν και άρχισε να τοποθετεί και τις κερκίδες. Ο μεγαλύτερος (και βαρύτερος) όγκος του γηπέδου ολοκληρώθηκε. Αρκεί και μόνο αυτό το γεγονός για να δείξει πόσο... ισότιμα αντιμετώπισε το ΣτΕ τους πολίτες που προσέφυγαν σ' αυτό, από τη μια, και τον καπιταλιστή, από την άλλη. Στον καπιταλιστή επιτράπηκε να χτίζει ανενόχλητος, ενώ οι πολίτες περίμεναν το ΣτΕ που κλωσισεργούσε στην έκδοση της απόφασής του, ώστε στο μεταξύ να δημιουργηθούν τετελεσμένα.

Από την ανάγνωση της απόφασης προκύπτει ότι το ΣτΕ απέρριψε την ένσταση που υπέβαλε η πλευρά Μελισσανίδη, ζητώντας να απορριφθεί η αίτηση των πολιτών, λόγω έλλειψης εννόμου συμφέροντος. Αναγνώρισε ότι και οι κάτοικοι της Νέας Φιλαδέλφειας και οι κάτοικοι της ευρύτερης Αθήνας έχουν έννομο συμφέρον να προσφύγουν, διότι επικαλούνται υποβάθμιση των συνθηκών διαβίωσής τους. Ακόμα, μολονότι η έκδοση μιας παράνομης οικοδομικής άδειας είναι αρμοδιότητα Διοικητικού Εφετείου, το ΣτΕ δεν παρέπεμψε σ' αυτό την υπόθεση, αλλά την κράτησε και τη συνεκδίκασε μαζί με την προσφυγή κατά της έγκρισης των περιβαλλοντικών όρων. Επομένως, υπήρχαν όλοι οι τυπικοί όροι για να ανασταλεί η κατασκευή του έργου μέχρις ότου εκδοθεί η επί της ουσίας απόφαση. Το ΣτΕ έκλεισε τα μάτια σ' αυτή τη νομική «αλφαβήτα», αφήνοντας τον καπιταλιστή να κάνει ανενόχλητος τη δουλειά του και δείχνοντας στους πολίτες ότι μπροστά στον καπιταλιστή είναι πολίτες δεύτερης κατηγορίας.

Την προσφυγή κατά της

έγκρισης των περιβαλλοντικών όρων το ΣΤΕ την έκρινε εκπρό-
 θεση, με το σκεπτικό ότι ήταν
 ανηρτημένη, επομένως γνωστή,
 πριν από την άσκηση της προ-
 σφυγής. Κατέφυγε, δηλαδή, σε
 ένα νομικό σόφισμα (σόφισμα,
 γιατί υπάρχει νομολογία του ΣΤΕ
 που έχει κρίνει διαφορετικά σε
 ανάλογες περιπτώσεις) για να
 αποφύγει την ουσία.

Στα άλλα ζητήματα της προσφυγής, όμως, για τα οποία δε χωρούσαν νομικά σοφίσματα αλλά έπρεπε να εξεταστούν στην ουσία, το ΣτΕ έδειξε τη γύμνια των επιχειρημάτων του και τη συγγνή ταξική λογική που καθήκυνηε τη συμπεριφορά του. Αυτή η λογική είναι εξαιρετικά απλή (και γι' αυτό εξαιρετικά ανατριχιαστική): «ο Μελισσανίδης θέλει γήπεδο, ολόκληρο το πολιτικό σύστημα του κάνει πλάτες, ο Φλαμπουράρης παρεμβαίνει αποκάλυπτα στις δημόσιες υπηρεσίες, το ΣτΕ δεν μπορεί παρά να ικανοποιήσει αυτή την απαίτηση».

Είναι χαρακτηριστική η λογική με την οποία προσεγγίζουν ένα ζήτημα που ήγειρε η προσφυγή: να μην η αρμόδια υπηρεσία είχε αρχικά αμφιβολίες για το αν η εταιρία του Μελισσανίδη δικαιούταν να υποβάλει αίτηση για έκδοση οικοδομικής άδειας, όμως εκ των υστέρων συνήφθη σύμβαση μεταξύ ερασιτεχνικής ΑΕΚ και «Δικέφαλος 1924» ΑΕ, οπότε το πρόβλημα θεραπεύτηκε! Πετάει ο γάιδαρος; πετάει, αυτή είναι η λογική του ΣτΕ.

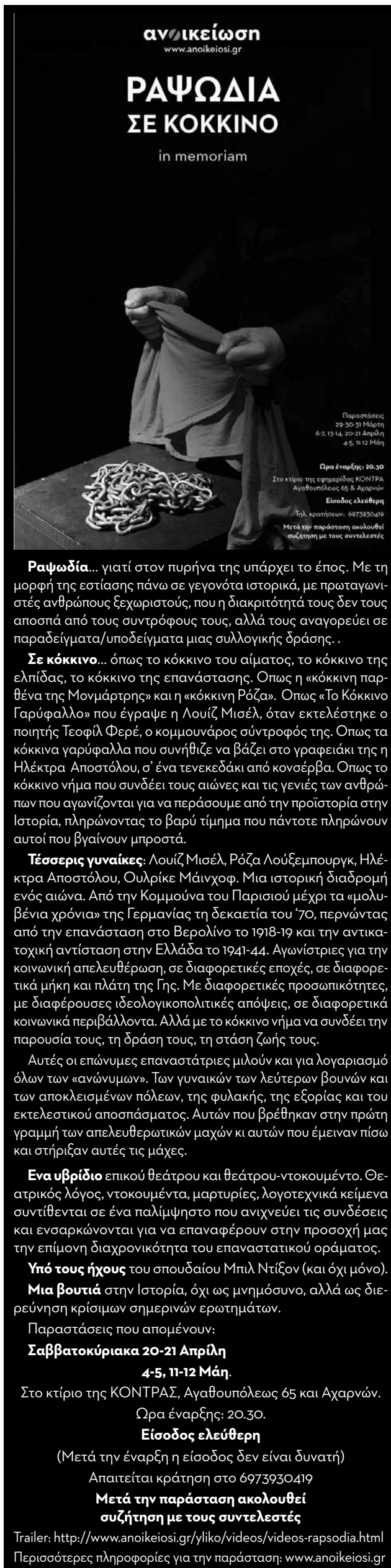
Ακόμα πιο χαρακτηριστική είναι η αιτιολογία με την οποία το ΣτΕ κρίνει νόμιμη τη σύμβαση παραχώρησης του οικοπέδου από την ερασιτεχνική ΑΕΚ στη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ. Η απόφαση του δικαστηρίου που έκρινε τη γενική συνέλευση και τις αποφάσεις της ως ανυπόστατες εκδόθηκε μετά την έκδοση της οικοδομικής άδειας, επομένως η υπηρεσία που ενέκρινε την άδεια δεν τη γνώριζε, λείπει το ΣτΕ. Το γεγονός ότι αυτή η υπηρεσία είχε ενημερωθεί εγγράφως από κάποιους από τους προσφευγόντες πολίτες (από δημοσιογράφους της «Κόντρας» συγκεκριμένα) και κατά συνέπεια όφειλε να απόσχει από κάθε ενέργεια, μέχρις ότου λυθεί η δικαστική εκκρεμότητα, άφησε παγερά αδιάφορο το ΣτΕ. Ενώ παραδέχεται ότι η υπηρεσία που χορήγησε την άδεια μπορεί να την ανακαλέσει, αν περιέλθουν σε γνώση της στοιχεία που αφορούν το ιδιοκτησιακό, στη συγκεκριμένη περίπτωση που το ιδιοκτησιακό είναι στον αέρα, αφού η σύμβαση παραχώρησης έχει κριθεί από δικαστήριο ως ανυπόστατη, το ΣτΕ δέχεται ότι όλα έγιναν καλώς και η άδεια είναι νόμιμη!

Προκλητική είναι η απόφαση στο σημείο που δέχεται ότι με την ανέγερση του συγκεκριμένου γηπέδου εξυπηρετούνται οι καταστατατικοί σκοποί του ερασιτεχνικού σωματείου, μολοντί το γήπεδο προορίζεται αποκλειστικά για επαγγελματικό ποδόσφαιρο, με το οποίο δεν έχει καμιά σχέση η ερασιτεχνική ΑΕΚ! Είπαμε, πετάει ο γάιδαρος; πετάει. Ή αλλιώς, αποφασίζουμε και διατάσσουμε.

Και τι να πει κανείς για το ότι το οικοπέδο είναι πράγμα εκτός συναλλαγής και άρα απαγορεύεται η διάθεσή του σε τρίτο; Ο Αστικός Κώδικας (που αναφέρεται στα πράγματα εκτός συναλλαγής) είναι ένας τυπικός νόμος, ο νόμος 4277/2014 είναι επίσης ένας τυπικός νόμος και επιτρέπει τη μεταβίβαση του οικοπέδου από την ερασιτεχνική ΑΕΚ σε τρίτον, ακόμα κι αν είναι ένα κερδοσκοπικό νομικό πρόσωπο, λέει το ΣΤΕ, κουρελιάζοντας κάθε έννοια δικαίου, κάθε έννοια συνταγματικής τάξης.

Κοντολογίς, μιλάμε για ένα νομικό ανοσιούργημα, το οποίο αποπνέει όλη την αλαζονεία και τον εταιθελισμό της εξουσίας έναντι των υπηκόων (και όχι πολιτών) της. Νόμος είναι το δίκιο του καπιταλιστή, διακηρύσσει το ΣτΕ, κυνικά και αποκάλυπτα, αδυνατώντας να βρει κάποια νομική αιτιολογία που να μπορεί κάπως να σταθεί. Απ' αυτή την άποψη, οι πολίτες που προσέφυγαν και ο νομικός τους παραστάτης μπορούν να αισθανονται ότι πέτυχαν μια πολιτική νίκη. Εχασαν σε μια μάχη που δεν είχαν απέναντί τους μόνο έναν καπιταλιστή και τα άλαλα όργανά του που διεκπεραιώναν τη βρόμικη δουλειά, αλλά ολόκληρο το σύστημα, από την κυβέρνηση και την αντιπολίτευση μέχρι τη δικαστική εξουσία, που πέταξε τη μάσκα της ανεξαρτησίας και έδειξε το πραγματικό του πρόσωπο, χωρίς φτιασιδώματα.

ΥΓ. Αλήθεια, πώς να αισθάνονται τώρα οι δικαστές του ΣτΕ που συνέπραξαν σ' αυτό το ανοσιούργημα, καταβάλλοντας προσπάθειες για να νομιμοποιήσουν τη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ ως κύριο ενός έργου πάνω σε δημόσιο οικόπεδο (το οποίο παραχωρήθηκε σ' ένα ερασιτεχνικό αθλητικό σωματείο υπό τον όρο ότι θα το χρησιμοποιεί αποκλειστικά για κοινωφελή δράση), και βλέπουν τώρα τον Μελισσανίδη να λυέι την κακόφημη σύμβαση, προκειμένου να εισπράξει το παραδάκι από την Περιφέρεια, που δεν μπορούσε να χρηματοδοτήσει έργο ιδιωτικής εταιρίας; Ελπίζουμε πως αντιλαμβάνονται ότι χρησιμοποιήθηκαν ως χρήσιμοι ηλίθιοι.

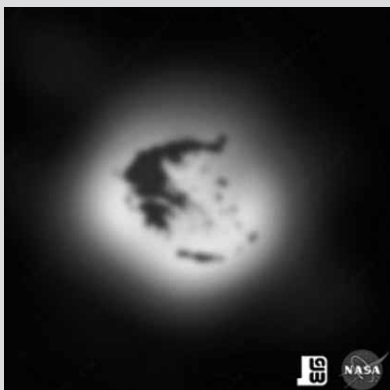

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεννιά
πού είσαι, της ανατροπής γενιά;

Ποια Παλμύρα και ποια Συρία; Είμαστε όλοι ζεσουίδες.

Σε μέγα χορηγό της στήλης αναδεικνύεται πλάκα-πλάκα (και μοναστηράκι-μοναστηράκι) ο Αλέξης Τσίπρας. Δεν περνάει μήνας χωρίς να έχουμε χορηγία αποσταγμάτων της γνώσης και της σοφίας του, με νέο «χτύπημα» την «τυμβωθρία» (ή τυμβωθρία). Και είμαστε πλέον πεπεισμένοι ότι ένα τέτοιο λαμπρό παρελθόν και παρόν, θα έχουν την ανάλογη συνέχεια.

Για χρυσοθήρες ξέραμε, άντε και λαθροθήρες μα ποιος θα φανταζότανε ότι υπάρχουν κάποιοι που κυνηγάνε μνήματα, που κυνηγάνε τάφους! Βρε Αλέξη, μήπως «λάλησες»; Ανησυχώ στ' αλήθεια μήνας, βδομάδα, δεν περνά χωρίς να ρίξεις πλίνθο!

Ομως σε κάθε στίβο, εκτός από τις ρίψεις και τα άλματα που αποτελούν προνομιακό χώρο της Συριζοκεφαλής, υπάρχουν και οι δρόμοι. Στους οποίους διακρίνονται τα κατώτερα στελέχη, με τη λαϊκή μούσα να καταγράφει την ιστορία:

Τι πρόγραμμα αθλοπαιδιών κει στη Μακεδονία!
Τι τρέξιμο, κυνηγητό, κρυφτό, διελκυστίνδες!
Μέρα και διοργάνωση, βδομάδα και αγώνες
κάθε που εμφανίζεστε παίρνει φωτιά ο στίβος
οι αλυτάρχες αλυχτούν, οι αλήτες ξεσαλώνουν
κάθε χωριό και γήπεδο, κάθε πόλη κι αρένα.

Νέα, ευειδής, λατρεμένη του εκλογικού σώματος, αναζητά «τη σημαία που οι νέοι άνθρωποι θα σηκώσουν σήμερα, πώς θα βγουν μπροστά και πώς θα ξαναπιστέψουν στην πολιτική». Πληροφορίες: κα Νοτοπούλου.

Και τώρα ας μας επιτραπεί να πάμε ΠΑΜΕ λίγο αριστερότερα (τι γελάτε ρε;)

Αμα η επανάσταση δεν σπάσει ούτε τζάμι κλέφτες θα 'ναι οι χορηγοί; Τι θ' απογίνει ο «Ακτώρ»; Τζάμπα η ολοσέλιδη μνεία στον «ΡΙζοσπάστη» τζάμπα κι εσείς ρεντίκολο πατώντας σε δυο βάρκες.

Οσο για την κλασική ειδησεογραφία (ξαναγελάτε;) ομολογουμένως και ομολόγου μένος, δεν είναι και στα καλύτερά της:

Περνάν' τα χρόνια χαβαλέ, πέρασε και ο Μάρτης για τον Απρίλη το μενού έχει ξανά «Novartis». Πέρα στο Γκουανταλκιβίρ λούζεται ο Λοβέρδος ακόμα κι απ' τα απόνερα οι αστοί βγάζουνε κέρδος.

Η εύλογη απάντηση για την εγκληματικότητα και τον κοινωνικό ξεπεσμό, έρχεται (ακόμη και) από το στόμα ενός Ρομά που εκφράζει πλέον σχεδόν το σύνολο της κοινωνίας: «Δεν θέλουμε ούτε επιδόματα, Κ.Ε.Α. και τίποτε από όλα αυτά. Δουλειά θέλουμε για να μπορούμε να έχουμε ένα μισθό και να ζούμε αξιοπρεπώς τις οικογένειές μας. Όταν κάποιος έχει ένα μισθό, δεν πάει να κλέψει για να το πληρώσει αυτό μετά με διώξεις και φυλακές»...

Κι ένα ερώτημα για την πλάκα: Θα είχε ιδιαίτερο ενδιαφέρον μια εξήγηση από πολλούς Έλληνες πατριώτες, αναφορικά με τις ξενόγλωσσες ονομασίες και πινακίδες των επιχειρήσεών τους (παρά τη σχετική νομοθεσία), τους λατινικούς χαρακτήρες στα ονόματά τους στο facebook, τα greeklish στις γραφές τους, την εκθαμβωτική άγνοια της ελληνικής γλώσσας και διείσδυση άλλα σχετικά...

Κι άλλο ένα ερώτημα, που σαν πασχαλινή λαμπάδα και φωτοβολίδα κατακαίει σύμπασα την ελληνική (και όχι μόνο, είναι και ο Πάπας, το Φανάρι, η Βενεζουέλα και τόσοι άλλοι) κοινωνία:

Φέτος πού θα εκκλησιαστείς; Λαμπάδα πού θ' ανάψεις εσύ ο πιστός πλην... άθεος, ο ευσεβής κοπρίτης με των κεριών το φως στη μια, τα φλας από την άλλη με τις αντικρουόμενες παπάρες τις γελοίες.

Ερωτήματα τέλος. Πάμε στο «διά ταύτα» και στις δοσμένες απαντήσεις:

Σκάσαν' τ' αυγά, γεμίσανε με ερπετά οι δρόμοι από το πισωγύρισμα γέρνουν ως κάτω οι ώμοι φτήνυνε πλέον η ζωή, όλα φριχτά και άδεια γυρνάμε κουτροβαληγδόν στα πιο βαθιά σκοτάδια.

Κοκκινουσκούφισα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Αγιαξ τον λένε και στο Τορίνο (οι λιγοστοί οπαδοί της Γιουβέντους) κλαίνε

Για μια ακόμα φορά, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ νομοθετεί σύμφωνα με τα συμφέροντα του Μελισσανίδη. Την περασμένη Τρίτη, κατατέθηκε στη Βουλή τροπολογία με την οποία αλλάζει η σύμβαση παραχώρησης του Ιπποδρόμου στην ΟΠΑΠ ΑΕ για τα επόμενα 20 χρόνια. Η σύμβαση, που είχαν υπογράψει το 2015 το ΤΑΙΠΕΔ και η ΟΠΑΠ ΑΕ, αλλάζει σε τρία σημεία.

Το πρώτο αφορά τη δυνατότητα συγχώνευσης της Ιππόδρομος ΑΕ με τη μητρική ΟΠΑΠ ΑΕ, γεγονός που δίνει τη δυνατότητα να συμψηφίζονται οι ζημιές του ιπποδρομιακού στοιχήματος με τα κέρδη από τα υπόλοιπα παιχνίδια της εταιρίας. Σύμφωνα με τα οικονομικά στοιχεία για τη διετία 2016-17, οι καθαρές ζημιές ήταν 34.600.000 ευρώ και η εκτίμηση είναι ότι και το 2018 το οικονομικό αποτέλεσμα ήταν αρνητικό. Οι αρνητικές οικονομικές επιδόσεις του ιπποδρομιακού στοιχήματος ήταν ο λόγος που επικαλέστηκε η ΟΠΑΠ ΑΕ για να αναστείλει τη λειτουργία του ιπποδρόμου στο τέλος του 2018 (21 Δεκέμβρη), ζητώντας από την κυβέρνηση να ικανοποιήσει τα αιτήματά της, προκειμένου να βρεθεί λύση και να ξαναρχίσουν οι ιπποδρομίες.

Η δεύτερη αλλαγή αφορά το μίσθωμα που πρέπει να καταβάλει η εταιρία στο ελληνικό δημόσιο. Η κυβέρνηση δεν τόλμησε να μειώσει το προβλεπόμενο ενοίκιο, έδωσε όμως τη δυνατότητα στην παρέα του Μελισσανίδη να συμψηφίζει το τίμημα με τα έξοδα συντήρησης και ανάπτυξης του ιπποδρόμου, οπότε με αυτόν τον τρόπο οι αναγκαίες αλλαγές και επεκτάσεις που θέλει να κάνει ο ΟΠΑΠ στις κτιριακές εγκαταστάσεις στο Μαρκόπουλο θα καλυφθούν από ένα μέρος του ενοικίου που έπρεπε να μπει στο κρατικό ταμείο.

Η τρίτη τροποποίηση στην αρχική σύμβαση, που έχει άμεση σχέση με την προηγούμενη, είναι η δυνατότητα αλλαγής της χρήσης γης του ακινήτου. Σήμερα η προβλεπόμενη χρήση γης για τις εγκαταστάσεις στο Μαρκόπουλο αφορά τη διεξαγωγή ιπποδρομιών και ιππικών αγώνων και εκδηλώσεων. Με την τροπολογία της κυβέρνησης οι Ιπποδρομίες ΑΕ θα έχουν τη δυνατότητα να δημιουργήσουν αθλητικές εγκαταστάσεις, πιστες για μηχανοκίνητο αθλητισμό και κάθε είδους εγκαταστάσεις παροχής τουριστικού «προϊόντος», εκτός από τη λειτουργία καζίνο. Με τις αλλαγές αυτές δίνεται μια σημαντική «προίκα» στον ΟΠΑΠ, προκειμένου να αυξήσει τα κέρδη του και να προχωρήσει σε «επενδύσεις» με φράγκα που θα έπρεπε να βρίσκονται στο ταμείο του κράτους.

Για να δικαιολογήσει το «δα-

ράκι» στον Μελισσανίδη, ο υπουργός Οικονομικών Ευκλείδης Τσακαλώτος επικαλέστηκε ότι θα έχουν δουλειά 3.500 εργαζόμενοι και προσπάθησε να πείσει ότι επί της ουσίας δε θα ζημιωθεί το ελληνικό δημόσιο, αφού τα φράγκα που θα χαθούν από το μίσθωμα θα ισοφαριστούν από τα φορολογικά και ασφαλιστικά έσοδα όσων δραστηριοποιούνται γύρω από τις ιπποδρομίες και από τα έσοδα του φορολογικού συστήματος. Είπε, ακόμα, ότι η τροποποίηση της σύμβασης έγινε με σκοπό τη διασφάλιση του δημόσιου συμφέροντος, της βιωσιμότητας της ελληνικής ιπποδρομιακής δραστηριότητας και την αναζωογόνηση του κλάδου εκτροφής ίππων, που θα οδηγήσει σε αύξηση του αριθμού των δρομώνων ίππων και των ιπποδρομιών.

Όσοι γνωρίζουν πρόσωπα και πράγματα στον ελληνικό ιππόδρομο θεωρούν την τροπολογία ως μια φυσιολογική εξέλιξη της συνεχούς αβάντας της κυβέρνησης στον Μελισσανίδη. Από την πρώτη στιγμή που επιλέχθηκε η ΟΠΑΠ ΑΕ για να διαδεχτεί τον κρατικό ΟΔΙΕ (Οργανισμός Διεξαγωγής Ιπποδρομιών Ελλάδας), η πλειοψηφία όσων ασχολούνταν με τις ιπποδρομίες είχε εκφράσει τις αντιρρήσεις της, αφού ήταν ξεκάθαρο ότι ο ΟΠΑΠ «επένδυσε» στις ιπποδρομίες όχι από ενδιαφέρον για το άθλημα, αλλά για να ξεφορτωθεί την Intralot και να τη βγάλει από το χώρο του αθλητικού στοιχήματος. Ο ΟΔΙΕ ήταν κερδοφόρα κρατική επιχείρηση με σημαντικά έσοδα (έγινε ζημιόγωνα όταν «φορτώθηκε» τα έξοδα μεταγκατάστασης του ιπποδρόμου στο Μαρκόπουλο) και πριν εξαγοραστεί είχε ένα σημαντικό δίκτυο με 50 αιγώς ιπποδρομιακά πρακτορεία και περισσότερα από 400 συστηματικά έσοδα με πρακτορεία του ΟΠΑΠ. Αν η Intralot αποκόψει τον ΟΔΙΕ, θα μπορούσε να στήσει ένα δικό της δίκτυο με

καταστήματα αθλητικού τζόγου (θα μπορούσε να έχει ακόμη και «κουλοχέρηδες»), το οποίο θα δρούσε ανταγωνιστικά στον ΟΠΑΠ και θα έπαιρνε ένα σημαντικό κομμάτι της αγοράς.

Οι τσέχοι ιδιοκτήτες του ΟΠΑΠ και ο Μελισσανίδης αποφάσισαν να δώσουν περισσότερα φράγκα από την Intralot για να αποκτήσουν τον ΟΔΙΕ και να αποτρέψουν αυτό το ενδεχόμενο και όχι γιατί ευελπιστούσαν ότι θα είχαν κέρδη από το ιπποδρομιακό στοιχείο. Αλλωστε, όσα διαδραματίστηκαν από την υπογραφή της σύμβασης παραχώρησης το 2015 μέχρι την αναστολή της διεξαγωγής των ελληνικών ιπποδρομιών τον Δεκέμβρη του 2018, επιβεβαιώνουν τους φόβους των ιπποδρομιακών φορέων. Η ΟΠΑΠ ΑΕ δεν έκανε το παραμικρό για να διασφαλίσει την «επένδυσή» της και άφησε τις ιπποδρομίες να οδηγηθούν σε αδιέξοδο, αδιαφορώντας για τους 3.500 εργαζόμενους στον κλάδο. Εχοντας την υποστήριξη του Βασιλεία, αποδυνάμωσαν την Φίλιππο Ένωση και αξιοποιώντας τις κυβερνητικές αποφάσεις κατάφεραν να έχουν τον πρώτο λόγο στις εξελίξεις στο χώρο.

Μετά την ψήφιση της τροπολογίας, η παρέα του Μελισσανίδη παίζει χωρίς αντίπαλο και ελέγχει απόλυτα την κατάσταση. Ετσι, η επανένταξη της αγωνιστικής δράσης αναμένεται άμεσα, προκειμένου να «επιβεβαιωθεί» το κυβερνητικό επιχείρημα ότι καταφέρει να εξασφαλίσει 3.500 θέσεις εργασίας.

Περιγράφοντας με απλά λόγια όσα έχουν διαδραματιστεί από την υπογραφή της αρχικής σύμβασης μέχρι την ψήφιση της τροπολογίας, θα πούμε ότι για να «ξεφορτωθεί» ένα σοβαρό ανταγωνιστή της η ΟΠΑΠ ΑΕ έδωσε προσωρινά κάποια φράγκα παραπάνω για να αναλάβει τη διεξαγωγή των ελληνικών ιπποδρομιών. Όταν έβγαλε

από τη μέση την Intralot, έβαλε ως στόχο να αποδυναμώσει τους ιπποδρομιακούς φορείς και για να το πετύχει δε δίστασε να αναστείλει τη λειτουργία της εταιρίας Ιπποδρομίες ΑΕ, αδιαφορώντας για την τύχη των ιπποδρομιών και όσων εργαζόταν για τη διεξαγωγή τους. Η κυβέρνηση υπέκυψε στον εκβιασμό και αντί να λάβει μέτρα σε βάρος της παρέας του Μελισσανίδη, ικανοποίησε τις απαιτήσεις της, με τη δικαιολογία ότι γλίτωσε από την ανεργία τους εργαζόμενους. Επιβεβαιώθηκε για μια ακόμη φορά και με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο ότι για τους συριζαίους νόμος είναι το δίκιο των καπιταλιστών.

Κος Πάπιας

rpapias@eksegersi.gr

ΥΓ1. Ακυρο έριξε ο Βασιλείαδης στους βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ που τον επισκέφτηκαν στο γραφείο του με αίτημα να μην πραγματοποιηθεί για τουλάχιστον ένα χρόνο η αναδιάρθρωση των επαγγελματικών κατηγοριών του ποδοσφαίρου. Οι βουλευτές (σύμφωνα με «διαιρητές» ήταν έντεκα, από τη Μαγνησία, την Καβάλα, τη Μεσσηνία, τη Χαλκιδική, το Λαοίθι, το Ηράκλειο, τις Σέρρες και την Κέρκυρα) λειτούργησαν φαινομενικά κόντρα στην κυβερνητική γραμμή, προσπαθώντας να πείσουν τους φιλάθλους της περιοχής στην οποία εκλέγονται ότι θα δώσουν μέχρι την τελευταία στιγμή μάχη για να υπερασπιστούν το «δίκιο» των ομάδων της εθνικής κόντρα στην περιφέρειας. Η προσπάθεια των βουλευτών έγινε καθαρά για επικοινωνιακούς λόγους, ενόψει των εκλογών, προκειμένου να σώσουν το τομάρι τους, να κερδίσουν κάποιες ψήφους και να ξαναεκλεγούν. Ήξεραν ότι πριν λίγες μέρες ο Βασιλείαδης, με τη σύμφωνη γνώμη του Τσίπρα, παρουσίασε την αναδιάρθρωση ως κομβική πρωτοβουλία της κυβέρνησης για να ξεφύγει το ελληνικό ποδόσφαιρο από την απαξίωση. Συνεπώς, το σενάριο της ποδοσφαιρικής «καλοτούμπας» αποκλειόταν και ο μοναδικός στόχος των συριζαίων βουλευτών ήταν να παραμυθιάσουν τους φιλάθλους.

ΥΓ2. Το Ποινικό Τμήμα του Αρείου Πάγου δεν έκανε δεκτό το βούλευμα Ζαχαρή για τους «στημένους» αγώνες στο ελληνικό ποδόσφαιρο και πλέον ο Μαρινάκης και 27 ακόμη άτομα παραπέμπονται με τις κατηγορίες αλλοίωσης αποτελεσμάτων αγώνων (κακούργημα) και σύστασης συμμορίας (πλημμέλημα). Η πρώτη αντίδραση από τον Μαρινάκη ήρθε κατά την παρουσίαση των υποψηφίων για το δήμο Πειραιά, με τη δήλωση: «Δεν λαύσουν το ινδαλμά τους».

Ο λαϊκός βάρδος ξεκινάει τις περιοδείες του σε κάθε γωνιά της χώρας για να τραγουδήσει τους καημούς και τους πόθους του λαού και να μεταλαμπαδέσει τη γνήσια λαϊκή μουσική. Στην άφισα υπάρχει ένα λάθος με την ημερομηνία (25/4/2019 είναι Πέμπτη), είμαστε όμως σίγουροι ότι οι πολυληθείς λάτρεις του Αλέξη ημέρα και θα απολαύσουν το ινδαλμά τους.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Pacta sunt servanda rebus sic stantibus
(περί συνέχειας της λιτότητας)

**Οι φτωχές μας καλύβες σηκώνουν τις μεγάλες πατρίδες
κι οι καλοί πατριώτες
τεχνουργούν για τα χέρια μας δυνατές αλυσίδες.
Αν πονούμε, μας δείρανε όμοια οχτροί, κι όμοια φίλοι,
κι αν το λέμε, αν το ξέρουμε
της ζωής το τραγούδι, το μάθαμε απ' του χάρου τα χείλη.
Φώτης Αγγουλές, «Αν το λέμε...»**

► Με καρατομημένες συντάξεις και συντάξεις πείνας το ΙΟΒΕ (=Ελληνες καπιταλιστές) «ανακάλυψε» πως «...παρά τις μεγάλες περικοπές και μεταρρυθμίσεις που έχουν πραγματοποιηθεί τα τελευταία χρόνια, το πλέον δαπανηρό σύστημα στην Ευρωπαϊκή Ένωση παραμένει το ελληνικό συνταξιοδοτικό σύστημα». Χωρίς αντίπαλο δέος «παίζουν», απαιτούν κι άλλα pacta που θα είναι servanda...

► Κοινώς, pacta sunt servanda rebus sic stantibus.

► Τι να εννοεί ο Δραγασάκης; Απευθυνόμενος στους βουλευτές της ΝΔ είπε: «Αν δεν ρυθμίσουμε τώρα το ζήτημα, θα το βρείτε μπροστά σας».

► Δωρεές, λέει, των πλουσίων της Γαλλίας για την Παναγία των Παρισίων. Ε, φυσικά, αυτοί δουλέψανε για να τα βγάλουν; Εξάλλου είναι και tax exempted...

► Αύξηση εσόδων σε ΗΣΑΠ και μετρό.

► Μέσα καλά πάνε...

► Ερντογάν: επαναληπτικές εκλογές μέχρι να νικήσει.

► Ακτωρ: διαφήμιση στον Ριζοσπάστη. Ακτωρ Παραχωρήσεις, θυγατρική ομίλου ΕΛΛΑΚΤΩΡ, «πήρε» το δικαίωμα χρήσης και εκμετάλλευσης της μαρίνας Αλίμου για 40 χρόνια.

► Ιδού τι (έγκυρες) πληροφορίες μας παρέχουν (και) οι αστοί ιστορικοί: (σελ.430), «Το 5/42 σύνταγμα της (σ.σ: της ΕΚ-ΚΑ) υποκύπτει μπροστά στις μεγάλες δυνάμεις του (σ.σ. του ΕΛΑΣ)». Και αναρωτιέται κανείς, θα μας πει κάπου ο συγγραφέας για τη (συνολική) δύναμη του ΕΛΑΣ; Αμ, δε! Στο 5ο κεφάλαιο, «Η κατοχή, 1941-1944», στις σελίδες 423-430 δεν υπάρχει καμμία, μικρή έστω, αναφορά. Πρόκειται για το βιβλίο του Απ. Ε. Βακαλόπουλου «Νέα ελληνική ιστορία 1204-1985», ΒΑΝΙΑΣ, 1997.

► Η «επόμενη μέρα» για τον Κούλη: περισσότερη ανακύκλωση.

► Συνεχίζει τα αυτογκόλ.

► Πόσο γρήγορα εμφανίζονται τα λεφτά για τη Νοτρ Νταμ ντε Παρί.

► Πόσο δύσκολα εμφανίζονται τα λεφτά για «συντήρηση» ανθρώπων...

► Και οι νεοναζί συνεχίζουν την κωλυσιστική στη δίκη τους.

► Ποια μέρα έβαλε την εκδήλωσή του ο Φαήλος Κρανιδιώτης; 21η Απριλίου...

► Σίγουρα ξέρει ο Τσίπρας τι είναι η Παναγία των Παρισίων;

► Φλαούντας, ο... ταλαιπωρημένος.

► Θριαμβολογούν τα ΜΜΕ: «Εκλεισαν όλες οι μπάρες εισόδου-εξόδου σε μετρό και ΗΣΑΠ».

► Που σημαίνει ο μη έχων ου μετακινείται...

► Το ΠΑΣΟΚ είναι δω, μες στο Σύριζα κι αυτό.

► Ισπανικές εκλογές: No Podemos...

► «Πόσες θερμίδες έχουν όλα τα φαγητά του Πάσχα». Στα ΝΕΑ. Δε μας λένε και ΠΩΣ θα αγοράσουμε αυτές τις θερμίδες...

► Νάτος κι ο «αντιεξουσιαστής» Α. Ανδριανόπουλος: «Τσακίστε τον κρατισμό!».

► Απόθανε και η μούσα του Ι. Μπέργκμαν, Μπίμπι Αντερσον.

► Νηστεία «πασχαλιάτικη»: έχει φροντίσει η κυβέρνηση...

Από τον «αέρα» του Αυτιά ο Ρωμανιάς ανακοίνωσε ότι αποχωρεί από την «Ορθία Ελλάδα» που είχε συνιδρύσει με τον Μητρόπουλο. Διέρρευσε ότι θα είναι υποψήφιος βουλευτής με τη ΛΑΕ, αλλά εντός διημέρου βρέθηκε υποψήφιος με τον Λεβέντη, με τον οποίο συναντήθηκε και φωτογραφίστηκε στη Βουλή. Λεβεντιές...

► Παρουσιάσεις υποψηφίων: στην πίστα όλα τα... κουκιά.

► Ή, μάλλον, υποψήφιοι/ες για τα κουκιά.

► Τι σου είναι (και) μια ψήφος: «Ισχυρό ΚΚΕ για να μπουν στο προσκήνιο οι λαϊκές ανάγκες».

► Σύλληψη Ασάντζ: Απαγορεύεται διά ροπάλου... (η ενημέρωση).

► Στον ελεύθερο κόσμο.

► Και μας θύμισε τον «Ελεύθερο Κόσμο» του Κ. Βάρναλη.

► Και όχι τον ομώνυμο του Σ. Κωνσταντόπουλου.

► «Σημαντικό μήνυμα η άνοδος της "Πανσπουδαστικής Κ.Σ."» (Ριζοσπάστης, 13-14/4/2019). Φρούδες ελπίδες. Για τα ψηφάκια. Once more.

► Απολογισμός Γαϊ(δούρου).

► Παρών ο Μίχαλος.

► Η κοπριά στα λάχανα.

► Διαβάστε ένα (μικρό) ρεπορτάζ του Ριζοσπάστη (4/6/2014): «Αντίθετοι με το γήπεδο της ΑΕΚ βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ» και βγάλτε τα συμπεράσματά σας...

► Παίρνοντας υπόψη την «εκκωφαντική» σιωπή του Ριζοσπάστη μετά τη δολοφονική, φασιστοχουλιγκάνικη επίθεση στη Στρούγκα.

► Και την οικονομική ενίσχυση κάποιου Δ.Μ. στην ίδια εφημερίδα.

► Μακρύς ο κατάλογος.

► Και επιβαρυντικός.

► Αυτός ο τραγουδοποιός, ο Δρογώσης, όπου τον καλούνε πάει; (Δήλωση στήριξης στον Περισσό, παρών στο γεύμα που παρέθεσε ο Μητσotάκης).

► Γράφει η Καθημερινή για αύριο: «Ανοιχτά τα καταστήματα την Κυριακή – Αναλυτικά το εορταστικό ωράριο». Εορταστικό για ποιους; Μιλάμε για εξόντωση: Δευτέρα (22-4) μέχρι και Πέμπτη (25-4) 9 το πρωί με 9 το βράδυ...

► «Αύξηση παρουσίας δυνάμεων ΗΠΑ στην Ελλάδα» kathimerini.gr – «Στρατηγέ μου, ιδού ο στρατός σας». Η παράδοση συνεχίζεται.

► «Η μεσαία τάξη είναι η πατρίδα μας». (kathimerini.gr, 14/4/2019). Jawohl, Herr Babis!

► Πότε Βούδας, πότε Κούδας: ο δεύτερος υποψήφιος με Ορφανό στη Θεσσαλονίκη. («Ορφάνεψε» κατά έναν οπαδό ο Περισσός).

► Ντα! Ιωσήφ Βησσαριόνιτς!

► Απιάτς!

► Ληξούρι: έλλειψη μέτρων ασφαλείας = δολοφονημένος ανειδίκευτος εργάτης.

► Ενας Λεβέντης απαντούσε σε ακροατές: με ή χωρίς pizza...

► «Britain's jails are a nightmare world of lethal violence». No shit...

► Είπαμε κεμπάπ αλλά όχι και 60 λίρες (στερλίνες)! Στη γηραιά Αλβιόνα.

► Εβλεπα τώρα

Πόσα κρυμμένα τιμαλφή έπρεπε να σώσω
Πόσες φωλιές νερού να συντηρήσω μέσα στις φλόγες.

...

Η πρόγνωσής σας ασφαλής: θα πέσει η πόλις.

Εκεί, προσεχτικά, σε μια γωνιά, μαζεύω με τάξη,

Φράζω με σύνεση το τελευταίο μου φυλάκιο.

Μ. Αναγνωστάκης, «Κι ήθελε ακόμη...»

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Από μαγαζί με αναμνηστικά σε κάποιο ρωσικό αεροδρόμιο είναι η φωτογραφία που μας έστειλε αναγνώστης. Τι να πεις; Σημείο των καιρών να μπαίνει ο Στάλιν δίπλα στον Πούτιν. Των καιρών της σύγχυσης, της αποϊδεολογικοποίησης, της πλάνης. Των καιρών του εθνικισμού, μιλώντας ειδικά για τη Ρωσία. Ενας αδιάστατος ιμπεριαλιστής, με λογική τσάρου του 21ου αιώνα, δίπλα-δίπλα μ' έναν κομμουνιστή ηγέτη στον οποίο έλαχε το ιστορικής σημασίας καθήκον να οδηγήσει την πρώτη χώρα όπου το προλεταριάτο νίκησε και οικοδόμησε τη δική του εξουσία, στο δρόμο της οικοδόμησης του σοσιαλισμού.

◆ Τα πανό κρεμάστηκαν στο γήπεδο «Καραϊσκάκης» την περασμένη Κυριακή. Δεν υπάρχει αμφιβολία για την ταυτότητα αυτού που τα κρέμασε. Ο Μαρινάκης έβαλε τους ανθρώπους του να τα τυπώσουν και να τα κρεμάσουν. «Η πόλη μας ξαναγεννήθηκε με του θεού τη χάρη, γιατί σε έχουμε στο πλάι μας Βαγγέλη παληκάρι!» Ανατριχιάζει που το διαβάζεις, γιατί σε παραπέμπει στο Μεσαίωνα. Οχι στη μαφία, που απέφευγε τη μεγάλη δημοσιότητα, αλλά στους μεσαιωνικούς ηγεμόνες, που σίτιζαν μια ολόκληρη αυλή από κόλακες, μουσικούς, σαλτιμπάγκους, συγγραφείς κτλ., οι οποίοι φρόντιζαν να οργανώνουν εκδηλώσεις αποθέωσης του άρχοντα από το πόπολο, κάθε φορά που ο άρχοντας εμφανιζόταν δημόσια. Η Μάνδρα, μια εργατούπολη που υπέστη μια τεράστια καταστροφή, εμφανίζεται ευγνωμονούσα έναν εφοπλιστή (και όχι μόνο) που την έθεσε υπό τις φιλανθρωπικές του φτερούγες. Δεν ξέρουμε ποια είναι τα πραγματικά αισθήματα του λαού της Μάνδρας, όμως εκείνοι που ακούγονται είναι μόνο οι κόλακες του άρχοντα.

◆ Το κοντέινερ «συνελήφθη» έξω από τις πύλες του ΟΛΠ και χρησιμοποιείται σε διεθνείς μεταφορές. Δεν μας εκπλήσσει το θράσος των χουντικών (πολύ πιθανόν και χρυσαιγιτών) που έδωσαν λεφτά για να ζωγραφίσουν την πίσω πόρτα του κοντέινερ με το σήμα της χούντας. Η εκλογική επιτυχία των νεοναζιστών έχει αποθρασύνει όλα τα αποβράσματα που αναπολούν την επταετία της στρατιωτικοφασιστικής δικτατορίας και ονειρεύονται πως κάποια στιγμή θα ξανάρθουν «στα πράγματα». Καμία έκπληξη, λοιπόν, πέραν του ότι αυτό το έμεσμα κυκλοφορεί τόσο καιρό τώρα (φαίνεται από την παλαιότητα της ζωγραφιάς) χωρίς να βρεθεί/ούν κάποιος/οι να δώσει/ουν τη δέουσα απάντηση στους προκλητικούς φασίστες.

Πήγε ο Τσακαλώτος στην Ουάσινγκτον, πήρε τη σύμφωνη γνώμη της Λαγκάρντ για την πρόωρη αποπληρωμή μέρους των δανείων του ΔΝΤ (3,7 δισ.) κι αμέσως στήθηκε πανηγύρι στην Αθήνα. Αν και ο Τσακαλώτος υπήρξε λίγο προσεκτικός στις πανηγυρικές δηλώσεις, ο Τσίπρας του έδωσε και κατάλαβε. Χαρακτήρισε... ιστορική την αποπληρωμή τμήματος των δανείων του ΔΝΤ, γιατί μας δίνει την ευκαιρία να διώξουμε αυτούς που μας οδή-

Αυτοί που σήμερα πανηγυρίζουν ξεδιάντροπα ότι «έδωξαν το ΔΝΤ», αποπληρώνοντας τμήμα των δανείων απ' αυτό με νέα δάνεια, είναι οι ίδιοι που μέχρι να αναρριχηθούν στην κυβέρνηση παραμύθιαζαν τον ελληνικό λαό ότι θα απαιτήσουν και θα πετύχουν διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους (τουλάχιστον 70% έλεγαν) και αποπληρωμή του υπόλοιπου με μεγάλη περίοδο χάριτος και με ρήτρα ανάπτυξης (δηλαδή, θα πληρώνονται

Δάνεια αντί δανείων και ξεδιάντροποι πανηγυρισμοί

γησαν σε λάθος πολιτικές και να μπούμε... σε μία νέα πίστα!

◆ Καταρχάς, το ΔΝΤ δεν πρόκειται να φύγει από την τρόικα, ακόμα κι αν αποπληρωθούν στο σύνολό τους τα δάνεια που έχει χορηγήσει στο ελληνικό κράτος. Το ΔΝΤ δε συμμετέχει στην τρόικα μόνο ως δανειστής (άλλωστε στα δάνεια του τρίτου Μνημόνιου δεν είχε την παραμικρή συμμετοχή), αλλά ως σύμβουλος των ευρωπαϊών δανειστών. Η διαιώνιση της παρουσίας του φέρει και την υπογραφή της ελληνικής κυβέρνησης και προβλέπεται από τη συμφωνία που υπογράφηκε στο Eurogroup τον Ιούνιο του 2018. Ο Τσίπρας, όμως, συνηθισμένος να λέει με τον πιο πολιτικά αλητικό τρόπο τα πιο χοντρά ψέματα, εντάσσει και το «διώξαμε το ΔΝΤ» στην προεκλογική του ατζέντα.

◆ Δεύτερο, ακόμα και αν το ΔΝΤ έπαυε να συμμετέχει στην τρόικα, τη δουλειά του την έχει κάνει και με το παραπάνω. Το μνημονιακό πλαίσιο διαμορφώθηκε (με τα στελέχη του ΔΝΤ να διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο παίζοντας τον «κακό μπάτσο») και θα ακούσαν ακόμα και οι υπηρεσίες της Κομισιόν για την παρακολούθηση της λειτουργ-

γίας αυτού του πλαισίου (για να μην αλλάξει τίποτα από τα βασικά του στοιχεία, αυτά που έχουν ονομαστεί «διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις»). Το ΔΝΤ παραμένει στην τρόικα, με απαίτηση όλων των ευρωπαίων ιμπεριαλιστών, όχι τόσο για τεχνοκρατικούς όσο για πολιτικούς λόγους. Για να υποδηλώνεται η σημασία του πλαισίου της λεγόμενης ενισχυμένης επιτήρησης.

◆ Τρίτο και σημαντικότερο, τα λεφτά για την αποπληρωμή μέρους των δανείων του ΔΝΤ είναι κι αυτά δανεικά. Θα προέλθουν από το «μαξιλάρι ρευστότητας» των 27 δισ. ευρώ, που έχει σχηματιστεί με δανεικά από τον ESM. Επομένως, η εικόνα του συνολικού δανεισμού δε θ' αλλάξει καθόλου. Για να γίνει, όμως, αυτή η πρόωρη αποπληρωμή, δεν αρκεί να συμφωνήσει μόνο το ΔΝΤ, θα πρέπει να συμφωνήσουν και οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές. Το πιθανότερο είναι ότι ο Τσίπρας έχει πάρει καταφατικές απαντήσεις (αυτό συνάγεται και από τη συμφωνία που εξέφρασε ο Κλάους Ρέγκλινγκ του ESM).

◆ Από αυτή την πολύ περιορισμένη αναδιάρθρωση του συνολικού κρατικού χρέους (ούτε το 2% δεν αφορά) θα προκύψει κάποια μικρή μείω-

ση της ετήσιας επιβάρυνσης τόκων, δεδομένου ότι το επιτόκιο των δανείων του ΔΝΤ είναι γύρω στο 5%, ενώ αυτών του ESM γύρω στο 1,5%. Οι λόγοι, όμως, γι' αυτή την αναδιάρθρωτική κίνηση δεν είναι τόσο οικονομικοί όσο πολιτικοί: να μπορεί ο Τσίπρας να πανηγυρίζει ότι «έδωξε το ΔΝΤ» και να προσπαθεί να παραμυθιάσει τον ελληνικό λαό μ' αυτή την καλιπιά.

Δε θα κουραστούμε να επαναλαμβάνουμε ότι το χρέος, το οποίο μετά από δέκα χρόνια εφιαλτικής δημοσιονομικής πολιτικής και ξεζουμίσματος του ελληνικού λαού, όχι μόνο δε μειώθηκε αλλά αυξήθηκε, θα εξακολουθήσει να σφίγγει σαν θηλιά το λαιμό των ελληνων εργαζόμενων, καθώς αποτελεί βασικό εργαλείο ξεζουμίσματος των αξιών που αυτοί οι εργαζόμενοι παράγουν. Είτε τα δάνεια προέρχονται από τις «αγορές» είτε από διεθνείς ιμπεριαλιστικούς μηχανισμούς όπως το ΔΝΤ ή ο νεότευκτος ESM, η πηγή είναι η ίδια: το διεθνές χρηματιστικό κεφάλαιο που «κουρεύει» κουπόνια, με τα ιμπεριαλιστικά κράτη να εξασφαλίζουν τις τοποθετήσεις του σε κρατικά χρέη μέσω της οικονομικής και πολιτικής τους δύναμης.

τοκοχρεολυτικές δόσεις μόνο αν η αύξηση του ΑΕΠ ξεπερνά ένα ορισμένο όριο).

Μόλις έγιναν κυβέρνηση, σε λιγότερο από ένα μήνα (στο περιβόητο Eurogroup της 20ής Φλεβάρη του 2015), είχαν υπογράψει και με τα δυο χέρια ότι αναγνωρίζουν το χρέος στο σύνολό του και αναλαμβάνουν τη δέσμευση να το αποπληρώνουν κανονικά, όπως προβλέπεται στις δανειακές συμβάσεις. Και μετά, διακήρυξαν με τον Βαρουφάκη στην Ουάσινγκτον, ενώπιον της Λαγκάρντ, ότι το ελληνικό κράτος αναγνωρίζει τις υποχρεώσεις του έναντι των δανειστών του και θα ανταποκρίνεται σ' αυτές ad infinitum (στο διηνεκές).

Ο ελληνικός λαός πρέπει να συνειδητοποιήσει ότι μόνο μια επαναστατική κυβέρνηση μπορεί να κόψει τη θηλιά του χρέους, μην αναγνωρίζοντας καμιά υποχρέωση αποπληρωμής του, διαγράφοντας το με μια απλή πράξη, όπως έκαναν οι μπολσεβίκοι το 2017 με τα τσαρικά χρέη, απαλλάσσοντας τους λαούς της Ρωσίας απ' αυτό το άχθος και επιτρέποντας στην πιο καθυστερημένη οικονομικά χώρα της Ευρώπης να οικοδομήσει μέσα σε λίγα χρόνια το σοβιετικό θαύμα.

Ο δούλος του κεφαλαίου Κούλης Μητσοτάκης

«**Η** δική μας άποψη είναι σταθερή. Δεν πρέπει σε καμία περίπτωση η προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς να χρησιμοποιείται ως άλλοθι για την καθυστέρηση επενδύσεων. Από εκεί και πέρα, μπορούμε πάντα να βρούμε μια ικανοποιητική ισορροπία μεταξύ της ανάγκης να προστατεύσουμε τον πολιτιστικό μας θησαυρό, κάτι το οποίο φαντάζομαι ότι και οι ίδιοι οι επενδυτές το αναζητούν και το επιδιώκουν, και της ανάγκης να μην αποτελεί αυτό εμπόδιο στη δρομολόγηση επενδύσεων».

Ο Μητσοτάκης κατέβηκε στον Πειραιά για να διαβεβαιώσει τον «κάπτεν Φου Τσενγκιού», το αφεντικό της Cosco στον Πειραιά, ότι μπορεί να στηρίξει σ' αυτόν. Σε μια εκδήλωση ύψιστης δουλοφροσύνης (χαρακτηριστικό των Μητσοτάκηδων) διακήρυξε: «Αποδείξατε στην πράξη ότι δημιουργήσατε πολλές **καλοπληρωμένες** θέσεις εργασίας. Και το επενδυτικό σας σχέδιο είναι επαρκώς φιλόδοξο, ώστε να προσβλέπουμε στη δημιουργία πολλών χιλιάδων νέων θέσεων απασχόλησης, **καλά πληρωμένων** θέσε-

ων απασχόλησης, που θα δώσουν με τη σειρά τους μια διέξοδο στο μεγάλο πρόβλημα της νεανικής ανεργίας που έχουμε στη χώρα μας. Αρα, μπορείτε να θεωρήσετε -και το λέω στον καπετάνιο- ότι **η δική μας στήριξη στα φιλόδοξα σχέδια τα οποία έχετε είναι δεδομένη**. Θα σεβαστούμε τους νόμους και το Σύνταγμα, αλλά θα διαμορφώσουμε ένα τέτοιο πλαίσιο που **δεν θα δημιουργούμε αδικαιολόγητα εμπόδια** στη προσπάθειά σας να ολοκληρώσετε αυτήν την επένδυση».

Ωρα να κατέβει και ο Τσίπρας στο λιμάνι...

βαθύ κόκκινο

Μούγκα

Η εικόνα του Τζούλιαν Ασάντζ να μεταφέρεται τσουβαληδόν από τους άγγλους μπάτσους θύμιζε την εικόνα άγριου ζώου που αιχμαλωτίστηκε μετά από ανελέητο κυνηγητό και χτυπιέται μην έχοντας ακόμα αποδεχτεί την αιχμαλωσία του.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι πολλοί άνθρωποι σε όλο τον κόσμο, νέοι κυρίως, απ' αυτούς που περνούν αρκετό χρόνο μπροστά στην οθόνη ενός υπολογιστή ή ενός έξυπνου κινητού, θα ηρωποιήσουν τον ιδρυτή των Γουίκιλίκς. Εμείς δεν έχουμε αυτή την πρόθεση. Ο Ασάντζ έπαιξε με τα μέσα του συστήματος και συνεντρίβη, γιατί οι αντίπαλοί του ήταν πιο δυνατοί απ' αυτόν. Εν αντιθέσει με τον Εντουαρντ Σνόουντεν, που πρόλαβε να «πετάξει» μέχρι τη Ρωσία και να εξαφανιστεί μέσα στη ζεστή αγκαλιά του Πούτιν και των ρωσικών μυστικών υπηρεσιών, ο Ασάντζ κατάφερε να φτάσει μέχρι την πρεσβεία του Εκουαδόρ στο Λονδίνο. Η παραμονή του εκεί είχε ημερομηνία λήξης. Οι διώκτες του περίμεναν υπομονετικά να φύγει από την εξουσία ο σοσιαλδημοκράτης Κορέα, ώστε ο διάδοχός του να τους παραδώσει τον Ασάντζ, όπως και έγινε.

Οι «ελεύθεροι σκοπευτές», τύπου Ασάντζ, Σνόουντεν, Τσέσι Μάνινγκ, ανεξάρτητα από τα κίνητρά τους, που μπορεί να ξεκινούν από αγανάκτηση για τα εγκλήματα των ιμπεριαλιστών, που από τη θέση τους έτυχε να μάθουν, και να φτάνουν μέχρι τη φιλοδοξία οικοδόμησης μιας διεθνούς καριέρας με δόξα και χρήμα, δεν έχουν καμιά τύχη. Αργά ή γρήγορα θα εξοντωθούν ή -για να μην εξοντωθούν- θα καταφύγουν σε κάποια αντίπαλη ιμπεριαλιστική «αυλή», όπως έκανε ο Σνόουντεν και απέτυχε να κάνει ο Ασάντζ. Θυμίζουν τα πολιτικά και στρατιωτικά στελέχη των αρχαιοελληνικών πόλεων-κρατών, που όταν ετίθεντο εκποδών από τους πολιτικούς τους αντιπάλους, κατέφευγαν στην αυλή των περσών βασιλέων, προαιώνιων εχθρών κατά τα άλλα.

Αυτό συμβαίνει ακριβώς επειδή είναι «ελεύθεροι σκοπευτές» και όχι μέλη ενός κινήματος, εθνικού ή διεθνούς ή και τα δύο, που θέτει ως σκοπό του την απελευθέρωση της κοινωνίας από τα δεσμά του καπιταλισμού και την εξαφάνιση κάθε μορφής εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο και οργανώνει μηχανισμούς προστασίας των στελεχών του. Τα οποία, όταν συλλαμβάνονται, αντιμετωπίζουν με υπερηφάνεια τους διώκτες τους (πλην εξαιρέσεων που «σπάνε»), ακριβώς επειδή γνωρίζουν πως στο δρόμο της επαναστατικής τους δράσης ελλοχεύει και αυτός ο κίνδυνος.

Όλα τα παραπάνω δε σημειώθηκαν για να οδηγήσουν σ' ένα σήκωμα των ώμων, σε ένδειξη αδιαφορίας για τη σύλληψη του Ασάντζ. Το αντίθετο. Η σύλληψη του Ασάντζ και αυτά που τον περιμένουν (από δικαστήριο σε δικαστήριο και από φυλακή σε φυλακή θα τον περιφέρουν, εκτός αν γίνει συνεργάτης τους) δείχνουν πόσο αδίστακτοι είναι οι ιμπεριαλιστές και με πόση βαρβαρότητα υπερασπίζονται το κρατικό μονοπώλιο στην ενημέρωση.

Αυτοί που στην προμετωπίδα των συνταγμάτων τους γράφουν για την ελευθερία του Τύπου, είναι αποφασισμένοι να τσακίσουν όποιον δημοσιεύει έγγραφα που αποκαλύπτουν τα εγκλήματά τους και τον τρόπο με τον οποίο παρεμβαίνουν για να ρυθμίσουν τις παγκόσμιες υποθέσεις. Αυτό είναι το «έγκλημα» για το οποίο κατηγορείται ο Ασάντζ. Η αποκάλυψη εγγράφων που εκθέτουν ιμπεριαλιστικές κυβερνήσεις (οι υπόλοιπες κατηγορίες κατασκευάστηκαν για να δικαιολογήσουν τη σύλληψή του). Κι αυτό είναι αρκετό για να τον υπερασπιστούμε και να ενώσουμε τη φωνή μας με όσους σε όλο τον κόσμο απαιτούν την απελευθέρωσή του.

Ο Ασάντζ δεν έβλαψε την ανθρωπότητα. Αντίθετα, ανεξάρτητα από τις όποιες απόψεις του, με τη δημοσιοποίηση τόσων εγγράφων βοήθησε όλους όσους αγωνίζονται για την αλλαγή του κόσμου. Οι οποίοι καλούνται να βγάλουν τα συμπεράσματά τους, όχι για την αγριότητα του ιμπεριαλισμού, η οποία τους είναι γνωστή, αλλά για τον οργανωμένο τρόπο με τον οποίο μπορεί να αντιπαλευτεί αυτή η αγριότητα.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση